

05. ročník matematické olympiády

Rudolf Zelinka (editor): 05. ročník matematické olympiády.
Zpráva o řešení úloh ze soutěže konané ve školním roce
1955-1956. (Czech). Praha: Státní pedagogické nakladatelství,
1957.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/404448>

Terms of use:

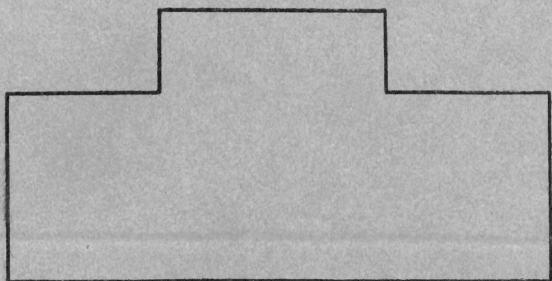
Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences
provides access to digitized documents strictly for personal use.
Each copy of any part of this document must contain these
Terms of use.

This document has been digitized, optimized for
electronic delivery and stamped with digital
signature within the project *DML-CZ: The Czech
Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

PÁTÝ ROČNÍK MATEMATICKÉ OLYMPIADY

Ústřední výbor
MATHEMATICKÉ OLYMPIADY
115 07 Praha 1, Václavská 15
telefon 22 65 01-3

STÁTNÍ PEDAGOGICKÉ NAKLADATELSTVÍ

1. The first part of the paper is devoted to the study of the

2. The second part of the paper is devoted to the study of the

3. The third part of the paper is devoted to the study of the

4. The fourth part of the paper is devoted to the study of the

5. The fifth part of the paper is devoted to the study of the

6. The sixth part of the paper is devoted to the study of the

7. The seventh part of the paper is devoted to the study of the

PÁTÝ ROČNÍK MATEMATICKÉ OLYMPIADY

*Zpráva a řešení úloh ze soutěže
konané ve školním roce 1955-1956*

1957

Státní pedagogické nakladatelství

Praha

Děkuji všem, kteří svými náměty nebo radou přispěli při zadávání themat úloh a při zpracování řešení úloh V. ročníku matematické olympiady. Především děkuji dr M. Fiedlerovi, doc. Jos. Holubářovi a Jiřímu Sedláčkovi, vědeckým pracovníkům MÚČSAV. Poslední dva spolu s dr Zbyňkem Nádeníkem provedli pečlivě recenzi a nemálo přispěli ke zlepšení textu rukopisu. Dále děkuji svým přátelům doc. dr K. Hrušovi, doc. Janu Vyšínovi, Fr. Veselému, prof. dr Jos. Metelkovi, Jos. Filipovi za některá themata a podněty. Obrázky pečlivě provedl Vl. Macháček. Poslovenštění části textu provedl doc. dr Milan Kolibiar z Bratislavy, který také obětavě provedl jazykovou korekturu slovenské části.

Zároveň omlouvám, že brožura vychází opožděně; tisk bylo nutno odložit, aby tiskárna mohla včas vytisknout pokusné učebnice.

Rud. Zelinka.

Za přispění spolupracovníků zpracoval Rud. Zelinka.

I. K PRŮBĚHU V. ROČNÍKU MATEMATICKÉ OLYMPIÁDY

1. Soutěž matematická olympiada se konala ve školním roce 1955/56 na našich všeobecně vzdělávacích a výběrových odborných školách již po páté.

Byla opět rozdělena podle připravenosti žáků do čtyř kategorií A, B, C, D. V kategorii A soutěžili žáci 11. ročníků všeobecně vzdělávacích škol a žáci 3. a 4. ročníků výběrových škol odborných. V kategorii B soutěžili žáci 10. ročníků všeobecně vzdělávacích škol a žáci 2. ročníků výběrových odborných škol. V kategorii C soutěžili žáci 9. ročníků všeobecně vzdělávacích škol a žáci 1. ročníků výběrových škol odborných. V kategorii D soutěžili žáci 8. ročníků všeobecně vzdělávacích škol.

2. Pořadatelem soutěže bylo ministerstvo školství a kultury ve spolupráci s matematickým ústavem Československé akademie věd (MÚČSAV) a s Ústředním výborem Československého svazu mládeže (ČSM). Soutěž řídil Ústřední výbor matematické olympiady (ÚVMO) spolu s Krajskými a Okresními výbory matematické olympiady (KVMO, OVMO). Krajské výbory MO v jednotlivých krajích obstarávaly záležitosti kategorií A, B, C. Okresní výbory MO se staraly ve svých okresech o kategorii D, při čemž v rámci kraje o tuto soutěž pečoval příslušný Krajský výbor MO.

Ústřední výbor MO (adresa: Praha II, Žitná 25, tel. 24-11-93) byl složen takto:

Předseda: Akademik *Josef Novák*.

Místopředseda: Akademik SAV *Jur Hronec*, profesor přírodovědecké fakulty university J. A. Komenského v Bratislavě.

Jednatel: *Rudolf Zelinka*, vědecký pracovník MÚČSAV v Praze.

Členové:

Anton Dubec, docent vysoké školy pedagogické v Bratislavě.

Ludmila Frantíková, učitelka jedenáctileté střední školy v Dačicích.

Dr *Karel Havlíček*, docent matematicko-fysikální fakulty Karlovy university v Praze.

Doc. *Josef Holubář*, vědecký pracovník MÚČSAV v Praze.

František Hradecký, odborný asistent vysoké školy pedagogické v Praze.

Dr *Karel Hruša*, docent vysoké školy pedagogické v Praze.

Miloš Jelinek, ústřední inspektor ministerstva školství a kultury v Praze.

Dr *Milan Kolibiar*, docent přírodovědecké fakulty university J. A. Komenského v Bratislavě.

Josef Krchňavý, učitel 2. jedenáctileté střední školy v Košicích.

Dr *Josef Pírek*, učitel osmileté střední školy v Brně, Křídlovická ul.

Vítazoslav Repáš, pracovník povereníctva školství v Bratislavě.

Miroslav Šmidák, referent oddělení studující mládeže v Ústředním výboru ČSM v Praze.

Dr *Miloslav Zedek*, odborný asistent vysoké školy pedagogické v Olomouci.

Předsedy krajských výborů matematické olympiady byli:

Dr. Josef Korous, docent vysoké školy železniční v Praze (město Praha).

Ema Kasková, učitelka jedenáctileté střední školy v Brandýse n. Labem (kraj Pražský).

František Vejsada, učitel 2. jedenáctileté střední školy v Českých Budějovicích (kraj Budějovický).

Stanislav Koppellent, vedoucí kabinetu matematiky Krajského ústavu pro další vzdělání učitelů v Plzni (kraj Plzeňský).

František Jenšík, vedoucí školského odboru rady KNV v Karlových Varech (kraj Karlovarský).

Josef Porcal, učitel pedagogické školy v Teplicích (kraj Ústecký).

Zdeněk Kalousek, učitel pedagogické školy v Liberci (kraj Liberecký).

Josef Mencl, učitel pedagogické školy v Hradci Králové (kraj Hradecký).

Dr. Josef Honzák, učitel jedenáctileté střední školy v Pardubicích (kraj Pardubický).

Josef Svoboda, učitel jedenáctileté střední školy v Třebíči (kraj Jihlavský).

Vladimír Štefl, krajský školní inspektor v Brně (kraj Brněnský).

Dr. Josef Široký, odborný asistent vysoké školy pedagogické v Olomouci (kraj Olomoucký).

Leo Krakówka, učitel průmyslové školy strojnické v Gottwaldově (kraj Gottwaldovský).

Dr. Alfons Hyška, docent vysoké školy báňské v Ostravě (kraj Ostravský).

Josef Kroupa, učitel 2. jedenáctileté střední školy v Bratislavě (město Bratislava).

Dr. Milan Kolibiar, docent přírodovědecké fakulty university J. A. Komenského v Bratislavě (kraj Bratislavský).

Josef Drábik, učitel jedenáctileté střední školy v Nitře (kraj Nitranský).

Dr Cyril Palaj, profesor vysoké lesní a dřevařské školy ve Zvolenu (kraj Banskobystrický).

Ladislav Berger, učitel jedenáctileté střední školy v Žilině (kraj Žilinský).

Dr Ján Jakubík, docent vysoké školy strojní v Košicích (kraj Košický).

Dr Ernest Jucovič, odborný asistent vyšší pedagogické školy v Prešově (kraj Prešovský); později *Andrej Strečko*, odborný asistent téže školy.

3. Soutěž v kategoriích B, C, D měla kola I a II a v kategorii A kola I, II a III.

Soutěž I. kola probíhala v době od listopadu 1955 do počátku března 1956; měla úkol přípravný a studijní. Podle organizačního řádu musil řešitel rozřešit alespoň dobře sedm z dvanácti zadaných úloh, aby mohl dále soutěžit ve II. kole. Úlohy byly otištěny na zvláštních letácích; pro slovenské kraje měly letáky slovenský text. O propagaci soutěže a o odbornou pomoc žákům se starali školní referenti matematické olympiady z řad učitelů matematiky.

4. Úspěšní řešitelé I. kola postoupili do II. kola soutěže; toto kolo je závěrečné pro kategorie B, C a D. Úspěšným řešitelem II. kola se stává ve všech kategoriích žák, který během čtyř hodin rozřeší alespoň dobře nejméně dvě ze čtyř zadaných úloh. Při tom se soutěž II. kola v kategoriích A, B a C konala v krajských městech, kdežto soutěž v kategorii D v městech okresních.

Soutěž II. kola se konala v neděli 15. dubna 1956. Při této příležitosti uspořádaly výbory matematické olympiady pro účastníky soutěže besedy a navštívili s nimi různé kulturní podniky, továrny a podobně. Na besedách zpravidla seznámili žáky s nejzávažnějšími nedostatky v žákovských řešeních I. kola. Hostitelské úkoly a pedagogický dozor vykonávali vedle

členů výborů MO zástupci školských odborů rad KNV a ONV a dále zástupci krajských a okresních výborů ČSM.

5. Celostátní III. kolo soutěže určené pro úspěšné řešitele II. kola kategorie A se konalo dopoledne v sobotu 2. června 1956 v matematickém ústavu matematicko-fysikální fakulty Karlovy university v Praze II, Ke Karlovu 3. Soutěže se účastnilo 77 nejlepších řešitelů II. kola; z 80 vybraných řešitelů se nedostavily 3 žákyně. Mezi účastníky byl výjimečně též žák z 10. ročníku jedenáctileté střední školy, který se účastnil soutěže v obou kategoriích A, B. Úspěšným řešitelem III. kola stejně jako ve II. kole se stává žák, který během čtyř hodin rozřeší alespoň dobře nejméně dvě ze čtyř zadaných úloh. Dvacet nejlepších úspěšných řešitelů III. kola je podle organizačního řádu soutěže prohlášeno za vítěze příslušného ročníku soutěže.

Po provedení soutěže III. kola se téhož dne o 15. hodině ve velké posluchárně matematického ústavu matematicko-fysikální fakulty Karlovy university konala beseda s účastníky soutěže. Besedy se též účastnili zástupci středních a vysokých škol a dále žáci těchto škol.

Předseda akademik Novák zahájil besedu stručným zhodnocením jubilejního V. ročníku soutěže. Konstatoval, že Ústřední výbor matematické olympiady, aby zabránil přetěžování účastníků soutěže, rozhodl, že od V. ročníku soutěže počínajíc, bude v I. kole zadáváno jen 12 úloh místo dosavadních šestnácti; řešitel jich pro postup do II. kola musí rozřešit alespoň dobře nejméně sedm místo dosavadních devíti. Potom akademik Novák uvedl některé statistické údaje a porovnání s předchozím IV. ročníkem MO. Počet účastníků v I. kole soutěže v kategoriích A až C vzrostl skoro na 7000 proti 4500 účastníků ve IV. ročníku, což je přírůstek o 54 %; tento přírůstek se týká zvláště kategorií A a C, ačkoliv již v ročníku IV. přibýlo značné procento (25,5 %) účastníků v kategorii B a právě tito účastníci v V. ročníku soutěžili v kategorii A. Počet účastníků I. kola v kategorii D vzrostl z 9000 ve IV. ročníku na 13 000 v V. ročníku, což je

přírůstek asi o 47 %. Tato čísla svědčí o tom, že se soutěž vžívá a získává tradici. Přitom Ústřední výbor spolu se školskými pracovníky vždycky upozorňují, že soutěž je výběrová a dobrovolná a účast v ní musí být pro žáka vyznamenáním. Předseda akademik Novák pak poděkoval všem žákům za vytrvalou práci v soutěži a svůj dík jménem Ústředního výboru MO vyslovil všem pracovníkům v Krajských a Okresních výborech MO a zvláště pak učitelům matematiky a školním referentům MO.

V dalším programu promluvil s. Anton Dubec, docent Vysoké školy pedagogické v Bratislavě. Ukázal, jakým způsobem pomáhal organisovat soutěž, jak vychovával své žáky a informoval přítomné o tom, jak olympiadu oceňují někteří její někdejší účastníci, nynější posluchači vysokých škol.

Dále promluvil s. Josef Andrys, vedoucí kabinetu matematiky Krajského ústavu pro další vzdělávání učitelů v Ostravě. Referoval jako jednatel Krajského výboru MO v Ostravě o způsobech, jak tento Krajský výbor MO informoval a poučoval účastníky soutěže o chybách, jež se vyskytly v jejich řešeních. Protože počet účastníků proti minulým letům velmi vzrostl, nebylo dobře možné žáky svolávat na instruktáže. Proto ostravský Krajský výbor shromáždil po recenzi každé úlohy všechny připomínky recensentů, roztřídil je a sestavil instrukce pro žáky; tyto instrukce byly cyklostylem rozmnoženy a zaslány na školy s žádostí, aby o nich učitelé s účastníky soutěže uspořádali besedu.*)

O žákovských řešeních úloh II. a III. kola kategorie A promluvil s. Rudolf Zelinka, jednatel Ústředního výboru MO. Zabýval se zvláště typickými chybami a poukázal na to, že velké nedostatky jsou v řešeních geometrických úloh; ukazuje se, že tu žáci vůbec nezachovávají obvyklý postup řešení, takže tato řešení jsou hrubě neúplná.

*) Rozšířený úsek z tohoto projevu vyšel v čísle 1, časopisu Matematika ve škole, roč. 1957, str. 38.

Za České vysoké učení technické v Praze na thema „Význam a cíle výuky matematiky v inženýrském studiu“ pronesl projev s. profesor Dr Václav Pleskot.*) Vysvětlil, proč se na některých fakultách vysokých škol technických vyučuje matematika ve dvou etapách. První etapa je základní kurs na počátku inženýrského studia; druhá etapa je nastavbová a patří do závěrečných semestrů inženýrského studia. V základním studiu se student seznamuje s přesnou formulací matematických pojmů a matematických výroků, aby pochopil důkazy a rozvíjel své logické myšlení. Dále se tu posluchač učí matematicky myslet, aby uměl matematicky formulovat přírodovědecké a technické problémy, a to v souvislosti s ostatními vědeckými disciplinami, s nimiž se seznamuje. Při tom znalost matematiky ovlivňuje u posluchačů při studiu technických věd pracovní metody a nemálo přispívá k vytváření vědeckého světového názoru posluchačů.

Ke konci svého výkladu vyzval profesor Pleskot přítomné olympioniky, aby přišli studovat technické vědy a svým nadáním a zdatností pomáhali zlepšovat díla našeho průmyslu.

Na závěr besedy se konala diskuse, při níž promluvila jednak řada olympioniků a jednak akademici a profesori vysokých škol, na besedě přítomní. Mluvílo se o významu studia deskriptivní geometrie na střední škole pro rozvoj prostorové představivosti a pro hlubší studium stereometrie vůbec. Olympionici oceňovali zvláště to, že se v průběhu olympiady hlouběji seznámili nejen s prováděním důkazů v matematice, ale i s významem diskuse řešitelnosti úloh; jeden konstatoval, že se s řadou těchto pojmů seznámil teprve v průběhu soutěže.

Dále se diskutovalo o tom, jakým způsobem by měli být řešitelé seznamováni se správnými řešeními a jak je informovat o nedostatečích řešení. Pak poděkoval akademik Josef Novák ministerstvu školství a kultury za všechnu pomoc při uskuteč-

*) Úplné znění tohoto projevu najdete v 9. čísle časopisu Matematika ve škole, roč. 1956, str. 557.

ňování soutěže, zvláště s. Miloši Jelínkovi, ústřednímu inspektoru MŠK; dále děkoval všem, kteří se o zdar soutěže přičinili. Svůj dík pak adresoval též do řad olympioniků a to i těm, kteří nebyli na besedě přítomni.

Beseda byla velmi zdařilá, zvláště ve své poslední části.

Po besedě navštívili olympionici některá pražská divadla. Ústřední výbor ČSM umožnil mimopražským olympionikům prohlídku hlavního města Prahy a jeho památek. Vedle zástupců Ústředního výboru ČSM, hostitelské úkoly a organi-

Tabulka č. 1.

Přehled účastníků I. kola podle krajů v kategoriích A, B, C.*)

Kraj	Kat. A		Kat. B		Kat. C		Celkem	
	P	U	P	U	P	U	P	U
Praha	168	48	161	47	267	44	596	139
České Budějovice	116	19	155	14	255	42	526	75
Plzeň	56	25	60	19	85	19	201	63
Karlovy Vary	30	13	29	13	36	7	95	33
Ústí n. L.	38	6	45	16	60	7	143	29
Liberec	41	11	45	6	51	11	137	28
Hradec Králové	91	25	68	36	143	25	302	86
Pardubice	32	6	37	10	108	15	177	31
Jihlava	83	11	138	15	111	39	332	65
Brno	162	46	187	57	265	73	614	176
Olomouc	91	26	132	49	176	59	399	134
Gottwaldov	124	16	182	54	305	21	611	91
Ostrava	151	53	137	46	279	86	567	185
Bratislava	246	26	164	9	406	23	816	58
Nitra	69	3	110	14	73	7	252	24
Banská Bystrica	86	10	76	20	149	19	311	49
Žilina	121	28	159	37	152	27	432	92
Košice	42	1	66	2	73	4	181	7
Prešov	34	3	100	5	131	13	265	21
Celkem	1781	376	2051	469	3125	541	6957	1386

*) P = celkový počet účastníků, U = počet úspěšných řešitelů.

sační záležitosti obětavě konala s. Dr. Ludmila Městková ze školského odboru rady ÚNV v Praze.

II. ZPRÁVA O VÝSLEDČÍCH JEDNOTLIVÝCH KOL SOUTĚŽE

A. Soutěž I. kola.

O počtu účastníků a o počtu úspěšných řešitelů soutěže I. kola v kategoriích A, B, C informuje tabulka č. 1, o účasti v kategorii D pak tabulka č. 2.

Tabulka č. 2.

Přehled účastníků I. kola podle krajů v kategorii D.

Kraj	Kategorie D	
	P	U
Praha	1851	998
České Budějovice	1459	683
Plzeň	640	362
Karlovy Vary	359	146
Ústí nad Labem	600	184
Liberec	707	429
Hradec Králové	329	172
Pardubice	429	251
Jihlava	605	345
Brno	1087	552
Olomouc	802	403
Gottwaldov	952	593
Ostrava	1449	615
Bratislava	381	191
Nitra	228	50
Banská Bystrica	499	209
Žilina	501	224
Košice	182	86
Prešov	263	167
Celkem	13 323	6660

Značný přírůstek v počtu účastníků I. kola v kategoriích A, B, C proti IV. ročníku MO se jeví v krajích Budějovickém, Libereckém, Brněnském, Olomouckém, Gottwaldovském, Ostravském, Bratislavském, Banskobystrickém, Žilinském a Prešovském. To se jeví i v počtu úspěšných řešitelů I. kola. Procento počtu úspěšných řešitelů vzhledem k počtu všech účastníků I. kola kategorií A, B, C je v obou ročnících 20 %, kdežto v kategorii D stoupl z 31 % na 50 %; tento značný přírůstek dlužno též hledat v tom, že požadavky na tuto kategorii byly tentokrát menší.

V jednotlivých kategoriích se jeví tyto přírůstky v počtu řešitelů proti předchozímu ročníku: kategorie A o 103 %, kategorie B o 6 % (zde byl v předchozím ročníku mimořádně velký přírůstek 255 %), kategorie C o 85 % a kategorie D o 47 %. Při tom však úspěšných řešitelů I. kola je v některých krajích dosud stále málo.

Dosud je stále slabá účast žáků průmyslových škol. Přesto z devíti řešitelů III. kola, studujících na těchto školách, je sedm úspěšných; žádný se však tentokrát nezařadil mezi vítěze.

Počet dívek mezi účastníky I. kola v kategoriích A, B, C je asi 30 %, v kategorii D asi 50 %, tedy též jako v předchozím ročníku. Stejná jsou i procenta úspěšných řešitelek I. kola vzhledem k celkovému počtu úspěšných řešitelů I. kola.

Krajské výbory MO zrecensovaly v I. kole celkem 40 000 žákovských řešení z kategorií A, B, C, z čehož bylo asi 24 000 řešení úspěšných, t. j. 60 %. Okresní výbory MO zrecensovaly asi 96 000 řešení I. kola kategorie D, z čehož bylo asi 78 000 řešení úspěšných, t. j. 81 %.

B. Soutěž II. kola.

Tabulka č. 3 podává informaci o kategoriích A, B, C a tabulka č. 4 o kategorii D.

Tabulka č. 3.

Přehled účastníků II. kola podle krajů v kategoriích A, B, C. *)

Kraj	Kat. A		Kat. B		Kat. C		Celkem	
	P	U	P	U	P	U	P	U
Praha	45	26	39	13	42	15	126	54
České Budějovice	18	6	13	3	39	11	70	20
Plzeň	22	12	18	8	16	3	56	23
Karlovy Vary	13	12	11	2	7	6	31	20
Ústí n. L.	6	2	16	1	7	1	29	4
Liberec	11	4	6	3	11	2	28	9
Hradec Králové	25	15	36	21	25	17	86	53
Pardubice	5	3	10	2	14	11	29	16
Jihlava	9	9	11	6	26	23	46	38
Brno	41	28	57	15	69	24	167	67
Olomouc	26	18	44	11	57	14	127	43
Gottwaldov	16	5	48	16	18	2	82	23
Ostrava	52	35	45	14	78	31	175	80
Bratislava	21	10	10	1	22	1	53	12
Nitra	3	1	14	5	7	2	24	8
Banská Bystrica	10	10	16	—	17	7	43	17
Žilina	25	8	31	8	24	15	80	31
Košice	1	—	2	—	4	—	7	0
Prešov	2	1	5	1	12	2	19	4
Celkem	351	205	432	130	495	187	1278	522

*) P = celkový počet účastníků, U = počet úspěšných řešitelů.

V kategoriích A, B, C je asi 41 % úspěšných řešitelů II. kola, při čemž v kategorii A je 58 % úspěšných řešitelů. Tato čísla jsou nižší než v předchozím ročníku, zvláště v kategorii B; to lze částečně vysvětlit zvětšením počtu účastníků při nižší jejich vyspělosti a snad i tím, že některé úlohy byly obtížnější. Úspěšných řešitelů v kategoriích A, B, C je asi 20 % z celkového počtu úspěšných řešitelů.

Tabulka č. 4.

Přehled účastníků II. kola podle krajů v kategorii D.

Kraj	Kategorie D	
	P	U
Praha	840	762
České Budějovice	546	399
Plzeň	317	239
Karlovy Vary	130	118
Ústí nad Labem	165	113
Liberec	390	317
Hradec Králové	148	96
Pardubice	215	182
Jihlava	296	246
Brno	498	424
Olomouc	368	271
Gottwaldov	530	455
Ostrava	539	379
Bratislava	160	134
Nitra	129	93
Banská Bystrica	184	155
Žilina	222	175
Košice	63	49
Prešov	130	104
Celkem	5870	4711

V kategorii D je asi 80 % úspěšných řešitelů (o 7 % více než v předchozím ročníku). Zdá se, že by v této kategorii při poměrně snadných úlohách mělo být vzato ostřejší měřítko při jejich klasifikaci. Je tu možno pozorovat značné rozdíly v procentech úspěšných řešitelů mezi jednotlivými kraji. Úspěšných řešitelů tu je skoro 50 % z celkového počtu úspěšných řešitelů. Procenta úspěšných řešitelů jsou též jako v předchozím ročníku.

V kategoriích A, B, C bylo podáno v II. kole asi 3900 řešených úloh, z nichž bylo 1700 úspěšných (t. j. 44 %); v kategorii

D bylo podáno asi 21 000 řešených úloh, z čehož bylo přes 15 000 úspěšných (t. j. 73 %).

Podle organizačního řádu soutěže dostalo 10 nejlepších řešitelů v kraji v každé z kategorií A, B, C věcnou i peněžitou cenu. V každém okrese bylo odměněno 10 nejlepších řešitelů kategorie D věcnou cenou. Všichni úspěšní řešitelé obdrželi od svého výboru MO zvláštní pochvalné uznání.

Pořadí úspěšných řešitelů II. kola v kategoriích B, C

J = jedenáctiletá střední škola, kterou zpravidla neuvádíme;

P = průmyslová škola; Pg = pedagogická škola*)

Praha město

B. Fr. Kobliha, 1.J, Praha 1; Jaroslav Jeřábek, 7.J, Praha 7; Karel Kosman, 7.J, Praha 7; Petr Adámek, 7.J, Praha 7; Jaroslav Lukeš, 21.J, Praha 16; Jindřich Bůcha, 21.J, Praha 16; Blahoslav Čermák, 7.J, Praha 7; Josef Novák, 14.J, Praha 12; Věra Folcová, 17.J, Praha 14; Slavomír Černý, 12.J, Praha 11.

C. Jiří Hostomský, 17.J, Praha 14; Kamil Wichterle, 6.J, Praha 6; Julie Baštecká, 20.J, Praha 16; J. Jersák, 17.J, Praha 14; Karel Rohlena, 6.J, Praha 6; Josef Šedivý, 6.J, Praha 6; Jana Křivková, 18.J, Praha 14; Jiří Míček, 8.J, Praha 7; Viktor Konopásek, 13.J, Praha 11; Rud. Krautstengl, 6.J, Praha 6.

Pražský kraj

B. Vratislav Šteiner, Brandýs n. L.; V. Postřihač, Vlašim; V. Eliáš, Brandýs n. L.

C. Oldřich Vašíček, Radotín.

Kraj Budějovický

B. Fr. Tydlitát, Písek; Václav Panuška, 2.J, České Budějovice; Marie Švábová, Tábor.

*) Uvádíme nejvýše prvních 10 jmen.

C. Jiřina Fidlerová, 2.J, České Budějovice; Václav Struska, 2.J, České Budějovice; Josef Houška, 2.J, České Budějovice; Emil Linhart, Tábor; Jana Janů, Tábor; Jan Fiala, 2.J, České Budějovice; V. Fišer, Strakonice; Pavel Pudil, Jindřichův Hradec; M. Marek, Písek; Zdeněk Valeš, 1.J, České Budějovice.

Kraj Plzeňský

B. Milan Brejcha, 1.J, Plzeň; Štěpán Rusňák, 2.J, Plzeň; Josef Rosenberg, 2.J, Plzeň; Jiří Veselý, 1.J, Plzeň; Eva Závodská, Domažlice; Václav Klíma, 1.J, Plzeň; Jiří Ruml, 2.J, Plzeň; Václav Hajšman, 3.J, Plzeň.

C. Ladislav Ližan, 2.J, Plzeň; Miroslava Hajšmanová, 2.J, Plzeň; Václav Krýsl, Pg, Plzeň.

Kraj Karlovarský

B. Ivan Santar, Karlovy Vary; Jan Vebr, Karlovy Vary.

C. Vlastimil Hanuš, Cheb; Jana Žáčková, Karlovy Vary; Jaroslav Vacík, Kraslice; Julius Kolář, Cheb; Jan Jelínek, Sokolov; Jaroslav Kohout, Cheb.

Kraj Ústecký

B. Pavel Kučera, 1.J, Teplice.

C. Michal Štelmák, 2.J, Teplice.

Kraj Liberecký

B. Bohumil Lněnička, Mimoň; Karel Žižka, 1.J, Liberec; Karel Záleský, 2.J, Liberec-Růžodol.

C. Fr. Hanitz, Doksy; Josef Pomrhomc, Turnov.

Kraj Hradecký

B. Ladislav Mikysa, Kostelec n. O.; Josef Sršeň, Králíky; Václav Černý, Králíky; Josef Hakl, Jičín; Manfred John,

Trutnov; Petr Zimmer, Trutnov; Václav Žalský, Jičín; Irena Hampelová, Trutnov; Jaroslava Nováková, Jičín; Stanislav Hackl, Jičín.

C. Zdeněk Vobořil, Dvůr Králové; Pavel Novák, Broumov; Zdeněk Vlášek, Hradec Králové; Karel Šípek, Trutnov; Petr Šolta, Broumov; Josef Novotný, Trutnov; Jaroslav Toman, Trutnov; Jaroslav Střítecký, Dobruška; Emil Matyska, Trutnov; Josef Šejnoha, Nová Paka.

Kraj Pardubický

B. Jiří Pochobradský, Pardubice; Drahomíra Chládková, Polička.

C. Břetislav Fiala, Česká Třebová; Pavel Aksamit, Pardubice; Josef Jinoch, Vysoké Mýto; Bohumil Skalický, Ústí n. O.; Jiří Erbes, Polička; Stanislav Uher, Lanškroun; Jiří Moser, Lanškroun; Jiří Kašpar, Pardubice; Božena Radová, Čáslav; Jindřich Kincl, Polička.

Kraj Jihlavský

B. Gabriela Pospichalová, Telč; Bohumil Kejnovský, Třebíč; Pavla Kunderová, Třebíč; Vl. Štěpánková, Pacov; Karel Mikeš, Telč; Eva Mikulová, Třebíč.

C. Leopold Kroupa, Třebíč; Hana Kršková, Třebíč; Kamil Levý, Telč; Milan Růžička, Třebíč; Marie Kadaňková, Třebíč; Jan Zahrádka, Třebíč; Jiljí Lorenc, Třebíč; Jan Přenosil, Pelhřimov; Jiří Herman, Ledec n. S.; Pavel Bock, Třebíč.

Kraj Brněnský

B. Petr Hájiček, Brno, Mendlovo nám.; Jan Florian, Bučovice; Karel Handlíř, Bučovice; Josef Staněk, Boskovice; Jaromír Jun, Hustopeče; Marie Kolářová, Hustopeče; Jarmila Mazlová, Hustopeče; Jan Hlavoň, Hustopeče; Marie Prokešová, Hustopeče; Miloslav Němec, Mikulov.

C. Jaroslav Petrůj, Brno; Petr Páč, Brno, tř. kpt. Jaroše; Jiří Jančařík, Boskovice; Bohumil Vlach, Brno, Antonínská; Jan Zezula, Brno, tř. kpt. Jaroše; Václav Dvořák, Brno, Tábor; Bořivoj Milion, Brno, Královo Pole; Libor Jetelinka, Břeclav; Vojtěch Bartík, Znojmo; Alexandr Siňavský, Blansko.

Kraj Olomoucký

B. Adolf Karger, Šumperk; Dana Hrdličková, Hranice; Jarmila Cenklová, Litovel; Bohumír Zdražil, P, Prostějov; Alois Kučera, 1.J, Olomouc; Josef Vavrouch, 1.J, Olomouc; Svatava Slezáková, 1.J, Olomouc; Jana Hradilová, 1.J, Olomouc; Eva Jirásková, 1.J, Olomouc; Vítek Losenický, 1.J, Olomouc.

C. Jan Pospíšil, Litovel; Jaroslav Střeštík, Litovel; Anděloslav Srovnal, Zábřeh; Pavel Sedláček, 1.J, Olomouc; Stanislav Sýkora, Bruntál; Jan Batěk, Prostějov; Václav Jelínek, 1.J, Olomouc; Jiří Hrabal, 1.J, Olomouc; Vladimír Znojil, Prostějov; Jan Šimánek, 1.J, Olomouc.

Kraj Gottwaldovský

B. Vladislav Svačina, Vsetín; Zdeněk Motyčka, Gottwaldov; Jaroslav Tomčík, P elektrotechnická, Rožnov p. R.; Jarmila Hábová, Strážnice; Jiří Maláč, Gottwaldov; Jan Jiříčka, Uherské Hradiště; František Žůrek, Pg, Kroměříž; Jiří Vlček, Gottwaldov; Jaroslav Janota, Uherský Brod; Antonín Valenta, Gottwaldov.

C. Zdislav Kovařík, 8. roč. osmiletky, Hodonín; Pavel Šmerk, Kyjov.

Kraj Ostravský

B. Petr Vicherek, Ostrava VIII; Jan Kořenovský, Nový Jičín; Tomáš Skotnica, Ostrava VIII; Karel Najzar, Ostrava VII; Alois Nečas, P, Ostrava VII; Jiří Doležal, Ostrava I;

Jiří Prokop, Ostrava VIII; Petr Králíček, Ostrava I; Miroslav Kubičík, Bílovec; Jaromír Jandl, Ostrava I.

C. Marie Srovnalová, Ostrava I; Jan Urban, Opava; Miroslav Klvaňa, Ostrava II; Jiří Rašner, Místek; Jitka Nekolová, Ostrava I; Jana Hennerová, Bohumín; Alena Klabanová, Bohumín; Krista Žáčková, Nový Jičín; Josef Novák, Opava; Věra Juchelková, Bohumín.

Bratislava město

B. Ľudovít Fischer, Bratislava.

C. Ivan Lexa, Bratislava.

Kraj Nitranský

B. Július Hlaváčka, Nitra; Jozef Čavojec, Prievidza; Ján Havránek, Nitra; Arpád Kečkéš, Levice; Tibor Polák, Nové Zámky.

C. Pavol Baláž, Levice; Gizela Raczová, Levice.

Kraj Banskobystrický

C. Greta Lakatová, B. Štiavnica; Marta Bukovinská, Ban. Štiavnica; Marcela Töröková, B. Štiavnica; Kartusek Slavomír, B. Štiavnica; Ján Krajcer, Zvolen; Arpád Cudor, Lučenec; Štefan Lakatos, Lučenec.

Kraj Žilinský

B. Janka Krivošová, Ružomberok; Stanislav Kuchyňa, Ružomberok; Jindřich Lonský, Ružomberok; Štef. Paullová, Kláštor p. Z.; Jaroslav Lettrich, Kláštor p. Z.; Milan Matuška, Ružomberok; Ľudovít Molnár, Ružomberok.

C. Fero Turanský, L. Mikuláš; Jozef Zelenka, Martin; Margita Bergerová, Žilina; Bohuš Jurkovič, Mikuláš; Ján Dragula, Ružomberok; Jozef Špánik, L. Mikuláš; Ludmila

Kubisová, Kláštor p. Zn.; Rastislav Kubis, Kláštor p. Zn.;
Michal Jánošík, Bytča; Peter Krivoš, L. Mikuláš.

Kraj Prešovský

B. Jozef Bárdoš, Sabinov.

C. Hedviga Straková, Prešov; Miloš Liberko, Vranov.

C. Soutěž III. kola.

Do III. kola bylo přihlášeno 185 úspěšných řešitelů II. kola kategorie A; jeden z nich byl z 10. ročníku jedenáctileté střední školy. Po výběrovém řízení, které provedla zvláštní komise ÚVMO, bylo podle organizačního řádu soutěže vybráno 80 žáků pro soutěž III. kola; mezi nimi bylo devět dívek, z nichž se 3 k soutěži nedostavily. Soutěže se tedy účastnilo 77 žáků.

Podmínkám soutěže vyhovělo 34 účastníků; mezi nimi jsou 2 dívky. Bylo odevzdáno 185 úspěšných řešení (tedy asi 60 % z celkového počtu). Nejlepších 20 řešitelů podle organizačního řádu soutěže bylo prohlášeno za vítěze V. ročníku matematické olympiady. Jejich jmenný seznam uvádíme. (Jde vesměs o žáky jedenáctiletých středních škol.)

Vítězové V. ročníku MO.

1. *Břetislav Novák*, 11b tř. J., Chrudim.
2. *Pavel Doktor*, 11. tř. 4. JSS, Praha 4, Nad Kavalírkou 100.
3. *Lumír Forejt*, 11. tř. J., Radotín u Prahy.
4. *Jiří Kadlec*, 11. tř. J., Bystřice nad Pern.
5. *Leo Bukovský*, 11d tř. J., Lučenec.
6. *Lubomír Ohera*, 11b tř. J., Znojmo.
7. *Jaroslav Nadrchal*, 11b tř. J., Telč IV.
8. *Aleš Pultr*, 11d tř. 6. J, Praha 6 — Bílá ul. 1.
9. *Jaroslav Polák*, 11a tř. J., Blansko (narozen 29. X. 1938).
10. *Otto Leminger*, 11. tř. 1. J., Ústí nad Labem-Střekov.

11. *Vladimír Hnatowicz*, 11a tř. 16. J, Praha 13, Kodaňská 16.
12. *Miroslav Chlumský*, 10a tř. J., Třebíč.
13. *Zdeněk Brandl*, 11a tř. J., Benešov u Prahy.
14. *Miloš Dostál*, 11a tř. 20. J., Praha XVI., N. Belojanise 3.
15. *Ladislav Beran*, 11 tř. J., Radotín u Prahy.
16. *Karel Mačák*, 11b tř. 2. J., Liberec, Jeronýmova ul.
17. *Viktor Martišovitš*, 11b tř. J. 2. J, Bratislava, Kulíškova 8.
18. *Jiří Anděl*, 11. tř. J., Turnov.
19. *Miloslava Jakešová*, 11c tř. 4. J, Brno Královo Pole, Slovanské n.
20. *Josef Popelář*, 11c tř. J., Opava, Komenského n. 5.

Tito vítězové byli odměněni ministerstvem školství a kultury. Každý dostal zvláštní čestné uznání, podepsané ministrem školství a kultury a dále předsedou Ústředního výboru MO. Byly uděleny ceny věcné a peněžité. Peněžité ceny byly odstupňovány od 1000 Kčs do 250 Kčs. Dále obdrželi některé z těchto knih:

1. *Grebenča—Novoselov*: Učebnice matematické analýsy, díl I, II.
2. *V. Jarník*: Diferenciální počet, díl I, II.
3. *Vl. Kořínek*: Základy algebry.
4. *Kounovský—Vyčichlo*: Deskriptivní geometrie pro samouky.

III. STRUČNÉ ZHODNOCENÍ VÝSLEDKŮ SOUTĚŽE

A. K soutěži kategorií A, B, C.

S výsledky soutěže, s jejím významem a s řešeními některých úloh ze soutěže (i z kategorie D) se zabývala řada článků, které byly pro informaci učitelů matematiky uveřejněny v časopise Matematika ve škole. Jsou to tyto články:

1. *Rz*, Řešení úloh I. kola MO, kat. D. č. 2, str. 76 a č. 4, str. 236, roč. VI.
2. *Rz*, Řešení úloh II. kola MO, kat. D. č. 7, str. 409, roč. VI.
3. *Josef Stehlík*, V. ročník MO (kat. D). č. 5, str. 282, roč. VI.
4. *Alois Terš-Mj*, Matematická olympiada v Českých Budějovicích, č. 5, str. 290, roč. VI.
5. *Rz*, K závěru V. ročníku MO. č. 7, str. 406, roč. VI.
6. *Josef Svoboda*, Matematická olympiada v kraji Jihlavském, č. 8, str. 474, roč. VI.
7. *St. Kopellent*, O některých nedostacích žákovských řešení úloh MO. č. 9, str. 562, roč. VI.
8. *St. Kopellent*, Význam matematické olympiady v kat. D. č. 9, str. 559, roč. VI.
9. *Ema Kasková*, Dvě řešení jedné úlohy MO, č. 6, str. 341, roč. VI.
10. *Fr. Krňan*, Ešte jedno riešenie jednej úlohy MO.Č. 1, str. 52, roč. VII.
11. *Fr. Krňan*, K úlohe 11, kat. A pátého ročníku MO. č. 8, str. 477, roč. VI.
12. *Jiří Sedláček*, O jednom příkladu MO z kat. B. č. 6, str. 338, roč. VI.
13. *Jiří Sedláček*, O chybách v řešeních úloh III. kola MO, č. 2, str. 106, roč. VII. (Referát o chybách v žákovských řešeních v aritmetických úlohách III. kola MO.)
14. *Josef Holubář*, O řešeních jedné úlohy MO. č. 1, str. 45, roč. VII.
15. *Rud. Zelinka*, K řešení dvou geometrických úloh MO. č. 8, str. 480, roč. VI.

Poslední tři články se zabývají podrobněji rozбором žákovských řešení II. a III. kola kategorie A.

Ze všech těchto příspěvků a ze zpráv některých výborů MO vyplývá, že na našich školách vyrůstá řada žáků s velkým matematickým nadáním, které se mimo jiné projevuje v osobitém způsobu řešení úloh MO. Avšak ve velmi pěkných řešeních se často vyskytne řada typických nedostatků a to i jiných než jen matematických.

Z odborných nedostatků se neustále vyskytují chyby, které svědčí o tom, že někteří žáci ještě plně nechápou význam a důležitost rozboru úlohy; to platí o řešeních úloh algebraických i geometrických. V úzké souvislosti s tím je i to, že někteří

žáci neobracejí postup a nechápou, že v podaném řešení stanovili podmínky nutné a že musí vyšetřit, zda tyto podmínky jsou i postačující. Některá řešení nejsou úplná. To platí zvláště o otázkách existenčních. Jindy žák užije nesprávně některých vět; tak na př. užije určité věty a správně by měl užít věty obrácené. Také otázka vyšetřování množin všech bodů dané vlastnosti není u některých řešitelů po pojmové stránce dosud plně pochopena. Někteří řešitelé neužívají běžných a účelných postupů řešení, jiní nevěnují grafickému provedení konstrukce náležitou péči.

Stránka matematická souvisí těsně s některými dalšími otázkami. Tu vedle vnější úpravy prací, která není vždy na výši, je i otázka správného a přesného vyjadřování. Nejedná se tu jen o terminologii, ale i o formulaci myšlenek, jejich logické skloubení a na neposledním místě i o pravopis. Bylo by žádoucí, aby žáci ve svých písemných úkolech někdy doprovodili své řešení úlohy stručným nebo alespoň heslovitým záznamem, který obsahuje odůvodnění provedených úsudků a operací.

Je nepochybné, že všechny nedostatky, o nichž jsme zde mluvili, je možno odstranit. O tom svědčí řada vzorně provedených prací úspěšných řešitelů MO ve všech kategoriích; jejich práce jsou většinou po všech stránkách správné a některé tak dokonalé, že jsme je mohli přímo otisknout. Je nesporné, že vedle nadání a pracovní morálky žáka se o tyto úspěchy nejvíce zasloužil obětavý a zkušený žákův učitel.

B. K soutěži kategorie D.

Od svého třetího ročníku (od školního roku 1953—54) rozšířila naše soutěž okruh své působnosti i na osmé ročníky osmileté a jedenáctileté.

Kategorie D, ve které soutěží žáci těchto tříd, má poněkud jiný charakter než ostatní tři kategorie, jak ukazují už statistiky účastníků a úspěšných řešitelů. Okresní výbory MO ve všech krajích vykonaly v uplynulých třech školních letech pěkný

kus práce, když měly zvládnout mnohde masovou účast žactva v soutěži. Stoupá počet účastníků i počet zúčastněných škol; tak na př. v Libereckém kraji se v V. ročníku účastnilo v kategorii D olympiady o 35 % škol více než ve IV. ročníku. Horlivá propagace soutěže je jistě chvályhodná; musíme však být opatrní, neboť přílišná masovost skrývá v sobě různá nebezpečí. Tak jsme byli upozorněni na to, že na některých školách byla odevzdána řešení zřejmě opsaná. Jaký prospěch pak může vzniknout z takové účasti?

Je jistě přáním všech svědomitých učitelů matematiky, aby jejich vyučovací výsledky byly co nejlepší a v tom jim může MO vydatně pomáhat. Od žáků s nejlepším prospěchem v matematice se dá očekávat, že se většinou naší soutěže účastní (a skutečně jsme viděli mezi našimi olympioniky takové vytrvalce, kteří se po sobě účastnili i tří ročníků). Rozhodně však nesmíme činit školskou klasifikaci závislou na účasti nebo neúčasti v MO. Tak na některých školách nemohl prý žák dostat výbornou a chvalitebnou známku z matematiky (ba dokonce ani dobrou), jestliže se neúčastnil olympiady. Správný postoj v tomto ohledu zaujali pracovníci OPS v Českých Budějovicích; došli k závěru, že průměrní žáci do olympiady nepatří a že se tam také neudrží; právě tito žáci pak šíří škodlivé návyky nesamostatné práce a tím ovlivňují i poctivé účastníky.

Pokud se týče výběru úloh, dá Ústřednímu výboru MO nejvíce práce právě kategorie D. Thematika je zde totiž nejužší a při tom ještě chceme, aby příklady byly zajímavé a lišily se od běžných školských úloh. Zařazují se proto i příklady s polytechnickou tematikou nebo úlohy vyžadující numerických výpočtů nebo narýsování obrazce. Tak v V. ročníku jsme měli úlohu o hodinách (úloha č. 2), která vyžadovala numerické počítání a pracovalo se s pojmenovanými čísly (jednotkami času). Příklad o brouku na gramofonové desce (úloha č. 5) měl vlastně jen ukázat, jak žáci ovládají rýsovací techniku. Dopis s. Josefa Stehlíka, pracovníka libereckého Krajského výboru MO, označuje úlohu jako zajímavou a žákům přístupnou.

V úloze č. 9 (jejíž první část byla důkazová) šlo v podstatě také o technickou záležitost: rozstříhat vypuklý pětiúhelník podél jeho úhlopříček a popsat vzniklé útvary.

Některé úlohy V. ročníku se ukázaly méně vhodné. Tak podle zpráv z okresů špatně dopadla úloha č. 4 o páté mocnině přirozeného čísla. Přes to, že byl v textu úlohy dán návod, ukázal se požadovaný důkaz jako příliš obtížný pro žáky 8. tříd.

Nyní ještě několik slov o nedostacích, které se projevíly v žákovských pracích kategorie D. Podle zpráv z okresů asi třetina žáků neumí dobře rýsovat. Rysy byly neúplné nebo neměly žádný popis a kótování; budily vůbec dojem, že byly prováděny ve spěchu.

Pokud se týče numerického počítání, upozorňují České Budějovice, že nejvíce chyb nadělají žáci při dělení. Logický úsudek ustupuje u mnoha řešitelů často do pozadí před šablonovitým počítáním; žák se hlavně zajímá „kolik vyšlo“, místo aby si kladl otázky „proč“ a „jak“. Doufáme, že nedostatky, které se takto prostřednictvím matematické olympiady dostaly na program širších učitelských shromáždění, se našim učitelům podaří postupně odstranit.

Závěrem děkujeme všem pracovníkům okresních výborů MO a všem učitelům matematiky, kteří se o zdar soutěže přičinili za jejich obětavou práci, a úspěšným řešitelům v kategorii D přejeme, aby se dobře umístili i v následujících ročnících naší soutěže.

IV. ŘEŠENÍ ÚLOH ZE SOUTĚŽE

1. Úlohy I. kola kategorie A.

1. Nazveme střední příčkou čtyřstěnu $ABCD$ úsečku, která spojuje středy dvou protějších hran čtyřstěnu (tedy na př. hran AB a CD).

Dokažte:

- a) Všechny tři střední příčky čtyřstěnu se navzájem půlí.
- b) Jestliže o hranách čtyřstěnu $ABCD$ platí

$$AB = CD, AC = BD, AD = BC,$$

potom jsou jeho střední příčky navzájem kolmé.

- c) Jestliže střední příčky čtyřstěnu $ABCD$ jsou navzájem kolmé, potom platí

$$AB = CD, AC = BD, AD = BC.$$

Řešení. Užijeme označení z obr. 1, kde M, N, P, Q_1, Q_2, Q_3 jsou středy hran čtyřstěnu $ABCD$.

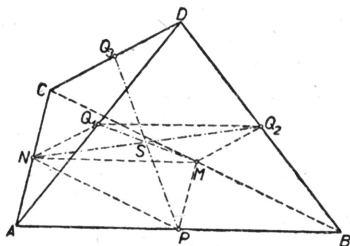
- a) Dokážeme, že úsečky MQ_1, NQ_2 mají společný bod S , který je středem každé z nich.

Důkaz. Úsečka MN je střední příčkou trojúhelníka ABC a přísluší ke straně AB ; proto platí

$$MN \parallel AB, MN = \frac{1}{2} \cdot AB. \quad (1)$$

Podobně úsečka Q_1Q_2 je střední příčkou trojúhelníka ABD a přísluší ke straně AB ; proto platí

$$Q_1Q_2 \parallel AB, Q_1Q_2 = \frac{1}{2} \cdot AB. \quad (2)$$

Obr. 1.

Je tedy podle (1), (2)

$$MN \parallel Q_1Q_2, MN = Q_1Q_2; \quad (3)$$

přítom body N , Q_1 leží v poloprostoru $BCDA$. Proto jsou polopřímky MN , Q_2Q_1 souhlasných smyslů a neleží v téže přímce. Odtud a ze vztahu (3) plyne podle známé věty z planimetrie (viz učebnice Geometrie pro 8. roč., str. 167), že čtyřúhelník MNQ_1Q_2 je rovnoběžník; jeho úhlopříčky MQ_1 , NQ_2 se navzájem půlí v bodě, který označíme S . Tím je naše tvrzení dokázáno.

Stejně se dokáže, že i úsečky NQ_2 , PQ_3 se navzájem půlí; jejich společný bod je však střed úsečky NQ_2 , který jsme označili S .

Odtud plyne, že bod S je společným středem všech tří středních příček MQ_1 , NQ_2 , PQ_3 , což jsme měli dokázat.

Protože body M , N , P jsou vrcholy trojúhelníka v rovině ABC , která neobsahuje bod S , neleží přímky SM , SN , SP v téže rovině.

b) Dokážeme, že přímky MQ_1 , NQ_2 jsou navzájem kolmé.

Důkaz. Podle výsledku úlohy a) je MNQ_1Q_2 rovnoběžník se středem S . Přitom platí

$$MN = \frac{1}{2} \cdot AB, NQ_1 = \frac{1}{2} \cdot CD \quad (4)$$

($MN \parallel AB$ je střední příčkou v trojúhelníku ABC , $NQ_1 \parallel CD$ je střední příčkou v trojúhelníku ACD); podle předpokladu však je $AB = CD$, proto ze vztahu (4) plyne $MN = NQ_1$. Je tedy MNQ_1Q_2 kosočtverec; avšak úhlopříčky kosočtverce stojí na sobě kolmo, proto je $MQ_1 \perp NQ_2$, což jsme měli dokázat. Stejně se dokáže, že platí $MQ_1 \perp PQ_3$, $NQ_2 \perp PQ_3$.

c) Nechť každé dvě ze středních příček MQ_1 , NQ_2 , PQ_3 čtyřstěnu $ABCD$ (viz obr. 1) stojí na sobě kolmo; z výsledku a) víme, že tyto tři úsečky mají společný bod S , který je středem každé z nich. Máme dokázat, že protější hrany čtyřstěnu $ABCD$ jsou shodné.

Důkaz. Podle výsledku úlohy a) je čtyřúhelník MNQ_1Q_2 rovnoběžník. Podle předpokladu úlohy je $MQ_1 \perp NQ_2$; podle

známé věty z planimetrie rovnoběžník, který má kolmé úhlopříčky, je kosočtverec. Je tedy

$$MN = NQ_1.$$

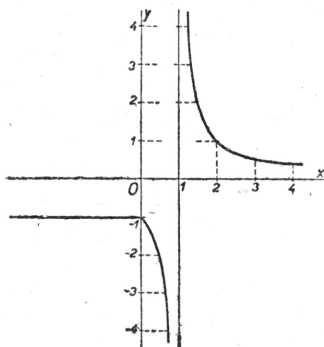
Stejně jako v úloze b) platí vztahy (4); protože je $MN = NQ_1$, plyne ze vztahů (4), že $AB = CD$, což jsme měli dokázat.

Stejně se dokáže, že platí $AC = BD$, $AD = BC$; tím je důkaz tvrzení úlohy c) proveden.

2. V rovine pravouhlých súradníc zostrojte graf funkcie

$$y = \frac{2}{x + |x| - 2}.$$

Odôvodnite urobenú konštrukciu.

Obr. 2.

Riešenie. 1. Ak je $x \geq 0$, je $|x| = x$, teda $x + |x| - 2 = 2x - 2 = 2(x - 1)$. Ak je okrem toho $x \neq 1$, je $f(x) = \frac{2}{2(x - 1)} = \frac{1}{x - 1}$; pre $x = 1$ nie je funkcia definovaná.

2. Ak je $x < 0$, je $|x| = -x$, teda $x + |x| - 2 = x - x - 2 = -2 \neq 0$. V tomto prípade je teda $f(x) = \frac{2}{-2} = -1$.

Graf funkcie je na pripojenom obrázku 2. Podľa predošlého sa skladá z grafov funkcií $y = -1$ pre $x \leq 0$, $y = \frac{1}{x-1}$ pre $0 \leq x < 1$ a pre $x > 1$. Pre $x = 1$ nie je funkcia $f(x)$ definovaná.

3. Dokažte:

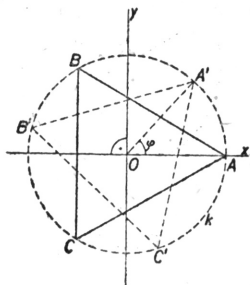
a) Jestliže obrazy komplexních jednotek a, b, c jsou vrcholy rovnostranného trojúhelníka, potom platí

$$a + b + c = 0.$$

b) Jestliže o komplexních jednotkách a, b, c platí vztah

$$a + b + c = 0,$$

potom obrazy čísel a, b, c jsou vrcholy rovnostranného trojúhelníka.

Obr. 3.

Řešení. a) Necht daný rovnostranný trojúhelník ABC má polohu jako v obr. 3. Potom o komplexních jednotkách a, b, c platí

$$a = 1, \quad b = \cos 120^\circ + i \sin 120^\circ, \quad c = \cos 240^\circ + i \sin 240^\circ$$

neboli

$$a = 1, \quad b = \frac{1}{2}(-1 + i\sqrt{3}), \quad c = -\frac{1}{2}(1 + i\sqrt{3}).$$

Pak zřejmě platí

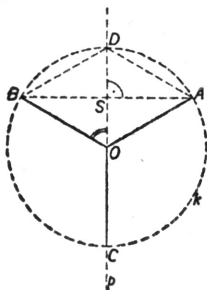
$$a + b + c = 0. \quad (1)$$

Každý jiný rovnostranný trojúhelník $A'B'C'$, vyhovující podmínkám úlohy, dostaneme z trojúhelníka ABC rotací o úhel velikosti φ okolo počátku O ; při tom body A', B', C' vznikly po řadě rotací bodů A, B, C . Při této rotaci přechází bod Z , který je obrazem komplexního čísla z v bod Z' , který je obrazem čísla

$$z' = z(\cos \varphi + i \sin \varphi).$$

Proto body A', B', C' jsou obrazy čísel

$$\begin{aligned} a' &= a(\cos \varphi + i \sin \varphi), \quad b' = b(\cos \varphi + i \sin \varphi), \\ c' &= c(\cos \varphi + i \sin \varphi). \end{aligned} \quad (2)$$

Obr. 4.

Tu platí

$$a' + b' + c' = (a + b + c) \cdot (\cos \varphi + i \sin \varphi),$$

takže vzhledem k (1) je

$$a' + b' + c' = 0, \quad (3)$$

což jsme měli dokázat. Vztahy (1), (3) potvrzují správnost tvrzení úlohy.

b) Nechť o obrazech A, B, C komplexních jednotek a, b, c platí vztah

$$a + b + c = 0; \quad (4)$$

přítom body A, B, C leží na jednotkové kružnici (obr. 4) $k \equiv (O, 1)$. Alespoň dvě z čísel a, b, c jsou různá, neboť pro $a = b = c$ ze vztahu (4) dostaneme $3a = 0$, t. j. $a = 0$, což je proti předpokladu. Nechť je na př. $a \neq b$, t. j. $A \neq B$. Čísla a, b nemohou být opačná; kdyby totiž platilo $a = -b$ neboli $a + b = 0$, potom bychom ze vztahu (4) dostali $c = -(a + b)$, t. j. $c = 0$, což je proti předpokladu. Nejsou tedy body A, B krajními body průměru kružnice k ; proto je úhel $\sphericalangle AOB$ dutý. Uvažujme kosočtverec $AOBD$; bod D je obrazem komplexního čísla $d = a + b$. Protože podle (4) je $c = -(a + b)$, jsou c, d opačná čísla; protože bod C leží na kružnici k , leží i bod D na této kružnici. Bod D je tedy společným bodem osy p úsečky AB a kružnice k ; označme S střed kosočtverce $AOBD$. Platí $OS = \frac{1}{2}r$, $OB = r$, takže pravoúhlý trojúhelník OBS je známý trojúhelník, v němž je $\sphericalangle OBS = 30^\circ$, $\sphericalangle BOS = 60^\circ$. Odtud plyne, že $\sphericalangle AOB = 120^\circ$. Ze souměrnosti podle přímky p snadno dokážeme, že $\sphericalangle BOC = 120^\circ$, $\sphericalangle COA = 120^\circ$, při čemž oba tyto úhly leží v opačných polorovinách vytyčených přímkou p . Z toho plyne, že $AB = BC = CA$ (souměrnost podle přímky p), což jsme měli dokázat.

Jiné řešení.

a) Obrazy čísel a, b, c označme A, B, C . Protože ABC je rovnostranný trojúhelník, jsou nejen body A, B, C , ale i čísla a, b, c vesměs různá. Ze vztahů $AB = BC = CA$ plyne (viz učebnice Trigonometrie pro 10. a 11. post. ročník, str. 20)

$$|a - b| = |b - c| = |c - a|. \quad (1)$$

Proto platí též

$$|a - b|^2 = |b - c|^2 = |c - a|^2$$

neboli

$$(a - b)(\bar{a} - \bar{b}) = (b - c)(\bar{b} - \bar{c}) = (c - a)(\bar{c} - \bar{a}). \quad (2)$$

Přitom jsme užili jednak vztahu $z\bar{z} = |z|^2$, jednak na př. vztahu $\overline{(a-b)} = \bar{a} - \bar{b}$.

Ze vztahů (2) vynásobením dostaneme

$$a\bar{a} + b\bar{b} - (\bar{a}b + a\bar{b}) = b\bar{b} + c\bar{c} - (b\bar{c} + \bar{b}c) = c\bar{c} + a\bar{a} - (\bar{c}a + \bar{a}c).$$

Protože však je $|a| = |b| = |c| = 1$, je též

$$a\bar{a} = b\bar{b} = c\bar{c} = 1 \quad (3)$$

a z předchozích vztahů dostaneme

$$\bar{a}b + \bar{a}b = b\bar{c} + \bar{b}c = \bar{c}a + \bar{a}c.$$

Odtud dostaneme tyto tři vztahy

$$a(\bar{b} - \bar{c}) = \bar{a}(c - b),$$

$$b(\bar{c} - \bar{a}) = \bar{b}(a - c),$$

$$c(\bar{a} - \bar{b}) = \bar{c}(b - a).$$

Dosaďme sem za $\bar{a}$, $\bar{b}$, $\bar{c}$ ze vztahů (3); dostaneme

$$\frac{a}{bc}(c - b) = \frac{1}{a}(c - b) \text{ atd.}$$

a protože platí $c - b \neq 0$ atd., plyne z předchozího

$$\frac{a}{bc} = \frac{1}{a} \text{ atd.,}$$

t. j.

$$a^2 = bc, \quad b^2 = ca, \quad c^2 = ab.$$

Odečtením levých i pravých stran každých dvou těchto rovností, dostaneme

$$a^2 - b^2 = -c(a - b) \text{ atd.}$$

neboli

$$(a + b)(a - b) = -c(a - b) \text{ atd.,}$$

a protože je $a - b \neq 0$ atd., obdržíme dále

$$a + b = -c \text{ atd.}$$

Každý z posledních vztahů vede k výsledku

$$a + b + c = 0, \quad (4)$$

který jsme měli dokázat.

b) Podle předpokladu platí

$$|a| = |b| = |c| = 1 \quad (5)$$

a tím i vztahy (3) a dále platí vztah (4). Přitom každá dvě z čísel a, b, c jsou od sebe různá (i různá od nuly). To dokážeme nepřímou: Nechť je $a = b$. Potom ze vztahu (4) plyne $2a + c = 0$ neboli $c = -2a$ a tedy $|c| = 2 \cdot |a|$ čili $|c| = 2$, což je spor vzhledem ke vztahu (5). Proto je

$$a - b \neq 0, \text{ a podobně } b - c \neq 0, c - a \neq 0.$$

Z těchto výsledků a ze vztahů (3) snadno usoudíme, že celý postup v předchozí úloze a) lze obrátit až dospějeme ke vztahům (1). Ty však říkají, že o obrazech A, B, C čísel a, b, c platí

$$AB = BC = CA,$$

při čemž body A, B, C jsou vesměs různé. Tím je důkaz tvrzení úlohy b) proveden.

4. Je daná postupnost $\{a_n\}$, kde

$$a_n = \frac{n^2}{2^n}.$$

Dokážte, že tato postupnost má největší člen a určte ho.

Riešenie. Pre všetky prirodzené čísla n platí zrejme $a_n > 0$. Pritom je

$$a_1 = \frac{1}{2}, a_2 = 1, a_3 = \frac{9}{8}, a_4 = 1, a_5 = \frac{25}{32}, \dots$$

Pokúsime sa dokázať, že sa členy danej postupnosti $\{a_n\}$ od člena a_3 zmenšujú, t. j. že platí

$$a_n > a_{n+1} \text{ alebo } a_n - a_{n+1} > 0$$

pre všetky prirodzené čísla $n \geq 3$.

Označme $d = a_n - a_{n+1}$; tu platí postupne

$$d = \frac{n^2}{2^n} - \frac{(n+1)^2}{2^{n+1}},$$

$$d = \frac{2n^2 - (n^2 + 2n + 1)}{2^{n+1}},$$

$$d = \frac{n^2 - 2n - 1}{2^{n+1}}.$$

Chceme dokázať, že platí $d > 0$. To bude platiť, keď dokážeme, že čitateľ $x = n^2 - 2n - 1$ posledného zlomku je kladné číslo pre všetky $n \geq 3$.

Platí

$$x = n^2 - 2n + 1 - 2$$

alebo

$$x = (n-1)^2 - 2.$$

Avšak pre $n \geq 3$ je $n-1 \geq 2$. Druhé mocniny prirodzených čísel väčších než 1 sú väčšie než 2 a preto je číslo x skutočne kladné pre všetky prirodzené čísla $n \geq 3$. Teda je aj $x > 0$ pre $n \geq 3$ a skutočne platí $a_n > a_{n+1}$ pre $n \geq 3$.

Člen $a_3 = \frac{9}{8}$ danej postupnosti je teda jej najväčším členom, čo sme mali dokázať.

5. V rovine pravouhlých súradníc preskúmajte množinu všetkých bodov $[x, y]$, ktoré vyhovujú vzťahu

$$\cos 2ax = \sin 2by, \quad (1)$$

kde a, b sú dané reálne čísla.

Urobte diskusiu vzhľadom na dané čísla a, b .

Riešenie. Daný vzťah možno písať v ekvivalentnom tvare

$$\sin\left(\frac{1}{2}\pi - 2ax\right) - \sin 2by = 0. \quad (1')$$

Ľavú stranu upravíme pomocou známeho vzorca pre $\sin \alpha - \sin \beta$; dostaneme rovnicu

$$2 \sin\left[\frac{1}{4}\pi - (ax + by)\right] \cdot \cos\left[\frac{1}{4}\pi - (ax - by)\right] = 0. \quad (2)$$

Aby tento vzťah platil, je nutné a stačí, aby sa druhý alebo tretí činiteľ na ľavej strane rovnal nule; rozlíšime obidve možnosti.

Prípad [1]. Nech je

$$\sin\left[\frac{1}{4}\pi - (ax + by)\right] = 0. \quad (3)$$

Tento vzťah platí práve vtedy, ak je

$$\frac{1}{4}\pi - (ax + by) = k\pi,$$

kde k je ľubovoľné celé číslo. Odtiaľ vyplýva

$$ax + by = \pi\left(n + \frac{1}{4}\right), \quad (4)$$

kde n je ľubovoľné celé číslo.

Diskusia výsledku (4):

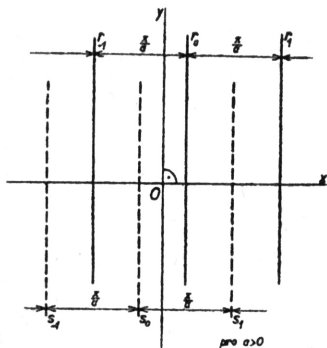
a) Ak je $a = b = 0$, ľavá strana rovnice (1) sa rovná jednej pre každé x , kdežto pravá strana sa rovná nule pre každé y . V tomto prípade rovnica (1) nemá riešenie.

b) Ak neplatí súčasne $a = 0, b = 0$, uvažujme dve možnosti:

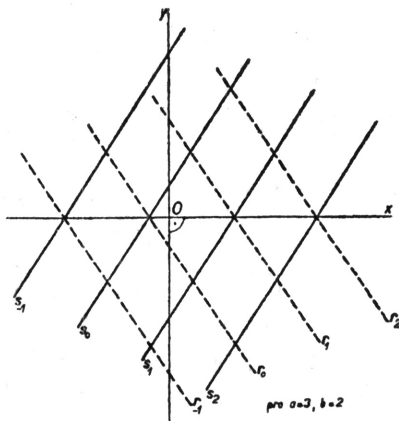
α) Nech $b = 0, a \neq 0$. Potom všetky riešenia x, y vzťahu (4) sú dané takto:

$x = \frac{\pi}{a}\left(n + \frac{1}{4}\right)$, kde n je ľubovoľné celé číslo, y je ľubovoľné reálne číslo.

Pre dané celé číslo n obrazom dvojíc x, y vyhovujúcich rovnici (4) v pravouhlých súradniciach x, y je priamka $r_n \perp x$. Pre všetky celé čísla n dostaneme teda sústavu rovnobežiek, kolmých na os x , prechádzajúcich bodmi $\left[x = \frac{\pi}{a} \left(n + \frac{1}{4} \right); y = 0 \right]$ na osi x . Príslušný graf pre $a > 0$ je na obr. 5.

Obr. 5.

Obr. 6.

β) Nech $b \neq 0$. Potom všetky riešenia x, y vzťahu (4) sú dané takto:

x je ľubovoľné reálne číslo, $y = \frac{1}{b} \left[\pi \left(n + \frac{1}{4} \right) - ax \right]$, kde n je ľubovoľné celé číslo.

Pre dané celé číslo n je obrazom rovnice (4) priamka r_n , ktorá má smernicu $-\frac{a}{b}$ a prechádza bodom $\left[x = 0, y = \frac{\pi}{b} \left(n + \frac{1}{4} \right) \right]$. Pre všetky celé čísla n dostaneme teda sú-

stavu rovnobežiek so smernicou $-\frac{a}{b}$. Príslušný graf pre

$\frac{a}{b} = \frac{2}{3}$ je na obr. 6.

Tým je prípad [1] vybavený.

Prípad [2]. Nech je

$$\cos \left[\frac{1}{4} \pi - (ax - by) \right] = 0. \quad (5)$$

Tento vzťah platí práve vtedy, ak je

$$\frac{1}{4} \pi - (ax - by) = \frac{\pi}{2} + k\pi,$$

kde k je ľubovoľné celé číslo. Stade dostávame

$$ax - by = \pi \left(n - \frac{1}{4} \right), \quad (6)$$

kde n je ľubovoľné celé číslo.

Diskusia výsledku (6):

a) Ak $a = b = 0$, nemá rovnica (1) riešenie.

b) Ak neplatí súčasne $a = b = 0$, uvažujme o dvoch možnostiach:

α) Nech $b = 0$, teda $a \neq 0$. Potom všetky riešenia vzťahu (6) sú dané takto:

$$x = \frac{\pi}{a} \left(n - \frac{1}{4} \right), \text{ kde } n \text{ je ľubovoľné celé číslo, } y \text{ je ľubovoľné reálne číslo.}$$

Pre dané celé číslo n je obrazom dvojíc x, y vyhovujúcich rovnici (6) priamka $s_n \perp x$. Pre všetky celé čísla n dostaneme sústavu rovnobežiek kolmých na os x ; prechádzajú bodmi

$$\left[x = \frac{\pi}{a} \left(n - \frac{1}{4} \right); y = 0 \right] \text{ na osi } x \text{ (pre } a > 0 \text{ pozri obr. 5).}$$

β) Nech $b \neq 0$. Potom všetky riešenia x, y vzťahu (6) sú dané takto:

$$x \text{ je ľubovoľné reálne číslo, } y = \frac{1}{b} \left[ax - \pi \left(n - \frac{1}{4} \right) \right], \text{ kde } n$$

je ľubovoľné celé číslo.

Pre dané celé číslo n je obrazom rovnice (6) priamka s_n , ktorá má smernicu $\frac{a}{b}$ a prechádza bodom $\left[x = 0; y = -\frac{\pi}{b} \left(n - \frac{1}{4} \right) \right]$.

Pre všetky celé čísla n dostaneme tedy sústavu rovnobežiek so smernicou $\frac{a}{b}$ (pre $\frac{a}{b} = \frac{3}{2}$ pozri obr. 6).

Tým je prípad [2] vybavený.

Záver. Rovnica (1) nemá v prípade $a = b = 0$ riešenie. Inak má nekonečne mnoho riešení. Ak $a \neq 0, b = 0$, sú riešenia znázornené dvoma sústavami rovnobežiek kolmých na os x . Ak $b \neq 0$, sú riešenia znázornené dvoma sústavami

rovnobežiek so smernicami $\frac{a}{b}, -\frac{a}{b}$. Rovnobežky sústav delia rovinu na pásy rovnobežiek s rovnakými vzdialenosťami.

6. Buďte dány dva střídavé úhly $\sphericalangle BAK = \alpha$, $\sphericalangle ABL = \beta$, při čemž je $\alpha \neq \beta$. Uvnitř úsečky AB je dán bod O ; označte $a = OA$, $b = OB$.

Sestrojte na přímce AK bod X různý od bodu A a na přímce BL bod Y tak, aby bod X, O, Y ležely v přímce a aby platilo $AX = BY$.

Proveďte diskusi řešitelnosti úlohy.

Řešení. Rozbor (obr. 7, 8, 9). Předpokládejme, že úloha má řešení, t. j. že existuje přímka p , která prochází bodem O a přímky AK, BL protíná po řadě v bodech $X \neq A, Y$ tak, že platí $AX = BY$. Označme

$$OA = a, OB = b; \quad (1)$$

dále buďte AK, AK' a BL, BL' dvojice opačných polopřímek. Konečně označme

$$\begin{aligned} \sphericalangle BAK = \alpha, \sphericalangle BAK' = \alpha' = 180^\circ - \alpha, \\ \sphericalangle ABL = \beta, \sphericalangle ABL' = \beta'. \end{aligned} \quad (2)$$

Vzhledem k tomu, že je $\alpha \neq \beta$, je $\alpha' + \beta \neq 180^\circ$. Proto můžeme předpokládat, že platí

$$\alpha' + \beta < 180^\circ; \quad (3)$$

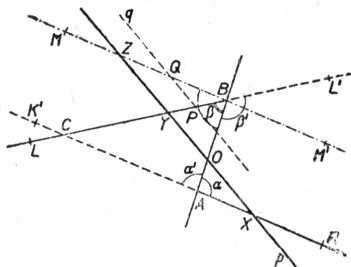
jinak bychom zaměnili navzájem tyto dvojice názvů prvků: α, α' ; β, β' ; L, L' ; K, K' . Ze vztahu (3) podle Eukleidova postulátu plyne, že polopřímky AK', BL mají uvnitř poloroviny ABL společný bod C , takže existuje trojúhelník ABC (viz obr. 7 až 10).

Bodem B vedme přímku $BM \parallel AK$, kde M je bod ležící uvnitř poloroviny ABL ; označme BM' polopřímku opačnou k polopřímce BM . Protože je $\alpha \neq \beta$, jsou BM, BL různé přímky.

Uvažujme stejnolehlost o středu O , která převádí bod A v bod B ; její koeficient je záporné číslo. Přímce AK v ní přísluší přímka BM a bodu X bod Z , který leží na přímce $BM \parallel AK$. Protože je $X \neq A$, je $Z \neq B$. Ze stejnolehlosti

plyne $\frac{AX}{BZ} = \frac{OA}{OB}$. Odtud vzhledem k (1) dostaneme

$$\frac{BY}{BZ} = \frac{a}{b}. \quad (4)$$

Obr. 7.

Na polopřímce BM sestrojíme úsečku $BQ = b$ a uvažujme stejnoolehlost o středu B , v níž bodu Z přísluší bod Q . V této stejnoolehlosti přímce p přísluší přímka $q \parallel p$, při čemž q prochází bodem Q ; na přímce q leží obraz P bodu Y v této stejnoolehlosti. Z této stejnoolehlosti plyne

$$\frac{BY}{BZ} = \frac{BP}{BQ}. \quad (5)$$

Ze vztahů (4), (5) a $BQ = b$ dostaneme $BP = a$. Platí tedy nutně $BP = a$, $BQ = b$, $p \parallel PQ$. Odtud plyne konstrukce.

Konstrukce (obr. 7 až 10). Sestrojíme přímku $MBM' \parallel AK$, kde M leží uvnitř poloroviny ABL ; při tom je $BM \neq BL$. Na polopřímkách BL , BL' sestrojíme po řadě úsečky $BP = a$ (viz obr. 7, 8), $BP' = a$ (viz obr. 10). Tu jistě platí $P \neq Q \neq P'$, takže existují přímky $q \equiv PQ$, $q' \equiv P'Q$, které jsou různoběžné.

Bodem O vedme dále přímky $p \parallel q$, $p' \parallel q'$, které jsou různoběžné. Označme X , Y , Z průsečíky přímky p po řadě s přím-

The diagram illustrates the construction of a perspective drawing of a cube. It features two main horizontal reference lines: a top dashed line labeled \$M\$ at its left end and \$M'\$ at its right end, and a bottom solid line labeled \$K\$ at its right end. Several other lines represent the edges of the cube: a central vertical line passing through points \$Q\$, \$B\$, and \$O\$; a line from \$Q\$ down to \$X\$; a line from \$B\$ down to \$A\$; and a line from \$O\$ down to \$A\$. Horizontal segments are also shown: \$L-C-P-Y\$ on the top line and \$L'-Y\$ on the bottom line. Angles \$\alpha\$ and \$\alpha'\$ are indicated at points \$A\$ and \$B\$ respectively, between the vertical edge lines and the horizontal reference lines.

Důkaz provedeme společně s diskusí, abychom mohli rozlišit jednotlivé možnosti.

Poznámka 1. Všimněme si toho, že trojúhelníky BPQ , $BP'Q$, právě sestrojené, vždycky existují, takže žádná z přímek q , q' neprochází bodem B .

Část I. Uvažujme stejnoolehlost **B** o středu B , která přímce $q \equiv PQ$ (kde P, Q jsou body ležící uvnitř poloroviny ABL) přiřazuje přímku $p \parallel q$, kde p prochází bodem O . Protože

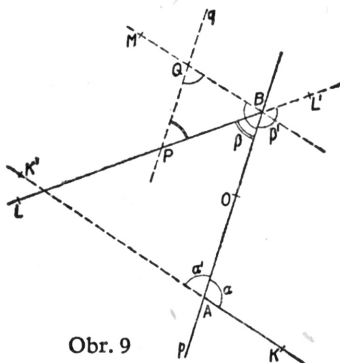
přímka q bodem B neprochází, existuje tato stejnolehlost právě tehdy, jestliže přímka p bodem B rovněž neprochází. Musíme proto rozeznávat dvě možnosti: [1] Nechť je $p \equiv OB$; [2] nechť je $p \not\equiv OB$.

V případě [1] je $p \equiv OB$, takže je $X \equiv A$, $Y \equiv B$ a úloha vzhledem k požadavkům vysloveným v textu nemá řešení. Dokážeme, že tento případ nastane právě tehdy, jestliže platí (obr. 9)

$$\frac{\sin \alpha}{\sin \beta} = \frac{a}{b}.$$

a) Nechť je $p \equiv OB$, t. j. nechť je $PQ \parallel AB$. Protože platí vztah (3), je α vnějším úhlem v trojúhelníku ABC a proto platí $\alpha > \beta$. Proto polopřímka BL leží v úhlu $\sphericalangle ABM$ a máme situaci jako na obr. 9. Užitím vět o střídavých a přilehlých úhlech vzhledem k tomu, že je $PQ \parallel AB$, platí o úhlech trojúhelníka BPQ (obr. 9)

$$\sphericalangle P = \beta, \sphericalangle Q = 180^\circ - \alpha. \quad (6)$$

Obr. 9

Užijme nyní na trojúhelník BPQ sinové věty; dostáváme

$$\frac{\sin \sphericalangle Q}{\sin \sphericalangle P} = \frac{BP}{BQ}. \quad (7)$$

Vzhledem k tomu, že $BP = a$, $BQ = b$, a vzhledem ke vztahům (6), odtud dostaneme

$$\frac{\sin \alpha}{\sin \beta} = \frac{a}{b}. \quad (8)$$

b) Necht' obráceně o číslech a , b , α , β , příslušných k daným útvarům, platí vztah (8); potom o bodech P , Q , sestrojených dříve uvedeným postupem, platí $PQ \parallel OB$, t. j. úloha nemá řešení, které by příslušelo přímce $q \equiv PQ$. To dokážeme takto: Vedme bodem Q přímku $q_0 \parallel AB$; přímka q_0 leží celá uvnitř poloroviny ABL a protože je stejně jako přímka AB různoběžná s přímkou BL , protne ji v bodě P_0 , který nutně leží uvnitř poloroviny ABL . Proto o úhlech $\sphericalangle P_0$, $\sphericalangle Q$ v trojúhelníku BP_0Q platí vztahy obdobné ke vztahům (6), v nichž místo P nutno psát P_0 . Použijeme-li na trojúhelník BP_0Q sinovou větu, dostaneme

$$\frac{BP_0}{BQ} = \frac{\sin \sphericalangle Q}{\sin \sphericalangle P_0}$$

neboli

$$BP_0 = b \cdot \frac{\sin \alpha}{\sin \beta}. \quad (9)$$

Z daného vztahu (8) vzhledem k tomu, že $BQ = b$, vypočteme

$$BP = b \cdot \frac{\sin \alpha}{\sin \beta}. \quad (10)$$

Porovnáním vztahů (9), (10) dostaneme $BP = BP_0$; protože body P , P_0 leží na polopřímce BL , plyne odtud $P \equiv P_0$ a tedy $PQ \parallel OB$. Úloha tedy nemá řešení.

Tím je důkaz tvrzení vysloveného na počátku případu [1] proveden.

V případě [2] je $p \not\equiv OB$. Stejnolehlost **B** bodům $P \not\equiv Q$ přímky q po řadě přiřazuje body $Y \not\equiv Z$ na přímce $p \parallel q$ (viz obr. 7 a 8).

Body P, Q leží uvnitř poloroviny ABL . Ze stejnolehlosti $\mathbf{B}$ plyne, že i oba body Y, Z leží současně buď v polorovině ABL nebo v polorovině ABK . Dále z této stejnolehlosti plyne, že

$$\frac{BY}{BZ} = \frac{PB}{BQ}$$

neboli

$$BY = \frac{a}{b} \cdot BZ. \quad (11)$$

Nyní uvažujme stejnolehlost $\mathbf{O}$ o středu O , která převádí bod B v bod A . Její koeficient je záporný, a proto bodu Z přímky BM v ní přísluší bod X přímky $AK \parallel BM$; je tedy bod X od bodu Z a tím i od bodu Y oddělen bodem O , takže OX, OY jsou opačné polopřímky. Ze stejnolehlosti $\mathbf{O}$ plyne

$$\frac{AX}{BZ} = \frac{OA}{OB}$$

neboli

$$AX = \frac{a}{b} \cdot BZ. \quad (12)$$

Porovnáním vztahů (11), (12) dostaneme $AX = BY$.

Protože přímka PQ existuje jediná a protože existují stejnolehlosti $\mathbf{B}, \mathbf{O}$, plyne z celého postupu, že úloha má jediné řešení. Tím je provedeno řešení případu [2].

Z výsledku části I [1] plyne: Bodem O lze sestavit jedinou přímku $p \equiv XOY$, kde X, Y jsou body požadované úlohou, právě tehdy, jestliže platí vztah

$$\frac{\sin \alpha}{\sin \beta} \neq \frac{a}{b}. \quad (13)$$

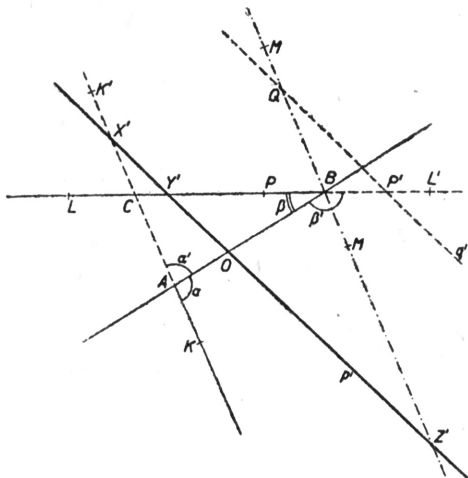
Tím jsme provedli řešení části I.

Část II (obr. 10). Uvažujme stejnolehlost $\mathbf{B}'$ o středu B , která přímce $q' \equiv P'Q$ přiřazuje přímku $p' \parallel q$, kde p' prochází bodem O . Při tom přímka $P'Q$ neprochází bodem B

a body P', Q jsou přímkou AB odděleny (viz Poznámku 1); z toho plyne, že stejnoolehlost $\mathbf{B}'$ existuje. Tato stejnoolehlost bodům $P' \neq Q$ přímkou q' přiřazuje po řadě body $Y' \neq Z'$ na přímce $p' \parallel q$; při tom jsou body Y', Z' rovněž přímkou AB odděleny. Úsečka $P'Q$ leží v úhlu $\sphericalangle MBL'$ a přímka $Y'Z'$ prochází bodem O , který leží v úhlu $\sphericalangle M'BL$ k předchozímu vrcholovém; proto úsečka $Y'Z'$ leží v úhlu $\sphericalangle M'BL$, takže bod Y' padne do poloroviny ABL a bod Z' do poloroviny

ABK . Ze stejnoolehlosti $\mathbf{B}'$ plyne $\frac{BY'}{BZ'} = \frac{BP'}{BQ}$ neboli

$$BY' = \frac{a}{b} \cdot BZ'. \quad (14)$$

Obr. 10.

Uvažujme nyní stejnoolehlost $\mathbf{O}'$ o středu O , která převádí bod B v bod A ; její koeficient je záporný a proto bodu Z'

přímky BM přísluší bod X' přímky $AK \parallel BM$, který je od bodu Z' oddělen bodem O . Leží proto bod X' uvnitř poloroviny ABL zároveň s bodem Y' ; z toho plyne, že body X' , Y' leží v polorovině ABC a polopřímky OX' , OY' splývají. Ze

stejnolehlosti $\mathbf{O'}$ pak plyne $\frac{AX'}{BZ'} = \frac{OA}{OB}$ neboli

$$AX' = \frac{a}{b} \cdot BZ'. \quad (15)$$

Porovnáním vztahů (14), (15) dostáváme $AX' = BY'$.

Protože přímka $P'Q$ existuje jediná a protože existují stejno-
lehlosti $\mathbf{B'}$, $\mathbf{O}$, $\mathbf{O'}$ plyne z celého postupu, že úloha má jediné řešení. Tím je provedeno řešení části II.

Závěr řešení. Úloha má dvě řešení, jestliže platí vztah (13); jestliže tento vztah neplatí, má jediné řešení.

7. Jestliže ve čtyřstěnu $ABCD$ je

$$AB = CD, AC = BD, AD = BC,$$

dokažte, že potom platí:

a) Lze sestavit kvádr tak, že v každé stěně tohoto kváдру právě jedna ze stěnových úhlopříček splývá s jednou hranou čtyřstěnu.

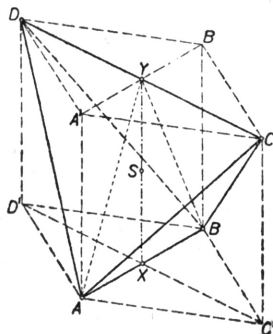
b) Střed kulové plochy opsané čtyřstěnu $ABCD$ splývá se středem kulové plochy čtyřstěnu vepsané (t. j. ležící uvnitř čtyřstěnu a dotýkající se rovin jeho stěn).

Řešení (obr. 11). a) Nejprve dokážeme pomocnou větu: „Jestliže ve čtyřstěnu $ABCD$ platí $AB = CD$, $AC = BD$, $AD = BC$, potom každá ze středních příček čtyřstěnu je kolmá k těm jeho hranám, které půlí.“ Při tom na př. střední příčka XY spojuje středy protějších hran AB , CD .

Důkaz. Platí

$$\triangle BCD \cong \triangle ADC \text{ (sss)};$$

proto je též $BY = AY$ (to jsou těžnice v těchto trojúhelnících, které přísluší ke společné straně CD). Je tedy trojúhelník YAB rovnoramenný a AB je jeho základna. Přímka XY je osou souměrnosti tohoto trojúhelníka, a proto platí $XY \perp AB$. Stejně se dokáže, že platí $XY \perp CD$. Tím je pomocná věta dokázána.

Obr. 11.

Nyní provedeme řešení úlohy a) tak, že sestojíme kvádr, o němž se mluví v textu úlohy. Podle pomocné věty o střední příčce XY čtyřstěnu $ABCD$ platí $AB \perp XY$, $CD \perp XY$. V rovinách ABY , CDX sestojíme postupně obdélníky $ABB'A'$, $CDD'C'$, které mají střední příčku XY ; protože je $AB = CD$, $BB' = XY = DD'$, jsou tyto obdélníky shodné. Při tom jsou přímky AB , $C'D'$ různoběžné (jinak by přímky AB , CD nebyly mimoběžné). Proto platí

$$XA = XB = XC' = XD' = \frac{1}{2} AB = \frac{1}{2} CD = YA' = YB' = YC = YD,$$

takže čtyřúhelníky $AC'BD'$, $A'CB'D$ mají vesměs shodné úhlopříčky a body X , Y jsou po řadě středy těchto úhlopříček.

Z toho plyne, že tyto čtyřúhelníky jsou obdélníky. Ale podle konstrukce je

$$AX \parallel A'Y, D'X \parallel DY; \quad (1)$$

proto o rovinách $\varrho \equiv AC'BD'$, $\sigma \equiv A'CB'D$ platí $\varrho \parallel \sigma$. Ze vztahů (1) dále snadno plyne $\sphericalangle AXC' = \sphericalangle A'YC$ a tedy $\triangle AXC' \cong \triangle A'YC$ (sus) a tím $AC' = A'C$; stejně se dokáže, že je $AD' = A'D$. Odtud plyne, že obdélníky $AC'BD'$, $A'CB'D$ jsou shodné.

Podle konstrukce platí $XY \perp AB$, $XY \perp C'D'$ (neboť je $XY \perp CD$, $C'D' \parallel CD$); je tedy $XY \perp \varrho$ a protože je $\varrho \parallel \sigma$, je též $XY \perp \sigma$. Odtud plyne, že obdélníky $AC'BD'$, $A'CB'D$ jsou protějšími stěnami kváдру $AC'BD'A'CB'D$, v němž je $AA' \parallel C'C \parallel BB' \parallel D'D$. Vrcholy daného čtyřstěnu $ABCD$ leží skutečně ve vrcholech právě sestrojeného kváдру. Tím je úloha a) rozřešena.

Poznámka. Všimněme si, že z vlastnosti právě sestrojeného kváдру vyplývá, že střed S střední příčky XY je středem tohoto kváдру a tím i středem kulové plochy opsané kváдру i čtyřstěnu. Při tom bod S je vnitřním bodem úsečky XY a tím i vnitřním bodem každého z poloprostorů $ABCD$, $ABDC$, $ACDB$, $BCDA$; avšak průnik vnitřků těchto poloprostorů je vnitřek čtyřstěnu $ABCD$. Leží tedy bod S uvnitř čtyřstěnu $ABCD$. Tohoto výsledku užijeme v úloze b).

b) Dokážeme pomocnou větou (obr. 12): „Buď dán čtyřstěn $SABC$, o němž platí

$$SA = SB = SC = r. \quad (2)$$

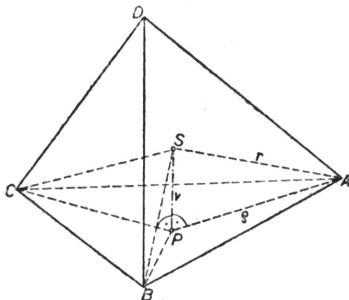
Označme P patu kolmice vedené bodem S k rovině ABC , takže $v = SP > 0$ je výška čtyřstěnu příslušná k bodu S .

Potom platí

$$v^2 = r^2 - \varrho^2 \quad (3)$$

kde ϱ je poloměr kružnice k opsané trojúhelníku ABC ze středu P .“

- Důkaz. Ze stereometrie je známo, že pata P kolmice vedené bodem S k rovině ABC je ze všech bodů této roviny nejbližší k bodu S . Protože v našem případě je ABC trojúhelník, jsou body A, B, C vesměs různé; protože platí (2), je nutně každý z nich různý od bodu P , takže platí $r > v$. Protože je

Obr. 12.

$SP \perp ABC$, mají trojúhelníky SAP, SBP, SCP (které jistě existují) při bodu P pravé úhly; dále mají společnou odvěsnu SP a podle (2) se shodují v přeponách. Jsou tedy shodné podle věty (*Ssu*). Odtud plyne, že platí

$$PA = PB = PC = \rho.$$

Je tedy P středem kružnice k opsané trojúhelníku ABC . Užijeme-li Pythagorovy věty na trojúhelník SAP , dostaneme

$$v^2 = r^2 - \rho^2.$$

Tím je pomocná věta dokázána.

Nyní provedeme řešení úlohy b). Je známo, že čtyřstěnu lze opsat jedinou kulovou plochu, a dále, že čtyřstěnu lze vepsat jedinou kulovou plochu, jejíž střed leží uvnitř čtyřstěnu.

Označme $\kappa \equiv (S, r)$ kulovou plochu opsanou danému čtyřstěnu $ABCD$, takže platí vztahy (2). Máme dokázat, že bod S je zároveň středem kulové plochy tomuto čtyřstěnu vepsané. Stačí tedy dokázat, že bod S leží uvnitř čtyřstěnu, a dále, že má od čtyř rovin stěn čtyřstěnu sobě rovné vzdálenosti.

Důkaz. Že bod S leží uvnitř čtyřstěnu plyne z „Poznámky“ připojené k řešení úlohy a). Dokážeme tedy pouze, že bod S má od rovin

$$ABC, ABD, ACD, BCD \quad (4)$$

sobě rovné vzdálenosti.

Protože o čtyřstěnu $ABCD$ platí $AB = CD$, $AC = BD$, $AD = BC$, jsou trojúhelníky (4) vesměs shodné. Proto jsou shodné i kružnice těmito trojúhelníkům opsané; označme ρ jejich poloměry. Podle pomocné věty platí pro vzdálenost bodu S od rovin (4) vztahy (3), z nichž vzhledem ke vztahům (2) plyne, že bod S má od rovin (4) vesměs sobě rovné vzdálenosti, což jsme měli dokázat. Tím je proveden důkaz a úloha b) řešena.

Podle řešení prvního vítěze V. ročníku MO
s. Břetislava Nováka, žáka 11b JSŠ
v Chrudimi.

8. Ktoré tri navzájom rôzne (celé) nesúdeliteľné čísla môžeme pokladať za prvé tri členy aritmetickej postupnosti a zároveň (v inom poradí) za prvé tri členy inej, geometrickej postupnosti?

Riešenie. Označme hľadané čísla po rade

$$b_1, b_2, b_3. \quad (1)$$

Položme $b_2 = a$ a označme d diferenciu aritmetickej postupnosti. Pretože čísla b_1, b_2, b_3 majú tvoriť aritmetickú postupnosť, musí platiť

$$b_1 = a - d, \quad b_2 = a, \quad b_3 = a + d.$$

Aby čísla (1) boli nesúdeliteľné, musia byť čísla $a, d \neq 0$ nesúdeliteľné.

Pri vhodnom poriadku indexov čísel (1) má platiť

$$b_i^2 = b_j \cdot b_k, \quad (2)$$

kde i, j, k sú navzájom rôzne čísla a rovnajú sa niektorému z čísel 1, 2, 3.

Pritom nemôže byť $i = 2$, lebo potom by bolo $b_2^2 = a^2$, $b_1 b_3 = a^2 - d^2$ a teda $a^2 = a^2 - d^2$, čo možno splniť len pre $d^2 = 0$ alebo $d = 0$, čo je proti predpokladu.

Teraz uvažujme o dvoch možnostiach.

Prípád [1]. Nech $i = 1$. Zo vzťahu (2) dostaneme

$$(a - d)^2 = a(a + d)$$

a teda $d^2 = 3ad$ a pretože $d \neq 0$, dostaneme

$$d = 3a.$$

Túto rovnicu má splňovať nesúdeliteľná dvojica čísel a, d .
Tu je

- a) buď $a = 1$ a tým $d = 3$,
- b) buď $a = -1$ a tým $d = -3$.

Hľadané čísla sú

- a) buď $b_1 = -2, b_2 = 1, b_3 = 4$,
- b) buď $b_1 = 2, b_2 = -1, b_3 = -4$.

V prípade a) dostaneme:

aritmetickú postupnosť: $-2, 1, 4, 7, 10, \dots$;

geometrické postupnosti: $\alpha) 1, -2, 4, -8, 16, \dots$ (kvocient

$q = -2$);

$$\beta) 4, -2, 1, -\frac{1}{2}, \frac{1}{4}, \dots (q = -\frac{1}{2}).$$

V prípade b) dostaneme:

aritmetickú postupnosť: 2, -1, -4, -7, -10, ... ;

geometrické postupnosti: α) -1, 2, -4, 8, -16, ...

($q = -2$);

β) -4, 2, -1, $\frac{1}{2}$, - $\frac{1}{4}$, ... ($q = -\frac{1}{2}$).

Prípad [2]. Nech je $i = 3$. Zo vzťahu (2) dostaneme

$$(a + d)^2 = a(a - d)$$

a teda $d^2 = -3ad$ a pretože $d \neq 0$, dostaneme

$$d = -3a.$$

Túto rovnicu má splňovať dvojica nesúdeliteľných čísel a , d . Tu je

a) buď $a = 1$ a tým $d = -3$,

b) buď $a = -1$ a tým $d = 3$.

Hľadané čísla sú

a) buď $b_1 = 4$, $b_2 = 1$, $b_3 = -2$,

b) buď $b_1 = -4$, $b_2 = -1$, $b_3 = 2$.

V prípade a) dostaneme:

aritmetickú postupnosť: 4, 1, -2, -5, -8, ... ;

geometrické postupnosti:

α) 4, -2, 1, - $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, ... ($q = -\frac{1}{2}$);

β) 1, -2, 4, -8, 16, ... ($q = -2$).

V prípade b) dostaneme:

aritmetickú postupnosť: -4, -1, 2, 5, 8, ... ;

geometrické postupnosti:

α) -4, 2, -1, $\frac{1}{2}$, - $\frac{1}{4}$, ... ($q = -\frac{1}{2}$);

β) -1, 2, -4, 8, -16, ... ($q = -2$).

Tým je úloha rozriešená.

9. Je dán výraz

$$z = 1 - \sin^2 x - \sin^2 y, \quad (1)$$

kde x, y jsou reálná čísla; dále je dáno reálné číslo a .

Určete všechny dvojice čísel x, y , pro něž platí

$$x + y = a \quad (2)$$

a pro něž výraz z nabývá hodnoty: a) maximální, b) minimální.*

Proveďte diskusi vzhledem k číslu a .

Řešení. Postupně platí identicky (při jedné úpravě užíváme vzorce $2 \sin \alpha \cos \alpha = \sin 2 \alpha$):

$$\begin{aligned} z &= 1 - \sin^2 x - \sin^2 y = \cos^2 x - \sin^2 y = \\ &= (\cos x + \sin y)(\cos x - \sin y) = \\ &= \left[\sin \left(\frac{\pi}{2} - x \right) + \sin y \right] \cdot \left[\sin \left(\frac{\pi}{2} - x \right) - \sin y \right] = \\ &= 2 \sin \left(\frac{\pi}{4} - \frac{x - y}{2} \right) \cdot \cos \left(\frac{\pi}{4} - \frac{x + y}{2} \right) \cdot \\ &\quad \cdot 2 \sin \left(\frac{\pi}{4} - \frac{x + y}{2} \right) \cdot \cos \left(\frac{\pi}{4} - \frac{x - y}{2} \right) = \\ &= \sin \left[\frac{\pi}{2} - (x - y) \right] \cdot \sin \left[\frac{\pi}{2} - (x + y) \right] = \\ &= \cos (x - y) \cdot \cos (x + y). \end{aligned}$$

Vzhledem ke (2) tedy platí

$$z = \cos (x - y) \cdot \cos a. \quad (3)$$

Nyní se jedná o stanovení maximální a minimální hodnoty pravé strany vztahu (3). Rozlišujeme dvě možnosti.

*) Maximem a minimem tu rozumíme ostré maximum a ostré minimum.

Případ [1]. Necht' je $\cos a = 0$ neboli $a = \frac{2n+1}{2} \cdot \pi$, kde n je celé číslo. Pak je $z = 0$ a nelze mluvit ani o maximu, ani o minimu.

Skutečně pro tento případ čísla a je $y = a - x$ a

$$\begin{aligned}\sin y &= \sin \left[\frac{2n+1}{2} \pi - x \right] = \sin \left(\frac{\pi}{2} + n\pi - x \right) = \\ &= \cos (x - n\pi); \end{aligned}$$

pro n sudá je $\sin y = \cos x$, pro n lichá je $|\sin y| = |\cos x|$, takže $\sin^2 y = \cos^2 x$. Pak podle (1) je

$$z = 1 - \sin^2 x - \cos^2 x = \cos^2 x - \cos^2 x = 0$$

a pro každé x úloha nemá řešení.

Případ [2]. Necht' je číslo a takové, že pro kterékoli celé číslo n platí

$$a \neq \frac{2n+1}{2} \cdot \pi. \quad (4)$$

Potom je $\cos a \neq 0$ a v podstatě jde o vyšetření maxima a minima výrazu

$$\cos (x - y)$$

za současné platnosti podmínky (2), tedy o maximum a minimum výrazu

$$\zeta = \cos (2x - a).$$

Tento výraz má maximum právě tehdy, jestliže je

$$2x - a = 2k\pi, \quad (5)$$

kde k je libovolné celé číslo; minimum má právě tehdy, jestliže je

$$2x - a = (2k' + 1)\pi, \quad (6)$$

kde k' je libovolné celé číslo.

Ze vztahu (5) plyne

$$x = \frac{a}{2} + k\pi, \quad (5')$$

ze vztahu (6) plyne

$$x = \frac{a}{2} + \left(k' + \frac{1}{2}\right)\pi. \quad (6')$$

Pro čísla x daná vztahem (5') je $\zeta = 1$, pro čísla x daná vztahem (6') je $\zeta = -1$.

Nyní se vraťme k vyšetření maxima a minima výrazu $z = \zeta \cdot \cos a$. Rozeznávejme dva případy [a] a [b].

Případ [a]. Nechť je $\cos a > 0$. Tento vztah platí právě tehdy, jestliže číslo a leží v otevřeném intervalu

$$\left((2m - \tfrac{1}{2})\pi, (2m + \tfrac{1}{2})\pi\right), \quad (7)$$

kde m je jisté celé číslo.

Pak pro čísla x ze vztahu (5') nastává maximum rovné číslu $\cos a > 0$ výrazu z a pro hodnoty x ze vztahu (6') minimum rovné číslu $-\cos a < 0$.

Případ [b]. Nechť je $\cos a < 0$. Tento vztah platí právě tehdy, jestliže číslo a leží v otevřeném intervalu

$$\left((2m + \tfrac{1}{2})\pi, (2m + \tfrac{3}{2})\pi\right),$$

kde m je jisté celé číslo.

Pak pro čísla x ze vztahu (6') nastává maximum rovné číslu $|\cos a| > 0$, pro čísla x ze vztahu (5') nastává minimum $-|\cos a| < 0$.

Závěr. Výraz z daný vztahem (1) za současné platnosti vztahu (2) má:

- a) maximum $|\cos a| > 0$ (je to číslo kladné) pro čísla x daná:
 - α) vztahem (5'), jestliže číslo a je z otevřeného intervalu (7);

β) vztahem (6'), jestliže číslo a je z otevřeného intervalu (8);

b) minimum $-\cos a < 0$ pro čísla x daná:

α) vztahem (6'), jestliže číslo a je z otevřeného intervalu (7);

β) vztahem (5'), jestliže číslo a je z otevřeného intervalu (8).

Při tom čísla k, k' ve vztazích (5'), (6') jsou libovolná celá čísla; rovněž m v otevřených intervalech (7), (8) je jisté celé číslo.

10. Určete všechna komplexní čísla u , která vyhovují rovnici

$$u = a \cdot \bar{u}, \quad (1)$$

kde a je dané komplexní číslo a $\bar{u}$ je komplexní číslo sdružené s číslem u .

Řešení. Položme

$$u = r\varepsilon, \quad (2)$$

kde $r \geq 0$ je reálné číslo a $\varepsilon \neq 0$ je komplexní jednotka, kterou lze psát

$$\varepsilon = \cos \varphi + i \sin \varphi. \quad (3)$$

Potom je

$$\bar{u} = r \cdot \bar{\varepsilon}$$

neboli

$$\bar{u} = r \cdot \frac{1}{\varepsilon}.$$

Dosaďme tento výsledek do dané rovnice (1); dostaneme

$$r\varepsilon = \frac{ar}{\varepsilon}$$

neboli

$$r \left(\varepsilon - \frac{a}{\varepsilon} \right) = 0. \quad (4)$$

Buď musí být $r = 0$, t. j. $u = \bar{u} = 0$, anebo je $r \neq 0$. Předpokládejme nadále, že $r \neq 0$. Potom ze vztahu (4) plyne, že musí platit

$$\varepsilon^2 = a.$$

Ze vztahu (3) podle Moivreovy věty dostaneme pro ε^2

$$\cos 2\varphi + i \cdot \sin 2\varphi = a; \quad (5)$$

to znamená, že dané číslo a musí být komplexní jednotkou. Označíme-li α amplitudu čísla $a = \cos \alpha + i \cdot \sin \alpha$, potom vzhledem k (5) musí zřejmě platit

$$2\varphi = \alpha + 2k\pi,$$

kde k je jisté celé číslo, neboli

$$\varphi = \frac{1}{2} \alpha + k\pi. \quad (6)$$

Stačí uvažovat dva případy, a to $k = 0$, $k = 1$; musí tedy podle (2), (3) a (6) být buď $u = u_1$ anebo $u = u_2$, kde

$$u_1 = r (\cos \frac{1}{2} \alpha + i \cdot \sin \frac{1}{2} \alpha), \quad (7)$$

$$u_2 = r [\cos (\frac{1}{2} \alpha + \pi) + i \cdot \sin (\frac{1}{2} \alpha + \pi)], \quad (7')$$

kde $r > 0$ je libovolné reálné číslo. Zřejmě je $u_2 = -u_1$.

Obráceně čísla $u = u_1$, $u = u_2$, kde $r \geq 0$, jsou řešením rovnice (1). Jestliže je $u = 0$, je to zřejmé. Jestliže je $u \neq 0$, jsou rovnice $u = a\bar{u}$, $u^2 = a\bar{u}\bar{u}$ ekvivalentní. Snadno dokážeme, že čísla (7'), (7) pro $r \neq 0$ tuto poslední rovnici splňují.

Důkaz. Podle Moivreovy věty platí

$$u_1^2 = r^2 (\cos \alpha + i \sin \alpha), \quad u_2^2 = r^2 (\cos \alpha + i \sin \alpha)$$

neboli

$$u_1^2 = ar^2, \quad u_2^2 = ar^2.$$

Dále je $au_1\bar{u}_1 = a \cdot (u_1\bar{u}_1) = ar^2$ a podobně $au_2\bar{u}_2 = ar^2$. Tím je důkaz proveden.

Závěr. Jestliže je $|a| \neq 1$, pak rovnice (1) má jediný kořen $u = 0$. Jestliže je $|a| = 1$, potom má rovnice (1) nekonečně mnoho řešení, daných vztahy (7), (7'), kde $r \geq 0$ je libovolné reálné číslo a α amplituda čísla a .

Geometrický význam. Jestliže je $|a| \neq 1$, pak obrazem kořenu $u = 0$ je počátek O Gaussovy roviny.

Jestliže je $|a| = 1$, pak obrazy všech čísel $u = u_1$ ze vztahu (7) vyplňují polopřímku OU_1 , kde $U_1 \equiv [\cos \frac{1}{2} \alpha, \sin \frac{1}{2} \alpha]$, a obrazy všech čísel $u = u_2$ ze vztahu (7') vyplňují polopřímku OU_2 , kde $U_2 \equiv [-\cos \frac{1}{2} \alpha, -\sin \frac{1}{2} \alpha]$. Příslušné obrazy tedy vyplňují přímku U_1OU_2 .

11. Budte a, b daná reálná čísla, která nejsou současně rovna nule. Pro která x , kde $0 \leq x \leq \frac{1}{2} \pi$, má výraz

$$y = a \cos x + b \sin x$$

největší hodnotu. (Všimněte si řešení rovnice (1) na str. 76 v učebnici Trigonometrie pro 10. a 11. ročník středních škol.)

Řešení. Protože je vyloučen případ $a = b = 0$, budeme rozlišovat těchto osm možností:

- (1) $a = 0, b > 0$;
- (2) $a > 0, b > 0$;
- (3) $a > 0, b = 0$;
- (4) $a > 0, b < 0$;
- (5) $a = 0, b < 0$;
- (6) $a < 0, b < 0$;
- (7) $a < 0, b = 0$;
- (8) $a < 0, b > 0$.

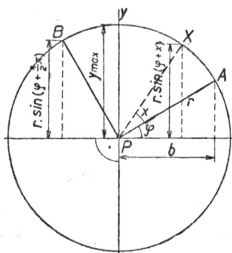
Označení nyní $r = \sqrt{a^2 + b^2}$. Je tedy $r > 0$. Podmínkám

$$a = r \sin \varphi, \quad b = r \cos \varphi, \quad 0 \leq \varphi < 2\pi$$

vyhovuje jediný úhel φ . Náš výraz můžeme pak psát takto

$$\begin{aligned} y = a \cos x + b \sin x &= r (\sin \varphi \cos x + \cos \varphi \sin x) = \\ &= r \sin (\varphi + x). \end{aligned}$$

(1) Je-li $a = 0$, $b > 0$, je $r = b$, $\varphi = 0$ a daný výraz má tvar $y = r \sin x$. Největší hodnotu dostáváme pak pro $x = \frac{1}{2}\pi$ a příslušné maximum je $y_{\max} = b = r$.

Obr. 13.

(2) Je-li $a > 0$, $b > 0$, je $0 < \varphi < \frac{1}{2}\pi$. Protože $\sin(x + \varphi) = 1$ právě tehdy, je-li $x + \varphi = \frac{1}{2}\pi + 2k\pi$ (kde k je vhodné celé číslo), dostáváme pro $x = \frac{1}{2}\pi - \varphi$ maximální hodnotu $y_{\max} = r = \sqrt{a^2 + b^2}$. (Na obr. 13 je pro určitost znázorněna situace, kdy $a = 1$, $b = \sqrt{3}$. V obrázku je úhel $\angle APB$ pravý. Platí $r = 2$, $\varphi = \frac{1}{6}\pi$ a největší hodnoty je dosaženo pro $x = \frac{1}{3}\pi$.)

(3) Je-li $a > 0$, $b = 0$, má náš výraz tvar $y = a \cos x$. Největší hodnotu dostáváme pro $x = 0$ a příslušné maximum je $y_{\max} = a = r$.

(4) Je-li $a > 0$, $b < 0$, je $\frac{1}{2}\pi < \varphi < \pi$. Zde maximální hodnoty je dosaženo pro $x = 0$ a toto maximum je $y_{\max} = r \sin \varphi = a$.

(5) Je-li $a = 0$, $b < 0$, pracujeme s výrazem $y = b \sin x$. Největší hodnoty dosáhneme pro $x = 0$; hodnota $y_{\max} = 0$.

(6) Je-li $a < 0$, $b < 0$, je $\pi < \varphi < \frac{3}{2}\pi$. Budeme zde ještě

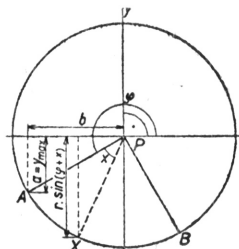
rozlišovat tři případy:

a) $\pi < \varphi < \frac{5}{4}\pi$, t. j. $a > b$;

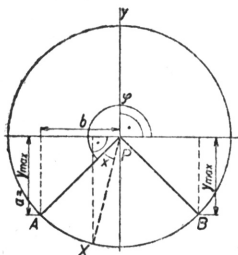
b) $\varphi = \frac{5}{4}\pi$, t. j. $a = b$;

c) $\frac{5}{4}\pi < \varphi < \frac{3}{2}\pi$, t. j. $a < b$.

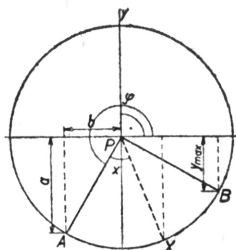
V případě a) dostáváme největší hodnotu pro $x = 0$ a toto maximum je $y_{\max} = r \sin \varphi = a$. (Na obr. 14 je naryšován případ $a = -1$, $b = -\sqrt{3}$; pak $\varphi = \frac{7}{6}\pi$.)

Obr. 14.

Obr. 15.

Obr. 16.

V případě b) dostáváme pro $x = 0$ i pro $x = \frac{1}{2}\pi$ stejné hodnoty y . Tato společná hodnota je hledané maximum; platí $y_{\max} = a = b$. (Viz obr. 15.)

V prípade c) se dosáhne největší hodnoty pro $x = \frac{1}{2}\pi$. Toto maximum je $y_{\max} = r \cos \varphi = b$. (Na obr. 16 je znázorněna situace $a = -\sqrt{3}$, $b = -1$, tedy $\varphi = \frac{4}{3}\pi$.)

(7) Je-li $a < 0$, $b = 0$, pracujeme s výrazem $y = a \cos x$. Největší hodnoty se dosáhne pro $x = \frac{1}{2}\pi$ a bude $y_{\max} = 0$.

(8) Konečně je-li $a < 0$, $b > 0$, platí $\frac{3}{2}\pi < \varphi < 2\pi$. Maxima se dosáhne pro $x = \frac{1}{2}\pi$ a bude $y_{\max} = r \cos \varphi = b$. (Potřebný obrázek si načrtne už čtenář sám.)

12. Nech je daný štvorsten $ABCD$, v ktorom splýva stred S guľovej plochy tomuto štvorstenu opísanej so stredom guľovej plochy štvorstenu vpísanej.

a) Dokážte, že každá trojuholníková stena tohto štvorstena má tú vlastnosť, že stred kružnice tomuto trojuholníku opísanej je vnútorným bodom tohto trojuholníka. Ďalej dokážte, že tieto kružnice sú pre všetky štyri steny štvorstena navzájom zhodné.

b) Dokážte, že v trojuholníkoch ABC , ABD sú uhly pri vrcholoch C , D zhodné.

c) Dokážte, že všetky steny štvorstena sú zhodné.

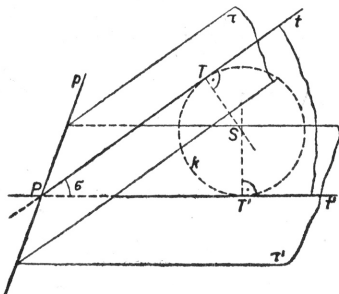
d) Dokážte, že o hranách štvorstena platí

$$AB = CD, AC = BD, AD = BC.$$

Riešenie. Poznámka. Dotyková rovina τ v bode T guľovej plochy $\kappa \equiv (S, r)$ so stredom S a polomerom r stojí kolmo na priamku ST . Okrem bodu T nemajú plochy τ , κ žiadny iný spoločný bod (obr. 17).

Nech τ , τ' sú dve rôznobežné dotykové roviny guľovej plochy κ ; označme T , T' (v tomto poradí) ich dotykové body. Priesečnicu rovín τ , τ' označme p . Pretože $ST \perp \tau$, $ST' \perp \tau'$, sú priamky ST , ST' rôznobežné (keby splývali, platilo by

$\tau \parallel \tau'$) a určujú rovinu $\sigma \perp p$. Rovina σ pretína roviny τ, τ' v priamkach t, t' a plochu κ v kružnici $k \equiv (S, r)$; označme P priesečník priamok t, t' (je to priesečník priamky p s rovinou σ). Potom t, t' sú dotyčnice vedené z bodu P ku kružnici k , ktorá sa ich dotýka v bodoch T, T' . Teda: Ak sú τ, τ' dve rôzno-
bežné dotykové roviny guľovej plochy κ , sú ich príslušné do-
tykové body T, T' rôzne a ležia mimo priesečnice p rovín τ, τ' .

Obr. 17.

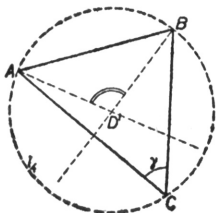
Riešenie úlohy. a) Guľová plocha κ so stredom S vpísaná danému štvorstenu $ABCD$ leží celá v spoločnej časti pol-priestorov

$$ABCD, BCDA, CADB, ABDC; \quad (1)$$

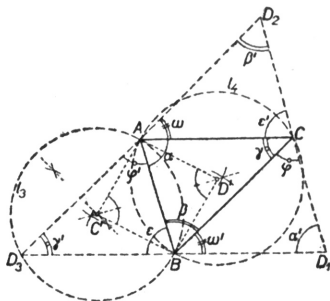
štvorsten $ABCD$ je práve definovaný ako spoločná časť pol-priestorov (1). Dotykový bod D' plochy κ s rovinou ABC leží jednak v tejto rovine a jednak v prvých troch polpriestoroch (1), t. j. leží v trojuholníku ABC . Avšak bod D' neleží na obvodě trojuholníka ABC , lebo napr. priamka AB je priesečnicou rôznobežných dotykových rovín ABC, ABD guľovej plochy κ a na nej neleží žiadny bod plochy κ (pozri úvodnú poznámku). Z toho vyplýva, že bod D' leží vnútri trojuholníka ABC . Pritom je

$$SD' \perp ABC. \quad (2)$$

Označme $\lambda \equiv (S, SA)$ guľovú plochu opísanú štvorstenu $ABCD$. Rovina ABC pretne túto plochu v kružnici l_4 ; jej stredom je päta kolmice vedenej bodom S k rovine ABC . Podľa vzťahu (2) je teda bod D' zrejme stredom kružnice l_4 . Pretože bod D' leží vnútri trojuholníka ABC a pretože l_4 je kružnica tomuto trojuholníku opísaná, preto je trojuholník ABC ostrouhlý. (Dokážme, že napr. uhol $\sphericalangle BCA \equiv \gamma$ v trojuholníku ABC je ostrý (obr. 18): Bod D' leží vnútri trojuholníka ABC ; preto sú body C, B oddelené priamkou AD' a body C, A priamkou BD' . Bod C neleží teda v uhle $\sphericalangle AD'B$, ktorý je preto stredovým uhlom k obvodovému uhlu γ kružnice l_4 . Pretože sa uhol γ rovná polovici stredového dutého uhla $\sphericalangle AD'B$, je uhol γ ostrý.)

Obr. 18.

Obr. 19.

Rovnako sa dokáže, že aj ostatné trojuholníky stien štvorstena $ABCD$ sú ostrouhlé.

Guľová plocha λ sa dotýka všetkých štyroch rovín stien štvorstena $ABCD$; preto má bod S od všetkých štyroch rovín rovnaké vzdialenosti. Preto priesečné kružnice l_1, l_2, l_3, l_4 plochy λ s rovinami BCD, ACD, ABD, ABC (v tomto poradí) sú zhodné. Ich polomer označme r .

Tým sme časť a) rozriešili.

b) Označme $\alpha \equiv \sphericalangle A$, $\beta \equiv \sphericalangle B$, $\gamma \equiv \sphericalangle C$ uhly v trojuholníku ABC .

Dokážeme teraz, že napr. uhly γ , γ' protíľahlé k strane AB v trojuholníkoch ABC , ABD (v tomto poradí) sú zhodné (pozri obr. 19 siete štvorstena, kde je $AD_2 = AD_3$, $BD_3 = BD_1$, $CD_1 = CD_2$, a v nej trojuholníky ABC , ABD_3). Kružnice l_4 , l_3 opísané týmto trojuholníkom majú po rade stredy D' , C' , pričom C' leží vnútri trojuholníka ABD a uhol γ' je obvodový uhol v kružnici l_3 a k nemu prislúcha stredový uhol $\sphericalangle AC'B$, kdežto uhlu γ , obvodovému v kružnici l_4 , prislúcha stredový uhol $\sphericalangle AD'B$ (pozri časť riešenia a)).

Tu platí

$$\triangle ABD' \cong \triangle ABC' (sss);$$

uvažované trojuholníky majú stranu AB spoločnú a ďalej platí $AD' = BD' = AC' = BC' = r$. Preto je $\sphericalangle AD'B = \sphericalangle AC'B$ a teda tiež $\gamma = \frac{1}{2} \sphericalangle AD'B = \frac{1}{2} \sphericalangle AC'B = \gamma'$, t. j.

$$\gamma = \gamma',$$

čo sme mali dokázať. Rovnako dokážeme ďalšie vzťahy (celkom 6, lebo štvorsten má 6 hrán); pri označení z obr. 19 sú to vzťahy:

$$\left. \begin{array}{l} \alpha = \alpha', \quad \beta = \beta', \quad \gamma = \gamma', \\ \varepsilon = \varepsilon', \quad \varphi = \varphi', \quad \omega = \omega'. \end{array} \right\} \quad (3)$$

c) Vyjadríme fakt, že súčet uhlov v trojuholníkoch ABC , BCD , ACD , ABD sa rovná 180° ; pritom použijeme hneď vzťahy (3).

Dostaneme

$$\alpha + \beta + \gamma = 180^\circ, \quad (4)$$

$$\alpha + \varphi + \omega = 180^\circ, \quad (5)$$

$$\varepsilon + \beta + \omega = 180^\circ, \quad (6)$$

$$\varepsilon + \varphi + \gamma = 180^\circ. \quad (7)$$

Sčítame príslušné strany rovníc (6), (7) a odčítame od nich

príslušné strany rovníc (4), (5); dostaneme $2\varepsilon - 2\alpha = 0$ alebo

$$\varepsilon = \alpha. \quad (8)$$

Rovnakým spôsobom odvodíme, že

$$\varphi = \beta, \quad (9)$$

$$\omega = \gamma. \quad (10)$$

Výsledky (8), (9), (10) splňujú vzťahy (5), (6), (7) za predpokladu, že platí (4).

Trojuholníky BCD , ACD , ABD majú s trojuholníkom ABC vždy jednu spoločnú stranu a zhodujú sa s ním v uhloch k tejto strane priľahlých. Preto podľa vety usu platí

$$\begin{aligned} \triangle DCB &\cong \triangle ABC, \triangle BAD \cong \triangle ABC, \\ \triangle CDA &\cong \triangle ABC, \end{aligned} \quad (11)$$

čo sme mali dokázať.

d) Zo vzťahov (11) vyplýva

$$AB = CD, AC = BD, AD = BC,$$

čo sme mali dokázať.

Tým sme celú úlohu rozriešili.

2. Úlohy II. kola kategórie A.

1. Řešte rovnici

$$a(x^2 - a^2) = b(x^2 - b^2), \quad (1)$$

kde a , b jsou daná reálná čísla.

Má tato rovnice vždycky reálná řešení?

Řešení. Rovnici (1) postupně upravíme takto

$$\begin{aligned} ax^2 - a^3 &= bx^2 - b^3, \\ x^2(a - b) &= a^3 - b^3. \end{aligned} \quad (2)$$

Protože bylo použito pouze ekvivalentních úprav, je rovnice (2) ekvivalentní s rovnicí (1).

Při řešení rovnice (2) rozlišíme dva případy:

Případ [1]. Nechť je $a - b = 0$, t. j. $a = b$. Označme P pravou a L levou stranu rovnice (2); dostáváme

$$L = 0 \cdot x^2 = 0, \quad P = a^3 - b^3 = 0.$$

Je tedy $L = P$ pro každé číslo x .

Případ [2]. Nechť je $a - b \neq 0$, t. j. $a \neq b$. Potom z rovnice (2) plyne

$$x^2 = \frac{a^3 - b^3}{a - b}$$

neboli

$$x^2 = a^2 + ab + b^2.$$

Odtud (pokud je $a^2 + ab + b^2 \geq 0$) pro x plyne

$$x_1 = \sqrt{a^2 + ab + b^2}, \quad x_2 = -\sqrt{a^2 + ab + b^2}. \quad (3)$$

Dokážeme, že výraz pod odmocnítkem je nezáporný pro každou dvojici reálných čísel a, b .

Důkaz. Pro libovolná reálná čísla a, b platí

$$(a + \tfrac{1}{2}b)^2 \geq 0 \quad (4)$$

(rovnost platí právě tehdy, je-li $a + \tfrac{1}{2}b = 0$); dále platí

$$\tfrac{3}{4}b^2 \geq 0 \quad (5)$$

(rovnost platí právě pro $b = 0$).

Sečtením obou vztahů (4), (5) dostáváme

$$(a + \tfrac{1}{2}b)^2 + \tfrac{3}{4}b^2 \geq 0. \quad (6)$$

Odtud dostáváme

$$a^2 + ab + \tfrac{1}{4}b^2 + \tfrac{3}{4}b^2 \geq 0$$

neboli

$$a^2 + ab + b^2 \geq 0, \quad (7)$$

což jsme měli dokázat. Přitom rovnost vzhledem ke (4), (5) platí právě tehdy, je-li $a + \frac{1}{2}b = 0$, $b = 0$ neboli $a = b = 0$, což je řešeno v případě [1].

V případě [2] je $a \neq b$ a proto platí $a^2 + ab + b^2 > 0$, takže ve vztazích (3) je $x_2 = -x_1 \neq 0$.

Závěr. Je-li $a = b = 0$, je řešením rovnice (1) každé reálné číslo x . Je-li $a \neq b$, jsou řešením rovnice (1) různá reálná čísla $x = x_1$, $x = x_2$ daná vztahy (3). Má tedy rovnice (1) vždycky reálné řešení.

Podle řešení s. Lad. Berana,
žáka 11. tř. JŠŠ v Radotíně.

Jiné řešení. Po úpravě rovnice (1) dostaneme

$$(a - b)x^2 = a^3 - b^3. \quad (2)$$

Rozeznávejme dva případy:

Případ [1]. Necht' je $a - b = 0$ neboli $a = b$. Pak je též $a^3 = b^3$ neboli $a^3 - b^3 = 0$. Rovnice (2) a tedy i rovnice (1) je zřejmě splněna pro každé číslo x a má tedy nekonečně mnoho řešení.

Případ [2]. Necht' je $a - b \neq 0$. Potom můžeme předpokládat, že je $a - b > 0$ neboli

$$a > b; \quad (7)$$

kdyby tomu tak nebylo, potom bychom zaměnili označení čísel a , b . Z rovnice (2) pak dostaneme

$$x^2 = k, \quad (8)$$

kde

$$k = \frac{a^3 - b^3}{a - b}.$$

O čísle k dokážeme, že za předpokladu platnosti vztahu (7) je kladné.

Důkaz. Stačí dokázat, že platí $a^3 - b^3 > 0$ neboli

$$a^3 > b^3. \quad (9)$$

Rozeznávejme tyto případy:

a) Nechť je $b \geq 0$, takže platí $a > b \geq 0$. Potom podle známé poučky ze vztahu $a > b$ plyne $a^3 > b^3$ (viz učebnici Algebra pro 10. ročník, str. 6), takže platí vztah (9).

b) Nechť je $a \geq 0$, $b < 0$. Potom je $a^3 \geq 0$, $b^3 < 0$ a tudíž platí vztah (9).

c) Nechť je $a < 0$, $b < 0$. Ze vztahu $a > b$ plyne $-a < -b$, kde $-a > 0$, $-b > 0$; ze vztahu $-a < -b$ podle prve uvažovaného případu a) plyne $(-a)^3 < (-b)^3$ neboli $-a^3 < -b^3$, t. j. $a^3 > b^3$, což je vztah (9).

Protože za předpokladu platnosti vztahu (7) není jiné možnosti než uvedené (t. j. a) až c)), je platnost vztahu (9) dokázána a vskutku platí $k > 0$.

Rovnice (8) je ryze kvadratická, dále je $\sqrt{k} > 0$ a tudíž rovnice (8) má dvě různá řešení $x = x_1$, $x = x_2$, kde

$$x_1 = \sqrt{k}, \quad x_2 = -\sqrt{k}.$$

Tyto kořeny zřejmě vyhovují dané rovnici (1).

2. Štvorsten $VABC$ má tieto vlastnosti:

(1) Stena ABC je pravouhlý rovnoramenný trojuholník s preponou $BC = 2a$, kde a je dané kladné číslo.

(2) Stena VBC je rovnostranný trojuholník, ktorého rovina je kolmá k rovine ABC .

Označme O stred hrany BC a ďalej označme po rade B' , O' , C' body vnútri úsečiek VB , VO , VC , pričom body B' , O' , C' ležia na priamke rovnobežnej s priamkou BC . Uhol $\sphericalangle OAO'$ označme x .

a) Vyjadrite veľkosti strán trojuholníka $AB'C'$ pomocou a , x .

b) Vypočítajte, pre ktoré x je trojuholník $AB'C'$ rovnostranný.

Riešenie (obr. 20). a) Z textu úlohy vyplýva

$$\begin{aligned} OB &= OC = a, \\ VB &= VC = 2a, \\ \sphericalangle ABC &= 45^\circ \end{aligned}$$

(trojuholník ABC je rovnoramenný a pravouhlý),

$$\sphericalangle AOB = 90^\circ,$$

takže trojuholník ABO je rovnoramenný a pravouhlý a preto

$$OA = a. \quad (1)$$

V trojuholníku AVO je $\sphericalangle O = 90^\circ$ a

$$VO = a\sqrt{3} \quad (2)$$

(výška rovnostranného trojuholníka VBC); preto platí

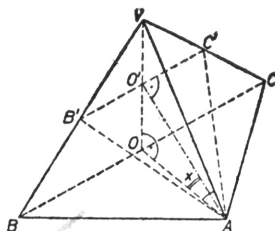
$$\operatorname{tg} \sphericalangle VAO = \frac{OV}{OA} = \sqrt{3},$$

alebo

$$\sphericalangle VAO = 60^\circ. \quad (3)$$

Teda je vždy

$$0 < x < 60^\circ. \quad (3')$$

Obr. 20.

Z trojuholníka $AO'O$ (kde $\sphericalangle O = 90^\circ$) vyplýva vzhľadom na (1)

$$OO' = OA \cdot \operatorname{tg} x = a \cdot \operatorname{tg} x, \quad (4)$$

$$AO' = \frac{OA}{\cos x} = \frac{a}{\cos x}; \quad (5)$$

preto je podľa (2) a (4)

$$VO' = VO - OO' = a(\sqrt{3} - \operatorname{tg} x). \quad (6)$$

Z rovnobežnosti trojuholníkov VBC , $VB'C'$, ktoré sú rovnostranné, dostaneme podľa (6) a (2)

$$B'O' = BO \cdot \frac{VO'}{VO} = a \cdot \frac{a(\sqrt{3} - \operatorname{tg} x)}{a\sqrt{3}} = \frac{a}{\sqrt{3}} (\sqrt{3} - \operatorname{tg} x). \quad (7)$$

Pretože je $B'C' = 2 \cdot B'O'$, dostaneme zo vzťahu (7)

$$B'C' = \frac{2a}{\sqrt{3}} (\sqrt{3} - \operatorname{tg} x). \quad (8)$$

Pretože je $AO \perp BC$, $VO \perp BC$, je rovina AVO rovinou súmernosti daného štvorstena $VABC$ a z toho vyplýva, že aj body B' , C' sú súmerne združené podľa tejto roviny, takže $AB' = AC'$, $O'B' = O'C'$, $\sphericalangle AO'B' = 90^\circ$; preto z trojuholníka $AB'O'$ dostaneme podľa Pythagorovej vety použitím (5) a (7)

$$AB'^2 = AO'^2 + B'O'^2 = \frac{a^2}{\cos^2 x} + \frac{a^2}{3} (\sqrt{3} - \operatorname{tg} x)^2$$

alebo

$$AB'^2 = a^2 \left[\frac{1}{\cos^2 x} + \frac{1}{3} (\sqrt{3} - \operatorname{tg} x)^2 \right]. \quad (9)$$

Vzťahy (8), (9) dávajú riešenie úlohy a).

b) Máme stanoviť x , pre ktoré je $AB' = B'C'$ alebo $AB'^2 = B'C'^2$; zo vzťahov (8), (9) vyplýva, že musí platiť

$$a^2 \left[\frac{1}{\cos^2 x} + \frac{1}{3} (\sqrt{3} - \operatorname{tg} x)^2 \right] = \frac{4a^2}{3} (\sqrt{3} - \operatorname{tg} x)^2. \quad (9')$$

Pretože je $a \neq 0$, dostaneme stade ekvivalentný vzťah

$$\frac{1}{\cos^2 x} = (\sqrt{3} - \operatorname{tg} x)^2.$$

Vzhľadom na (3') je $\cos x > 0$, $\sqrt{3} > \operatorname{tg} x > 0$ alebo $\sqrt{3} - \operatorname{tg} x > 0$ a preto je posledná rovnica (vzhľadom na danú úlohu) ekvivalentná s rovnicou

$$\frac{1}{\cos x} = \sqrt{3} - \operatorname{tg} x$$

alebo

$$\frac{1}{2} \sqrt{3} \cdot \cos x - \frac{1}{2} \cdot \sin x = \frac{1}{2};$$

avšak $\sin 60^\circ = \frac{1}{2} \sqrt{3}$, $\cos 60^\circ = \frac{1}{2}$ a tým nadobudne posledná rovnica postupne tvary

$$\begin{aligned} \sin 60^\circ \cos x - \cos 60^\circ \sin x &= \sin(\omega + 2k\pi), \\ \sin(60^\circ - x) &= \sin(\omega + 2k\pi), \end{aligned} \quad (10)$$

kde k je celé číslo a $\omega = 30^\circ$ alebo $\omega = 150^\circ$. Z rovnice (10) dostaneme

$$60^\circ - x = \omega + 2k\pi$$

alebo

$$x = 60^\circ - \omega - 2k\pi.$$

Podmienku (3') pre x možno zrejme splniť len číslami $\omega = 30^\circ$, $k = 0$, t. j.

$$x = 30^\circ.$$

Tento uhol zrejme vyhovuje požiadavkám úlohy, ako vyplýva napr. z obráteného postupu alebo z dosadenia do (9'). Tým sme úlohu rozriešili.

Podľa riešenia s. Leo Bukovského,
žiaka 11d JŠŠ v Lučenci.

3. Je dáno kladné číslo k . Uvažujme kruhovou výseč, jejíž obvod je roven číslu k a jejíž poloměr označíme x .

Vyjádřete obsah p této výseče jako funkci poloměru x .

Dále určete, pro která x nabývá obsah p největší hodnoty.

Řešení. Označme α velikost příslušného středového úhlu výseče v obloukové míře. Pak pro obvod a obsah výseče platí

$$k = x\alpha + 2x, \quad (1)$$

$$p = \frac{1}{2} x^2 \alpha. \quad (2)$$

Protože musí být $x > 0$, plyne z (1)

$$\alpha = \frac{k}{x} - 2 \quad (3)$$

a po dosazení tohoto výsledku do (2) dostaneme

$$p = \frac{1}{2} kx - x^2. \quad (4)$$

Výsledku (4) lze dát tento tvar

$$p = \frac{1}{16} k^2 - \left(\frac{1}{4} k - x\right)^2,$$

kde $\left(\frac{1}{4} k - x\right)^2 \geq 0$; proto číslo p je největší právě tehdy, je-li

$$\frac{1}{4} k - x = 0$$

neboli

$$x = \frac{1}{4} k.$$

Pro $x = \frac{1}{4} k$ podle (3) je $\alpha = 2$, tedy $0 < \alpha < 2\pi$, takže příslušná kruhová výseč skutečně existuje. Nabývá tedy pro $x = \frac{1}{4} k$ obsah p největší hodnoty $\frac{1}{16} k^2$. Tím je úloha řešena.

4. V rovině buďte dány tři vesměs různé přímky MSM' , NSN' , PSP' , které tedy procházejí bodem S . Na polopřímce SM buď dán bod A různý od bodu S .

Na přímkách NSN' , PSP' sestrojte po řadě body B , C tak, aby bod S byl středem kružnice trojúhelníka ABC vepsané.

(Pokyn. Vyjádřete nejprve velikost úhlu $\sphericalangle BSC$ pomocí úhlu $\sphericalangle CAB$ hledaného trojúhelníka ABC).

Řešení (obr. 21). O úhlech α , β , γ hledaného trojúhelníka ABC platí $\beta + \gamma = 2R - \alpha$; z trojúhelníka SBC , kde S je středem kružnice trojúhelníku ABC vepsané, snadno dostaneme vztah

$$\sphericalangle BSC = 2R - \frac{1}{2}(\beta + \gamma)$$

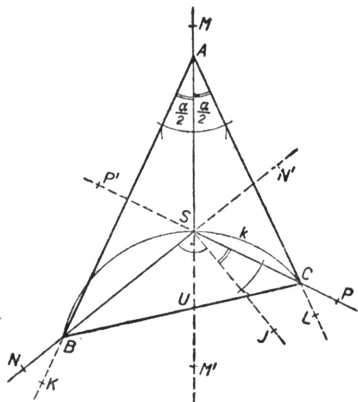
neboli

$$\sphericalangle BSC = R + \frac{1}{2}\alpha.$$

Záměnou vrcholů odtud dostaneme dva další vztahy, takže celkem platí

$$\begin{aligned} \sphericalangle BSC &= R + \frac{1}{2}\alpha, \quad \sphericalangle CSA = R + \frac{1}{2}\beta, \\ \sphericalangle ASB &= R + \frac{1}{2}\gamma. \end{aligned} \quad (1)$$

Je tedy každý z úhlů $\sphericalangle BSC$, $\sphericalangle CSA$ a $\sphericalangle ASB$ tupý. (Uvidíme, že tato nutná podmínka je i podmínkou postačující pro řešitelnost úlohy.)

Obr. 21.

Protože přímka AS má s úsečkou BC společný bod U , který leží uvnitř této úsečky, leží i polopřímka SU (až na bod S)

uvnitř úhlu $\sphericalangle BSC$; proto bod $A \neq S$ leží nutně uvnitř úhlu, který je k úhlu $\sphericalangle BSC$ vrcholový, a pořádek bodů na přímce AS je tedy A, S, U .

Obraťme se nyní k vlastnímu řešení úlohy. Vhodnou volbou označení bodů na daných přímkách NSN' , PSP' snadno dosáhneme toho, že bod A padne dovnitř úhlu $\sphericalangle N'SP'$ a že pak bod M' padne dovnitř úhlu $\sphericalangle NSP$. Společný bod U hledané úsečky BC s přímkou AS leží podle předchozího odstavce nutně uvnitř polopřímky SM' a tedy uvnitř úhlu $\sphericalangle NSP$; odtud plyne, že bod B musí ležet uvnitř polopřímky SN a bod C uvnitř polopřímky SP . Proto je nutně $\sphericalangle NSP \equiv \equiv \sphericalangle BSC$ a tedy $\sphericalangle NSP = R + \frac{1}{2}\alpha$, kde α je úhel hledaného trojúhelníka ABC při vrcholu A . Pak již musí být $\sphericalangle PSM = = R + \frac{1}{2}\beta$, $\sphericalangle MSN = R + \frac{1}{2}\gamma$, jak se snadno zjistí.

Konstrukce. Sestrojme úhel $\sphericalangle NSP - R \equiv \sphericalangle PS\checkmark$ a označme jeho velikost $\frac{1}{2}\alpha$. Přenesme tento úhel k polopřímce AS do obou polorovin vyřatých přímkou AS ; dostaneme úhly $\sphericalangle SAK = \frac{1}{2}\alpha$ (v polorovině ASN), $\sphericalangle SAL = \frac{1}{2}\alpha$ (v polorovině ASP). Společný bod polopřímek SN , AK označme B a společný bod polopřímek SP , AL označme C . Pak je ACB hledaný trojúhelník.

Důkaz konstrukce. Dokážeme, že trojúhelník ABC skutečně existuje a že bod S je středem kružnice tomuto trojúhelníku vepsané. Předpokládáme, že úhly $\sphericalangle MSN$, $\sphericalangle NSP$, $\sphericalangle PSM$ jsou tupé; jejich velikosti po řadě označme $R + \frac{1}{2}\gamma$, $R + \frac{1}{2}\alpha$, $R + \frac{1}{2}\beta$. Protože je $\sphericalangle MSN + \sphericalangle NSP + + \sphericalangle PSM = 4R$, dostaneme odtud po dosazení vztah

$$\frac{1}{2}\alpha + \frac{1}{2}\beta + \frac{1}{2}\gamma = R. \quad (2)$$

Společný bod B polopřímek SN , AK existuje, neboť je (jak ihned dokážeme)

$$\varepsilon = \sphericalangle KAS + \sphericalangle NSA < 2R, \quad (3)$$

takže je splněn požadavek Eukleidova postulátu. Důkaz vztahu (3) provedeme takto: Podle konstrukce je $\sphericalangle KAS = \frac{1}{2}\alpha$, dále je $\sphericalangle NSA = R + \frac{1}{2}\gamma$ a součet obou těchto úhlů je $R + \frac{1}{2}\alpha + \frac{1}{2}\gamma = \varepsilon$. Avšak podle vztahu (2) je $\frac{1}{2}\alpha + \frac{1}{2}\gamma < R$ a proto skutečně je $\varepsilon < 2R$. Tím je vztah (3) dokázán a bod B existuje. Stejně se dokáže, že existuje bod C .

Nyní dokážeme, že bod S je středem kružnice trojúhelníku ABC vepsané. Označili jsme $\sphericalangle NSP = R + \frac{1}{2}\alpha$; podle konstrukce je $\sphericalangle CAB = \alpha$. Přitom bod S leží na ose úhlu $\sphericalangle CAB$ a platí $\sphericalangle BSC = R + \frac{1}{2}\alpha$. Ale takový bod je v polorovině BCA jediný; provedme důkaz tohoto tvrzení: Polopřímka AS leží v úhlu $\sphericalangle BAC$ a proto má s úsečkou BC společný bod U , ležící uvnitř této úsečky. Množinou všech bodů v polorovině BCA , z nichž je úsečka BC vidět pod daným tupým úhlem $R + \frac{1}{2}\alpha = \sphericalangle NSP$, je vnitřek oblouku k , jehož krajními body jsou body B, C . Přitom bod S na tomto oblouku k nutně leží a bod U leží uvnitř kružnice, jejíž částí je uvažovaný oblouk k . Proto uvnitř úsečky UA leží jediný bod S této kružnice, který je zároveň vnitřním bodem oblouku k i trojúhelníku ABC . Protože střed O kružnice trojúhelníku ABC vepsané musí ležet na polopřímce AS v polorovině BCA a musí o něm platit $\sphericalangle BOC = R + \frac{1}{2}\sphericalangle CAB$ neboli $R + \frac{1}{2}\alpha$, je $O \equiv S$ a bod S je středem kružnice trojúhelníku ABC vepsané, což jsme měli dokázat.

Diskuse. Řešitelnost úlohy závisí (při našem vhodném označení daných přímek MSM', NSN', PSP') na tom, zda každý z úhlů $\sphericalangle MSN, \sphericalangle NSP, \sphericalangle PSM$ je tupý, což vyplynulo jako nutná podmínka z rozboru; její postačitelnost plyne z důkazu konstrukce. Není-li tato podmínka splněna, nemá úloha řešení. Tím je řešení dané úlohy provedeno.

3. Úlohy III. kola kategórie A.

1. Určte všetky dvojice ostrých uhlov x, y , ktoré vyhovujú sústave rovníc

$$\frac{\cos x}{\cos y} = 2 \cos^2 y, \quad (1)$$

$$\frac{\sin x}{\sin y} = 2 \sin^2 y. \quad (2)$$

Riešenie. Predpokladajme, že daná sústava má riešenie x, y , o ktorom platí

$$0 < x < 90^\circ, \quad 0 < y < 90^\circ. \quad (3)$$

Z rovnice (1) vyplýva

$$\frac{\cos x}{\cos y} = 2 - 2 \sin^2 y.$$

Dosaďme do tejto rovnice za $2 \sin^2 y$ z rovnice (2); dostaneme

$$\frac{\cos x}{\cos y} = 2 - \frac{\sin x}{\sin y}.$$

Znásobme obe strany tejto rovnice číslom $\cos y \cdot \sin y$; dostaneme

$$\cos x \sin y = 2 \cos y \sin y - \sin x \cos y$$

alebo

$$\cos x \sin y + \sin x \cos y = 2 \cos y \sin y$$

alebo

$$\sin(x + y) = \sin 2y.$$

Porovnaním argumentov dostaneme, že musí platiť jeden zo vzťahov (pritom je k celé číslo):

$$[1] \quad x + y = 2y + k \cdot 360^\circ, \quad (4)$$

$$[2] \quad x + y = 180^\circ - 2y + k \cdot 360^\circ. \quad (5)$$

Prípád [1]. Z rovnice (4) dostaneme

$$x = y + k \cdot 360^\circ.$$

Pretože x, y sú veľkosti ostrých uhlov, je nevyhnutne $k = 0$. Hľadané čísla musia teda splňovať vzťah

$$x = y. \quad (6)$$

Po dosadení do rovnice (1) dostaneme

$$\frac{\cos y}{\cos y} = 2 \cos^2 y ;$$

zlomok na ľavej strane sa rovná číslu 1 (lebo predpokladáme, že platia vzťahy (3) a teda je $\cos y \neq 0$). Je teda

$$2 \cos^2 y = 1$$

alebo

$$\cos^2 y = \frac{1}{2}$$

a vzhľadom na požiadavku (3) je nevyhnutne

$$\cos y = \frac{\sqrt{2}}{2}.$$

Z toho dostávame, že musí byť $y = 45^\circ$ a vzhľadom na (6) aj $x = 45^\circ$.

Dvojica čísel

$$x = 45^\circ, y = 45^\circ$$

je skutočne riešením sústavy rovníc (1), (2); o tom sa presvedčíme dosadením:

Pre rovnice (1) platí skutočne

$$\frac{\cos x}{\cos y} = \frac{\cos 45^\circ}{\cos 45^\circ} = 1 \text{ a } 2 \cos^2 y = 2 \cos^2 45^\circ = 2 \cdot \left(\frac{\sqrt{2}}{2}\right)^2 = 1.$$

Podobne zistíme pre rovnicu (2), že po dosadení $x = y = 45^\circ$ sa každá jej strana rovná číslu 1.

Prípád [2]. Z rovnice (5) dostaneme

$$x + y = (180^\circ - 2y) + k \cdot 360^\circ. \quad (7)$$

Podľa požiadaviek (3) je $0 < x + y < 180^\circ$ a $0 < 2y < 180^\circ$, preto pre výraz v zátvorke na pravej strane rovnice (7) platí

$$0 < 180^\circ - 2y < 180^\circ.$$

Keby bolo $k \geq 1$, dostali by sme, že $x + y > 360^\circ$; keby bolo $k \leq -1$, dostali by sme $x + y < 0$. Preto môže byť jedine $k = 0$ a teda musí platiť

$$x + y = 180^\circ - 2y.$$

Z toho vyplýva

$$x = 180^\circ - 3y. \quad (7')$$

Po dosadení do rovnice (2) dostávame

$$\frac{\sin(180^\circ - 3y)}{\sin y} = 2 \sin^2 y$$

a vzhľadom na (3') po znásobení oboch strán tejto rovnice číslom $\sin y \neq 0$

$$\sin(180^\circ - 3y) = 2 \sin^3 y. \quad (8)$$

Ale $\sin(180^\circ - 3y) = \sin 3y$ a rovnici (8) možno dať tvar

$$\sin 3y = 2 \sin^3 y. \quad (9)$$

Ľahko odvodíme vzťah $\sin 3y = 3 \cos^2 y \cdot \sin y - \sin^3 y$; po dosadení do rovnice (9) dostaneme

$$3 \cos^2 y \cdot \sin y = 3 \sin^3 y.$$

Ak násobíme obe strany tejto rovnice číslom $\frac{1}{3 \sin y}$ (pozri vzťahy (3)), dostaneme

$$\cos^2 y = \sin^2 y$$

a pretože y je veľkosť ostrého uhla, vyplýva z predošlej rovnice

$$\cos y = \sin y$$

alebo (pozri napr. grafy funkcií sinus a kosinus)

$$y = 45^\circ.$$

Po dosadení do (7') dostaneme $x = 45^\circ$. Dospievame teda k výsledku prípadu [1].

Jediná dvojica ostrých uhlov x, y , ktorá vyhovuje danej sústave, je $[x = 45^\circ, y = 45^\circ]$. Tým sme úlohu rozriešili.

Podľa riešenia s. Leo Bukovského,
žiaka 11d JŠŠ v Lučenci.

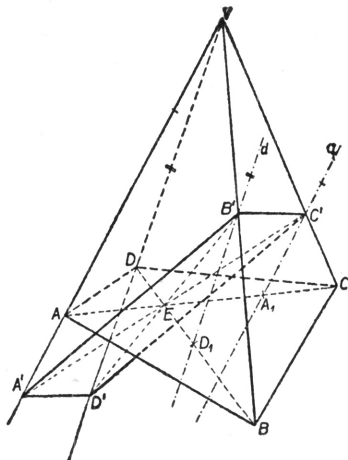
2. V danej rovine ρ buď dán vypuklý štvoruholník $ABCD$, jehož úhlopříčky se protínají v bodě E . Mimo rovinu ρ buď dán bod V .

Uvnitř polopřímek VA, VB, VC, VD sestrojte po řadě body A', B', C', D' tak, aby ležely s bodem E v téže rovině σ a aby štvoruholník $A'B'C'D'$ byl rovnoběžník. Rozhodněte o řešitelnosti úlohy. Náčrt konstrukce provedte ve volném rovnoběžném promítání.

Řešení (obr. 22). Jestliže rovnoběžník $A'B'C'D'$ existuje, pak se jeho úhlopříčky $A'C', B'D'$ musí protnout v bodě E' , který leží uvnitř polopřímky VE ; protože však rovina σ , která zřejmě nemůže obsahovat přímku VE , prochází bodem E , je nutně $E' \equiv E$, t. j. bod E musí být středem hledaného rovnoběžníka. Bod E musí tedy být středem souměrnosti rovnoběžníka $A'B'C'D'$. Na základě toho provedeme konstrukci.

Konstrukce. Sestrojme obraz A_1 bodu A v souměrnosti podle bodu E , vedme jím přímku $a \parallel VA$ a označme C' průsečík přímek a, VC . Dále označme A' průsečík přímek $EC',$

VA . Podobně sestrojíme obraz D_1 bodu D v souměrnosti podle bodu E , vedme jím přímku $d \parallel VD$ a označme B' průsečík přímek d, VB . Dále označme D' průsečík přímek EB', VD . Potom je čtyřúhelník $A'B'C'D'$ hledaný rovnoběžník.

Obr. 22.

Důkaz. Bod E leží uvnitř poloroviny VAC a s ním tedy i bod A_1 ; proto uvnitř této poloroviny leží i přímka $a \parallel VA$ a tedy i bod C' , který proto leží uvnitř polopřímky VC . Při tom bod C' existuje, neboť přímka VC protíná první z rovnoběžek VA, a a tudíž protíná i druhou. Bod A' je zřejmě obrazem bodu C' v souměrnosti podle bodu E , neboť leží na přímce EC' a na přímce VA , která je obrazem přímky a v souměrnosti podle bodu E . Stejně jako pro bod C' se dokáže, že bod A' leží uvnitř polopřímky VA . Je tedy

$$EA' = EC'. \quad (1)$$

Právě tak se dokáže, že body B', D' leží po řadě uvnitř polopřímek VB, VD a že platí

$$EB' = ED'. \quad (2)$$

Ze vztahů (1), (2) plyne, že $A'B'C'D'$ je hledaný rovnoběžník.

Protože provedené konstrukce lze provést s jediným výsledkem, má úloha vždy právě jedno řešení. Jestliže platí $EA = EC$, $EB = ED$, potom je daný čtyřúhelník $ABCD$ hledaným čtyřúhelníkem $A'B'C'D'$.

Popsanou konstrukci lze provést v rovnoběžném promítání, neboť obrazem středu úsečky je střed úsečky, která je obrazem dané úsečky; obrazy rovnoběžek jsou rovnoběžné přímky.

Tím je řešení úlohy provedeno.

Podle řešení s. Lubomíra Ohery,
žáka 11b JŠŠ ve Znojmě.

3. Určete všechna reálná řešení soustavy rovnic

$$\begin{aligned} x - |y + 1| &= 1, \\ x^2 + y &= 10. \end{aligned}$$

Řešení. Předpokládejme, že daná soustava má řešení. Rozeznávejme dvě možnosti: [1] Necht' je $y + 1 \geq 0$; [2] necht' je $y + 1 < 0$.

Případ [1]. Tu platí $|y + 1| = y + 1$, a proto je daná soustava ekvivalentní se soustavou

$$\begin{aligned} x - (y + 1) &= 1, \\ x^2 + y &= 10 \end{aligned}$$

neboli se soustavou

$$\begin{aligned} x - y &= 2, \\ x^2 + y &= 10. \end{aligned} \quad (1)$$

Sečteme-li obě poslední rovnice, obdržíme rovnici

$$x^2 + x - 12 = 0.$$

Kořeny této rovnice jsou x_1, x_2 , kde

$$x_1 = 3, x_2 = -4.$$

K číslům $x = x_1, x = x_2$ z první rovnice (1) dostaneme po řadě příslušná čísla $y = y_1, y = y_2$, kde

$$y_1 = 1, y_2 = -6.$$

Vzhledem k požadavku $y + 1 \geq 0$ vyhovuje dané soustavě pouze dvojice

$$x = 3, y = 1.$$

Případ [2]. Z předpokladu $y + 1 < 0$ plyne $|y + 1| = -(y + 1)$. Z dané soustavy pak dostaneme ekvivalentní soustavu

$$\begin{aligned} x - [-(y + 1)] &= 1, \\ x^2 + y &= 10 \end{aligned}$$

neboli soustavu

$$\begin{aligned} x + y &= 0, \\ x^2 + y &= 10. \end{aligned} \tag{2}$$

Odečtením první rovnice (2) od druhé rovnice (2) obdržíme

$$x^2 - x - 10 = 0.$$

Její řešení x_1, x_2 jsou

$$\begin{aligned} x_1 &= \frac{1}{2} (1 + \sqrt{1 - (-40)}) = \frac{1}{2} (1 + \sqrt{41}), \\ x_2 &= \frac{1}{2} (1 - \sqrt{1 - (-40)}) = \frac{1}{2} (1 - \sqrt{41}). \end{aligned}$$

K nim z první rovnice (2) přísluší po řadě čísla $y = y_1, y = y_2$, kde

$$y_1 = -\frac{1}{2}(1 + \sqrt{41}), y_2 = \frac{1}{2}(-1 + \sqrt{41}).$$

Nyní dokážeme, že dvojice $x = x_1, y = y_1$ je řešením dané

soustavy, kdežto dvojice $x = x_2$, $y = y_2$ není řešením dané soustavy.

Stačí dokázat, že platí $y_1 < -1$, kdežto $y_2 > -1$. Zde platí $\sqrt{41} > \sqrt{36} = 6$. Proto je $\frac{1}{2}(1 + \sqrt{41}) > 1$ a tedy $y_1 < -1$. Dále je $\frac{1}{2}(-1 + \sqrt{41}) > -1$, t. j. $y_2 > -1$. Tím je důkaz proveden.

Závěr. Daná soustava má právě tato dvě řešení:

$$x = 3, y = 1; \quad x = \frac{1}{2}(1 + \sqrt{41}), \quad y = -\frac{1}{2}(1 + \sqrt{41}).$$

Podle řešení s. Miloše Dostála,
žáka 11a tř. 20. JSS v Praze XVI.

4. Je dána polokružnice $\widehat{AB}$. Označme X vnitřní bod této polokružnice. Na polopřímce XA , sestrojme bod Y tak, aby platilo $XY = XB$. Jaký útvar vyplní bod Y , jestliže bod X probíhá všechny vnitřní body dané polokružnice $\widehat{AB}$?

Řešení (obr. 23, 24). Označme $k \equiv (S, SA)$ kružnici, jejíž částí je daná polokružnice $\widehat{AB}$. Dále buď $CD \perp AB$ průměr této kružnice, při čemž je C vnitřním bodem polokružnice $\widehat{AB}$; tuto polokružnici budeme v dalším značit také polokružnicí $\widehat{ACB}$.

Podle textu úlohy leží bod Y uvnitř polopřímky XA , při čemž platí

$$XY = XB. \quad (1)$$

Přitom podle Thaletovy věty platí

$$\sphericalangle AXB = 90^\circ. \quad (2)$$

Trojúhelník BYX je proto pravoúhlý a rovnoramenný s přeponou BY a platí

$$\sphericalangle XYB = \sphericalangle YBX = 45^\circ. \quad (3)$$

který přísluší k bodu $X' \equiv C$ dané polokružnice $\widehat{ACB}$. Označme BE průměr kružnice m ; snadno zjistíme, že platí

84

Zkoumejme nyní podrobněji množinu bodů Y . Úhel $\sphericalangle BDX$ je obvodovým úhlem nad obloukem $\widehat{BX}$ dané polokružnice $\widehat{ACB}$. O příslušném středovém úhlu $\sphericalangle BSX$ podle textu úlohy platí

$$0 < \sphericalangle BSX < 180^\circ,$$

neboť bod X leží uvnitř polokružnice $\widehat{ACB}$. Proto o příslušném obvodovém úhlu $\sphericalangle BDX$ platí

$$0 < \sphericalangle BDX < 90^\circ. \quad (4)$$

Ze souměrnosti podle osy p dostáváme vztah

$$\sphericalangle XDY = \sphericalangle BDX. \quad (5)$$

Protože je $\sphericalangle BDY = \sphericalangle BDX + \sphericalangle XDY$, plyne z předchozího vztahu, že $\sphericalangle BDY = 2 \cdot \sphericalangle BDX$. Odtud a ze (4) dostaneme vztahy

$$0 < \sphericalangle BDY < 180^\circ, \quad (6)$$

které platí pro každý bod Y a tedy i pro bod $Y' \equiv A$.

Padne tedy nutně každý bod Y dovnitř poloroviny BEA na kružnici m neboli dovnitř polokružnice $\widehat{BAE}$. Nyní dokážeme, že ke každému bodu Y_0 , který leží uvnitř této polokružnice, dovedeme sestrojiti uvnitř dané polokružnice $\widehat{ACB}$ bod X_0 takový, že sestrojíme-li k němu jako k bodu $X \equiv X_0$ bod Y podle textu úlohy, dostaneme bod $Y \equiv Y_0$.

Důkaz. Protože je Y_0 vnitřní bod polokružnice $\widehat{BAE}$, platí (srovnej s (6))

$$0 < \sphericalangle BDY_0 < 180^\circ.$$

Označme DN osu tohoto úhlu*); ta leží zřejmě v úhlu $\sphericalangle ADB = 90^\circ$, který je obvodovým úhlem nad polokružnicí $\widehat{ACB}$. Proto má polopřímka DN s touto polokružnicí nutně společný

*) Srovnej s obr. 23, který je třeba vhodně upravit (písmena X , Y nahradit písmeny X_0 , Y_0).

bod X_0 , různý od bodů A, B . Při tom je DX_0 osou souměrnosti trojúhelníka DBY_0 , takže je $DX_0 \perp BY_0$. Sestrojme nyní podle textu úlohy k bodu $X \equiv X_0$ příslušný bod Y . Podle (5) padne Y na polopřímku DY_0 , neboť podle předchozí konstrukce bodu X_0 je $\sphericalangle BDX_0 = \sphericalangle X_0DY_0$. Avšak na tuto polopřímku padne jediný bod kružnice m a tím je bod Y_0 ; proto je $Y \equiv Y_0$, což jsme měli dokázat.

Tím je řešení dané úlohy provedeno; hledanou množinou všech bodů Y je vnitřek polokružnice $\widehat{BAE}$, kterou jsme výše sestrojili.

Jiné řešení. Označme CD průměr kružnice $k \equiv (S, SA)$ kolmý k přímce AB , při čemž bod C leží na dané polokružnici $\widehat{AB}$ (polokružnici $\widehat{ACB}$). Jako při 1. řešení dospějeme ke vztahu

$$\sphericalangle BYX = 45^\circ. \quad (3)$$

Nyní rozeznávejme tři možnosti pro polohu bodu X na dané polokružnici $\widehat{ACB}$:

Případ [1]. Nechť je $X \equiv C$; pak příslušným bodem Y je bod A .

Případ [2] (viz obr. 23). Nechť je X vnitřním bodem čtvrtkružnice $\widehat{AC}$, takže leží uvnitř pravého úhlu $\sphericalangle ASC$ a platí

$$\sphericalangle ASX < 90^\circ. \quad (7)$$

Odtud snadno usoudíme, že bod X leží uvnitř úhlu $\sphericalangle CAP = = 45^\circ$, kde $AP \perp AB$ je polopřímka poloroviny ABC . Na přímce AP v polorovině ABD sestrojme bod E tak, aby AEB byl pravoúhlý rovnoramenný trojúhelník o přeponě EB ; bod D je zřejmě středem kružnice m tomuto trojúhelníku opsané.

Tečna kružnice m v bodě A je přímka CAC' , kde C' je bod ležící uvnitř poloroviny ABD .

Trojúhelník ABX má podle Thaletovy věty při vrcholu X pravý úhel. Jeho ostrý úhel $\sphericalangle ABX$ je obvodový úhel v kružnici k a přísluší ke středovému úhlu $\sphericalangle ASX < 90^\circ$. Proto je

$$\sphericalangle ABX < 45^\circ. \quad (8)$$

Druhý ostrý úhel $\sphericalangle BAX$ tohoto trojúhelníka je proto větší než 45° , takže platí $\sphericalangle ABX < \sphericalangle BAX$. Proto o odvěsnách tohoto trojúhelníka platí $AX < BX$. Bod Y , který sestrojíme podle textu úlohy ke zvolenému bodu X , padne na prodloužení úsečky XA za bod A a tedy dovnitř poloroviny ABD . Protože bod X leží uvnitř úhlu $\sphericalangle CAP$, leží bod Y uvnitř úhlu $\sphericalangle C'AE$ k němu vrcholového. O bodu Y platí vztah (3). Proto podle známé věty o množině všech bodů, z nichž je daná úsečka vidět pod daným úhlem, snadno usoudíme, že bod Y leží na jistém oblouku $\widehat{AB}$ v polorovině ABD . Protože je též $\sphericalangle AEB = 45^\circ$, prochází tento oblouk též bodem E , takže je částí kružnice m opsané trojúhelníku BAE . Avšak bod Y musí ležet uvnitř úhlu $\sphericalangle C'AE$; proto leží bod Y uvnitř oblouku AE kružnice m .

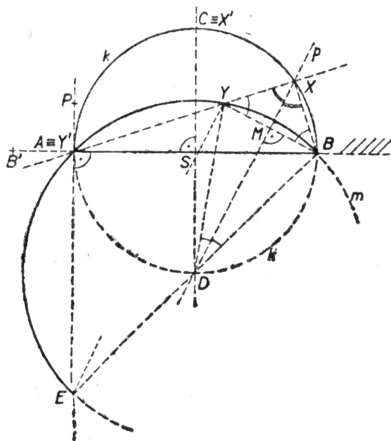
Víme, že je $\sphericalangle EDA = 90^\circ$, proto je oblouk $\widehat{AE}$ čtvrtkružnice.

Jestliže obráceně je Y_0 bodem, který leží uvnitř této čtvrtkružnice $\widehat{AE}$ (v obr. 23. necht' si čtenář myslí, že je $Y_0 \equiv Y$), potom dokážeme, že lze na čtvrtkružnici $\widehat{AC}$ najít bod X takový, že bod Y , který k němu podle textu úlohy přísluší, nutně splyne s bodem Y_0 . Důkaz provedeme takto: Označme AQ polopřímku opačnou k polopřímce AY_0 . Protože přímka Y_0AQ není kolmá k přímce AB , je nutně sečnou kružnice k a společné jejich body jsou $A \neq X$. Přitom bod X musí ležet uvnitř polopřímky AQ , neboť polopřímka AY_0 leží v polorovině AEB' opačné k polorovině AES , která je vyřata tečnou AE kružnice k (a kružnice k nutně tedy leží v polorovině AES). Podle textu úlohy sestrojíme k bodu X příslušný bod

Y . Ten podle předchozího výsledku nutně leží uvnitř polopřímky AY_0 a na čtvrtkružnici AE ; z toho přímo vyplývá, že je $Y \equiv Y_0$. Tím je důkaz proveden.

Odtud plyne, že vnitřek čtvrtkružnice $\widehat{AE}$ patří k hledané množině všech bodů Y .

Případ [3] (viz obr. 24). Nechť je X bodem čtvrtkružnice $\widehat{CB}$, takže leží uvnitř pravého úhlu $\sphericalangle CSB$ a platí $\sphericalangle XSB < 90^\circ$.

Obr. 24.

Snadno dokážeme jako v případě [2], že pak je $\sphericalangle ABX > \sphericalangle BAX$, a proto též $AX > BX$. Proto bod Y , příslušný podle textu úlohy k bodu X je vnitřním bodem úsečky AX a leží tedy uvnitř poloroviny ABC . Úhel $\sphericalangle AYB$ je vnějším úhlem trojúhelníka BYX , který je pravoúhlý a rovnoramenný, takže je $\sphericalangle AYB = 135^\circ$. Množinou všech bodů uvnitř polo-

roviny ABC , z nichž je úsečka AB vidět pod úhlem 135° , je oblouk $\widehat{AB}$ již dříve uvažované kružnice $m \equiv (D, DB)$, jak plyne na př. i z toho, že $\sphericalangle ADB = 90^\circ$; proto je tento oblouk $\widehat{AB}$ rovněž čtvrtkružnice.

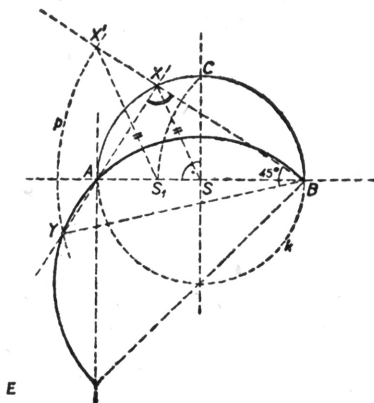
Stejně jako v případě [2] se snadno dokáže, že každý vnitřní bod čtvrtkružnice $\widehat{AB}$ lze považovat za bod Y sestrojený k jistému bodu X , který leží uvnitř čtvrtkružnice $\widehat{CB}$.

Z toho plyne, že vnitřek čtvrtkružnice $\widehat{AB}$ patří rovněž k hledané množině všech bodů Y .

Závěr. Spojíme-li nyní výsledky případů [1] až [3], vidíme, že hledanou množinou všech bodů Y je vnitřek polokružnice $\widehat{EAB}$, která leží uvnitř poloroviny EBA a je částí kružnice $m \equiv (D, DB)$. Tím je řešení úlohy provedeno.

Poznámka. Naznačíme ještě jeden způsob řešení (obr.25):

Podle vztahu (3) je $\sphericalangle XBY = 45^\circ$ a dále je $BY = \sqrt{2} \cdot BX$,

Обр. 25.

jak plyne z pravoúhlého rovnoramenného trojúhelníka BYX . K danému bodu X tedy sestrojíme příslušný bod Y tak, že sestrojíme obraz X' bodu X ve stejnoolehlosti o středu B a koeficientu $\sqrt{2}$, načež k bodu X' sestrojíme obraz Y v otáčení kolem bodu S o úhel 45° (ve vhodném smyslu). Odtud plyne, že hledanou množinou všech bodů Y je vnitřek polokružnice $\widehat{EAB}$; rovněž obrácení je bezprostřední. (V obr. 25 je $BS = r$, $BC = r\sqrt{2}$; o bodu S_1 polopřímky BS platí $BS_1 = BC$ a dále je $S_1X' \parallel SX$; nakonec opíšeme kružnici $p \equiv (B, BX')$, na níž leží hledaný bod Y .)

4. Úlohy I. kola kategorie B.

1. V rovině pravoúhlých souřadnic sestrojte graf funkce

$$y = |x - a| + |x - b|, \quad (1)$$

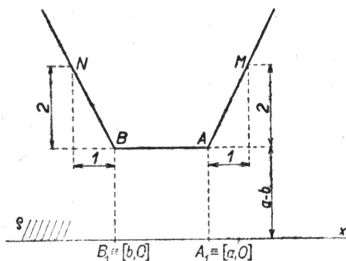
kde $a \geq b$ jsou daná reálná čísla.

Provedenou konstrukci odůvodněte.

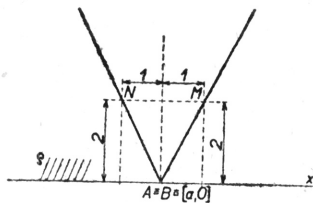
Řešení. Rozeznávejme tři možnosti: [1] Nechť je $a < x$; [2] nechť je $b \leq x \leq a$; [3] nechť je $x < b$.

Případ [1]. Pro $x > a$ je $|x - a| = x - a$, $|x - b| = x - b$ a vztah (1) lze psát $y = x - a + x - b$ neboli

$$y = 2x - (a + b).$$

Obr. 26.

Obr. 27.

Grafem této funkce v rovině pravouhlých souřadnic x, y při podmínce $x > a$ je vnitřek polopřímky AM ; při tom je $A \equiv [x = a; y = a - b]$ a směrnice přímky AM je 2. Jsou tu dvě možnosti: Je-li $a > b$, máme graf na obr. 26; je-li $a = b$ máme graf na obr. 27.

Případ [2]. Pro $b \leq x \leq a$ je $|x - a| = a - x$, $|x - b| = x - b$ a vztah (1) lze psát $y = a - x + x - b$ neboli

$$y = a - b.$$

Jsou opět dvě možnosti: Je-li $a > b$, je grafem úsečka AB , kde $A \equiv [x = a, y = a - b]$, $B \equiv [x = b, y = a - b]$, rovnoběžná s osou x ; je-li $a = b$, je grafem bod $A \equiv B \equiv [x = a, y = 0]$.

Případ [3]. Pro $x < b$ je $|x - a| = a - x$, $|x - b| = b - x$ a vztah (1) lze psát $y = a - x + b - x$ neboli

$$y = -2x + (a + b).$$

Grafem této funkce při podmínce $x < b$ je vnitřek polopřímky BN ; při tom je $B \equiv [x = b, y = a - b]$ a směrnice přímky BN je -2 . Jsou tu dvě možnosti: Je-li $a > b$, máme graf na obr. 26; je-li $a = b$, máme graf na obr. 27.

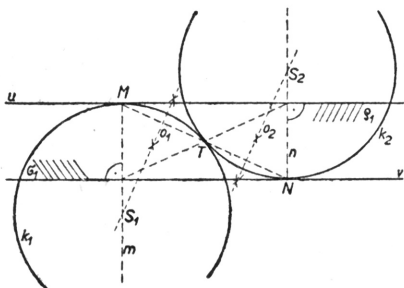
2. Nech sú dané dve rôzne rovnobežky u, v ; ďalej nech je daný na priamke u bod M a na priamke v bod N .

Zostrojte dve zhodné, navzájom sa dotýkajúce kružnice k_1, k_2 , z ktorých k_1 sa dotýka priamky u v bode M a k_2 sa dotýka priamky v v bode N .

Urobte diskusiu riešenia úlohy.

Riešenie (obr. 28, 29). Predpokladajme, že daná úloha má riešenie. Obe hľadané kružnice $k_1 \equiv (S_1, r)$, $k_2 \equiv (S_2, r)$ sú zhodné a preto sa musia dotýkať zvonku. Označme ϱ_1, ϱ_2 pol-

roviny vyťaté priamkou u , pričom ρ_1 obsahuje priamku v ; ďalej označme σ_1, σ_2 polroviny vyťaté priamkou v , pričom σ_1 obsahuje priamku u . Kružnica k_1 sa dotýka priamky u v bode M a preto leží celá v jednej z polrovín ρ_1, ρ_2 ; rovnako usúdime, že kružnica k_2 leží celá v jednej z polrovín σ_1, σ_2 . Kombinujeme každú z polrovín ρ_1, ρ_2 s každou z polrovín σ_1, σ_2 ; tak dostaneme štyri možnosti pre polohu hľadaných kružníc. Pri tom prípad (ρ_2, σ_2) musíme vylúčiť, lebo tieto polroviny nemajú spoločný bod, kdežto kružnice k_1, k_2 majú spoločný bod dotyku. Zostávajú teda tieto tri kombinácie polrovín: (ρ_1, σ_1) , (ρ_1, σ_2) , (ρ_2, σ_1) . Tretiu možnosť možno previesť na druhú súmernosťou podľa stredu T úsečky MN . Budeme preto skúmať len prvé dve možnosti.

Obr. 28.

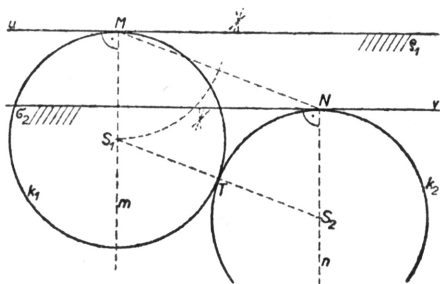
Prípad [1] (obr. 28). Nech kružnice k_1, k_2 ležia v polrovinách ρ_1, σ_1 ; zo vzájomnej polohy polrovín ρ_1, σ_1 vyplýva, že polpriamky S_1M, S_2N (ktoré sú kolmé na rovnobežné dotyčnice u, v) sú navzájom nesúhlasne rovnobežné. Označme T dotykový bod oboch kružníc k_1, k_2 . (Je známe, že dve zhodné dotýkajúce sa kružnice k_1, k_2 majú dotykový bod T za stred súmernosti, pri ktorej kružnica k_1 prechádza v k_2 a k_2 v k_1 . V stredovej súmernosti sú príslušné polpriamky nesúhlasne rovnobežné.) V súmernosti podľa bodu T prechádza kružnica

k_1 v k_2 a k_2 v k_1 , ďalej bod S_1 v S_2 a S_2 v S_1 a konečne bod M v N a N v M . Z toho vyplýva, že bod T je stredom úsečky MN a úsečky TM , TN si navzájom odpovedajú v stredovej súmernosti podľa bodu T ; to sú však tetivy kružníc k_1 , k_2 (v tomto poradí). Preto body S_1 , S_2 ležia na osiach o_1 , o_2 (v tomto poradí) úsečiek TM , TN a ďalej po rade na priamkach $m \perp u$, $n \perp v$, vedených bodmi M , N (v tomto poradí).

Z toho bezprostredne vyplýva konštrukcia (pozri obr. 28); jej odôvodnenie sme už urobili.

Pretože priamky u , MN sú pri každej polohe priamok $u \neq v$ a bodov M , N navzájom rôznobežné, sú aj dvojica priamok (m, o_1) a dvojica priamok (n, o_2) vždy rôznobežné. Preto vždy existujú body S_1 , S_2 a úloha má v tomto prípade práve jedno riešenie.

Prípád [2] (obr. 29). Nech kružnice k_1 , k_2 ležia po rade v polrovinách ϱ_1 , σ_2 ; zo vzájomnej polohy týchto polrovín vyplýva, že polpriamky S_1M , S_2N (ktoré sú kolmé k rovnobežným dotyčniciam u , v) sú navzájom súhlasne rovnobežné. Označme T dotykový bod oboch kružníc k_1 , k_2 . (Je známa táto veta: Ak sú $k_1 \equiv (S_1, r)$, $k_2 \equiv (S_2, r)$ dve zhodné kružnice,

Obr. 29.

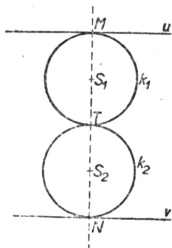
ktoré sa dotýkajú v bode T , potom možno posunutím previesť kružnicu k_1 v kružnicu k_2 ; veľkosť posunutia je $2r$, jeho zmysel

je udaný polpriamkou S_1S_2 .) V posunutí, v ktorom bod S_1 prechádza v bod S_2 , prechádza polpriamka S_1M v polpriamku S_2N a pretože je $S_1M = S_2N = r$, prejde v tomto posunutí bod M v bod N . Z toho vyplýva, že S_1S_2 , MN sú zhodné úsečky, pričom je $S_1S_2 = 2r$; je teda $2r = MN$ alebo $r = \frac{1}{2} MN$.

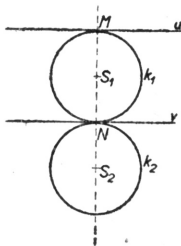
Z toho bezprostredne vyplýva konštrukcia, ktorú vidíme na obr. 29; jej správnosť sme v predošlom už dokázali.

Pretože M , N sú rôzne body, úsečka r vždy existuje a úloha má práve jedno riešenie.

Záver. Celkom možno zostrojiť tri dvojice kružníc k_1 , k_2 . Prvá dvojica odpovedá prípadu [1]; dve dvojice odpovedajú prípadu [2], jedna totiž dvojici polrovín (ϱ_1 , σ_2), druhá dvojici polrovín (ϱ_2 , σ_1).

Obr. 30.

Obr. 31.

Poznámka. Ak je $MN \perp u$, zostáva podané riešenie v platnosti (pozri obr. 30, 31).

3. Riešte sústavu rovníc

$$ax + (1 - a)y = 2, \quad (1)$$

$$(2 - a)x + 3ay = 1 \quad (2)$$

o neznámych x , y , kde a je dané reálne číslo.

Urobte diskusiu riešiteľnosti sústavy vzhľadom na číslo a .

Riešenie. Znásobme obe strany rovnice (1) číslom $-(2-a)$ a obe strany rovnice (2) číslom a ; sčítajme ďalej ľavé a pravé strany rovníc, ktoré tak dostaneme. Výsledkom bude rovnica

$$-(1-a)(2-a)y + 3a^2y = -2(2-a) + a$$

alebo

$$y(2a^2 + 3a - 2) = 3a - 4. \quad (3)$$

To je lineárna rovnica pre neznámu y . O jej riešiteľnosti rozhoduje predovšetkým koeficient $2a^2 + 3a - 2$. Vypočítajme, pre ktoré čísla a sa tento trojčlen rovná nule. Za tým účelom riešme rovnicu

$$2a^2 + 3a - 2 = 0.$$

Tá má korene $a = a_1$, $a = a_2$, kde

$$a_1 = \frac{1}{2}, a_2 = -2,$$

ako sa ľahko vypočíta.

Pri riešení rovnice (3) môžu nastať tieto možnosti:

Prípád [1]. Nech je $2a^2 + 3a - 2 \neq 0$. To nastane podľa predošlého pre každé a , ktoré je rôzne od čísel $\frac{1}{2}$, -2 . V tomto prípade vypočítame z rovnice (3)

$$y = \frac{3a - 4}{2a^2 + 3a - 2}. \quad (4)$$

Z rovnice (1) dostaneme po dosadení zo vzťahu (4)

$$ax + \frac{(3a - 4)(1 - a)}{2a^2 + 3a - 2} = 2$$

alebo

$$ax = \frac{4a^2 + 6a - 4 - (-3a^2 + 7a - 4)}{2a^2 + 3a - 2}$$

a teda

$$ax = \frac{7a^2 - a}{2a^2 + 3a - 2}. \quad (5)$$

Teraz musíme rozlišovať dva prípady:

[a] Nech je $a \neq 0$. Potom z rovnice (5) dostaneme

$$x = \frac{7a - 1}{2a^2 + 3a - 2}. \quad (6)$$

Dvojica čísel (x, y) daných vzťahmi (6), (4) zrejme vyhovuje danej sústave rovníc (1), (2), ako sa ľahko presvedčíme dosadením.

[b]. Nech $a = 0$. V tomto prípade daná sústava rovníc (1), (2) znie

$$y = 2, \quad 2x = 1.$$

Jej riešenie je $(x = \frac{1}{2}, y = 2)$.

Prípad [2]. Nech je $2a^2 + 3a - 2 = 0$. Vieme, že to nastane jednak pre $a = -2$, jednak pre $a = \frac{1}{2}$. Uvažujme o každom z týchto prípadov zvlášť.

[a] Nech $a = -2$. Daná sústava znie

$$\begin{aligned} 2x - 3y &= -2, \\ 4x - 6y &= 1. \end{aligned}$$

Ľavá strana druhej rovnice je dvojnásobkom ľavej strany prvej rovnice. Avšak pravú stranu druhej rovnice dostaneme z pravej strany prvej rovnice násobením číslom $-\frac{1}{2}$. Rovnice sú zrejme sporné a daná sústava nemá riešenie.

[b] Nech $a = \frac{1}{2}$. Daná sústava znie v tomto prípade

$$\begin{aligned} \frac{1}{2}x + \frac{1}{2}y &= 2, \\ \frac{3}{2}x + \frac{3}{2}y &= 1. \end{aligned}$$

Rovnako ako v predošlom prípade usúdime, že rovnice sú sporné a sústava nemá riešenie.

Záver. Daná sústava má jediné riešenie pre čísla a rôzne od čísel $-2, \frac{1}{2}$. Avšak ak sa a rovná niektorému z čísel $-2, \frac{1}{2}$, potom nemá sústava riešenie.

4. Je dán trojuholník ABC ; jeho uhly označme po radě α, β, γ . Sestrojte čtyři shodné kružnice k, k_1, k_2, k_3 , z nichž k_1, k_2, k_3 leží v daném trojuholníku a které mají tyto vlastnosti:

(1) Kružnice k má s kružnicemi k_1, k_2, k_3 vnější dotyk.

(2) Kružnice k_1 se dotýká ramen úhlu α , kružnice k_2 ramen úhlu β a kružnice k_3 ramen úhlu γ .

Dokažte, že úloha má vždycky řešení.

Řešení (obr. 32). Předpokládejme, že jsme sestrojili shodné kružnice

$$k \equiv (S, r), \quad k_1 \equiv (S_1, r), \quad k_2 \equiv (S_2, r), \quad k_3 \equiv (S_3, r),$$

které vyhovují těmto požadavkům:

a) Kružnice k_1, k_2, k_3 leží v trojuholníku ABC , při čemž k_1 se dotýká ramen jeho úhlu α , k_2 ramen jeho úhlu β a k_3 ramen jeho úhlu γ .

b) Kružnice k se dotýká vně kružnic k_1, k_2, k_3 . Má-li úloha řešení, pak ze shodnosti kružnic k_1, k_2, k_3 plyne, že body S_1, S_2, S_3 nesmějí ležet v jedné přímce, t. j. musí existovat trojuholník $S_1S_2S_3$. Označme T_1, T_2, T_3 po radě dotykové body dvojic kružnic $(k, k_1), (k, k_2), (k, k_3)$; tyto body podle požadavků úlohy jsou středy úseček SS_1, SS_2, SS_3 . Tu platí

$$ST_1 = ST_2 = ST_3 = S_1T_1 = S_2T_2 = S_3T_3 = r.$$

Platí tedy

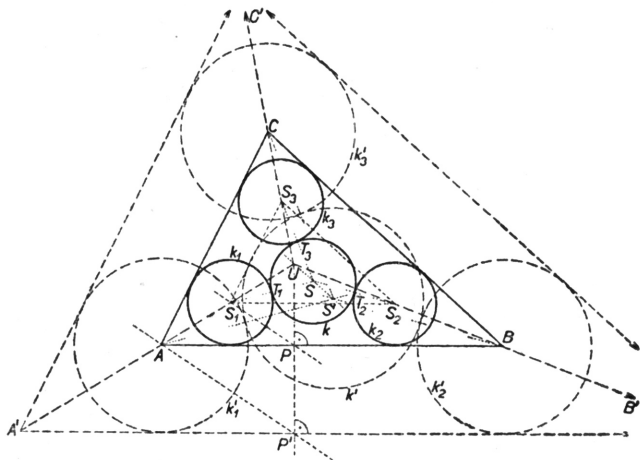
$$SS_1 = SS_2 = SS_3 = 2r. \quad (1)$$

Je tedy S středem kružnice opsané trojuholníku $S_1S_2S_3$. Body S_1, S_2 leží uvnitř poloroviny ABC , při čemž vzdálenost

každého z bodů S_1, S_2 od přímky AB je r . Proto je $S_1S_2 \parallel AB$; stejně se dokáže $S_2S_3 \parallel BC, S_3S_1 \parallel CA$. Platí tedy

$$S_1S_2 \parallel AB, S_2S_3 \parallel BC, S_3S_1 \parallel CA. \quad (2)$$

Označme U průsečík os vnitřních úhlů trojúhelníka ABC ; lze předpokládat, že bod U je různý od bodu S_1 ; jinak by byla kružnice k_1 trojúhelníku ABC vepsána a kružnice k_2, k_3 by s ní nutně splývaly.

Obr. 32.

Uvažujme nyní stejnoolehlost $\mathbf{U}$ o středu U , v níž bodu S_1 přísluší bod A . Přímkám S_1S_2, S_1S_3 ve stejnoolehlosti $\mathbf{U}$ přísluší po řadě přímky $AB \parallel S_1S_2, AC \parallel S_1S_3$, jak plyne ze vztahů (2). Odtud plyne, že ve stejnoolehlosti $\mathbf{U}$ přísluší bodu S_2 bod B a bodu S_3 bod C . Jsou tedy $S_1S_2S_3, ABC$ trojúhelníky, které si přísluší ve stejnoolehlosti $\mathbf{U}$ v napsaném pořadí vrcholů.

Nechť ve stejnoolehlosti $\mathbf{U}$ přísluší kružnicím k, k_1, k_2, k_3 kružnice $k' \equiv (S', r')$, $k'_1 \equiv (A, r')$, $k'_2 \equiv (B, r')$, $k'_3 \equiv (C, r')$. Při tom se kružnice k' dotýká kružnic k'_1, k'_2, k'_3 . Protože S je středem kružnice opsané trojúhelníku $S_1S_2S_3$, je S' středem kružnice opsané trojúhelníku ABC , která má tedy poloměr $2r'$.

Dále označme $A'B'C'$ trojúhelník, který ve stejnoolehlosti $\mathbf{U}$ přísluší trojúhelníku ABC . Kružnice k'_1 se dotýká ramen úhlu $\sphericalangle A'$ a má poloměr r' ; podobné vlastnosti mají kružnice k'_2, k'_3 . Je tedy r' vzdálenost obou přímk $A'B' \parallel AB$, při čemž přímka $A'B'$ leží uvnitř poloroviny opačné k polorovině ABC . Podobné vlastnosti mají strany $B'C', C'A'$. Dovedeme tedy trojúhelník $A'B'C'$ sestrojit. Označme ϱ poloměr kružnice vepsané trojúhelníku ABC . Pak ϱ je vzdálenost bodu U od přímk AB, BC, CA . Protože bod U leží uvnitř trojúhelníků $ABC, A'B'C'$ (který má bod U rovněž za střed vepsané kružnice o poloměru $\varrho + r'$), je koeficient stejnoolehlosti $\mathbf{U}$ roven

$$\lambda = \frac{\varrho + r'}{\varrho}.$$

Stejnoolehlost $\mathbf{U}'$ o středu U a o koeficientu stejnoolehlosti $\lambda' = \frac{1}{\lambda}$ (tedy stejnoolehlost obrácená k stejnoolehlosti $\mathbf{U}$) převádí trojúhelník $A'B'C'$ v trojúhelník ABC , trojúhelník ABC v trojúhelník $S_1S_2S_3$, bod S' v bod S a kružnice k', k'_1, k'_2, k'_3 v kružnice k, k_1, k_2, k_3 .

Na základě toho provedeme konstrukci.

Konstrukce. V trojúhelníku ABC sestrojme střed U kružnice trojúhelníku vepsané a dále střed S' kružnice trojúhelníku opsané; označme $S'A = 2r'$ a ϱ poloměr kružnice trojúhelníku ABC vepsané. Sestrojme patu P kolmice vedené bodem U k přímce AB a na prodloužení úsečky UP za bod P sestrojme bod P' tak, aby platilo $PP' = r'$. Uvažujme stejnoolehlost $\mathbf{U}'$

o středu U , ve které bodu P' přísluší bod P ; její koeficient je zřejmé

$$\frac{\varrho}{\varrho + r'}.$$

Sestrojíme trojúhelník $S_1S_2S_3$, který ve stejnolehlosti $\mathbf{U}'$ přísluší trojúhelníku ABC a bod S příslušný bodu S' . To provedeme takto: Bod S_1 leží na polopřímce UA , při čemž je $S_1P \parallel AP'$; podobně sestrojíme body S_2, S_3 . Bod S (pokud je $S' \neq U$) sestrojíme na polopřímce US' tak, že je na př. $S_1S \parallel AS'$ nebo $SP \parallel S'P'$. Jestliže je $S' \equiv U$ (trojúhelník ABC je rovnostranný), pak je také $S \equiv U$.

Diskuse. Podle popsané konstrukce lze kružnice k', k'_1, k'_2, k'_3 vždy sestrojit, a to s jediným výsledkem. Protože stejnolehlost $\mathbf{U}'$ o středu U , v níž bodu A' přísluší bod A , vždy existuje, lze i kružnice k, k_1, k_2, k_3 sestrojit s jediným výsledkem. Tím je řešení provedeno.

Poznámka. Dokažme ještě, že na př. kružnice k_1 leží v trojúhelníku ABC . Stačí dokázat, že kružnice k'_1 leží v trojúhelníku $A'B'C'$: Podle konstrukce přímky $B'C'$ je šířka pásu rovnoběžek $BC \parallel B'C'$ rovna r' , při čemž bod A a body přímky $B'C'$ jsou přímkou BC odděleny; je tedy vzdálenost bodu A od přímky $B'C'$ větší než r' . Leží tedy všechny body kružnice k'_1 v úhlu $\sphericalangle C'A'B'$ (podle konstrukce) a uvnitř poloroviny $B'C'A$ a tedy celá tato kružnice leží v trojúhelníku $A'B'C'$, což jsme měli dokázat.

5. Nechť o daných kladných číslech a, b, s platí vztah

$$a + b \leq s.$$

Potom platí vztah

$$ab \leq \frac{1}{4} s^2;$$

dokažte.

Tento výsledek objasněte na obdélníku o rozměrech a, b .

Řešení. O číslech a, b platí

$$a + b \leq s; \quad (1)$$

máme dokázat, že platí též

$$ab \leq \frac{1}{4}s^2.$$

Ze vztahu (1) plyne

$$\frac{a + b}{2} \leq \frac{s}{2},$$

a poněvadž čísla na obou stranách tohoto vztahu jsou kladná, proto platí též

$$\left(\frac{a + b}{2}\right)^2 \leq \frac{s^2}{4}. \quad (2)$$

Zřejmě je správná nerovnost $\left(\frac{a - b}{2}\right)^2 \geq 0$ neboli

$$-\left(\frac{a - b}{2}\right)^2 \leq 0. \quad (3)$$

Sečtěme levé i pravé strany vztahů (2), (3); dostaneme

$$ab \leq \frac{s^2}{4}, \quad (4)$$

což jsme měli dokázat.

Geometrický význam. Jsou-li a, b rozměry obdélníka, pak předpoklad (1) značí, že poloviční obvod tohoto obdélníka je menší nebo roven danému číslu s . Výsledný vztah (4) pak značí, že obsah tohoto obdélníka je menší nebo roven obsahu čtverce o straně $\frac{1}{2}s$; strany $a' = b' = \frac{1}{2}s$ tohoto čtverce splňují též vztah (1) a tím i vztah (4).

Ľiné řeření. O říslech a, b podle řředpokladu platí

$$a + b \leq s. \quad (1)$$

Polořme

$$a + b = k, \quad (5)$$

kde

$$k \leq s \quad (6)$$

je kladné říslo. Je tedy $b = k - a$ a platí postupně

$$\begin{aligned} ab &= a(k - a) = ak - a^2 = (-\tfrac{1}{4}k^2 + ak - a^2) + \tfrac{1}{4}k^2 = \\ &= \tfrac{1}{4}k^2 - (\tfrac{1}{4}k^2 - ak + a^2) = \tfrac{1}{4}k^2 - (\tfrac{1}{2}k - a)^2; \end{aligned}$$

je tedy

$$ab = \tfrac{1}{4}k^2 - (\tfrac{1}{2}k - a)^2 \quad (7)$$

Protože vřdy je $(\tfrac{1}{2}k - a)^2 \geq 0$, plyne z řředchozí rovnosti

$$ab \leq \tfrac{1}{4}k^2. \quad (8)$$

Ze vztahu (6) plyne $k^2 \leq s^2$ neboli

$$\tfrac{1}{4}k^2 \leq \tfrac{1}{4}s^2; \quad (9)$$

spojením vztahů (8), (9) dostaneme

$$ab \leq \tfrac{1}{4}s^2. \quad (10)$$

Poznámka. Vztah (7) ukazuje, že obsah obdělníka o rozměrech a, b je největší, když je $a = \tfrac{1}{2}k = b$. Ze všech obdělníků, jejichž rozměry splňují požadavek (1), má tedy největší obsah (viz (6), (7)) právě řtverec o straně $\tfrac{1}{2}s$.

6. Ak pripočítame k řúčinu řtyroch bezprostredne za sebou nasledujúcich prirodzených řísel říslo 1, dostaneme říslo, ktoré je druhou mocninou prirodzeného řísla. Dokážte to.

Řieřenie. Nech a je najmenřie z uvařovaných řtyroch bezprostredne za sebou nasledujúcich prirodzených řísel. Máme dokázať, že $N + 1$, kde $N = a(a + 1)(a + 2)(a + 3)$, je druhou mocninou prirodzeného řísla.

Postupne platí

$$\begin{aligned} N &= \left(a + \frac{3}{2} - \frac{3}{2}\right) \left(a + \frac{3}{2} - \frac{1}{2}\right) \cdot \\ &\cdot \left(a + \frac{3}{2} + \frac{1}{2}\right) \left(a + \frac{3}{2} + \frac{3}{2}\right) = \\ &= \left(a + \frac{3}{2} - \frac{3}{2}\right) \left(a + \frac{3}{2} + \frac{3}{2}\right) \cdot \\ &\cdot \left(a + \frac{3}{2} - \frac{1}{2}\right) \left(a + \frac{3}{2} + \frac{1}{2}\right) = \\ &= \left[\left(a + \frac{3}{2}\right)^2 - \left(\frac{3}{2}\right)^2\right] \cdot \left[\left(a + \frac{3}{2}\right)^2 - \left(\frac{1}{2}\right)^2\right] = \\ &= [a^2 + 3a] \cdot [a^2 + 3a + 2] = [a^2 + 3a]^2 + 2[a^2 + 3a]. \end{aligned}$$

Z tohto výsledku vyplýva

$$N + 1 = [a^2 + 3a]^2 + 2 \cdot [a^2 + 3a] + 1 = (a^2 + 3a + 1)^2.$$

Číslo $N + 1$ je skutočne druhou mocninou čísla $a^2 + 3a + 1$, ktoré je zrejme prirodzené pre každé prirodzené číslo a .

Iné riešenie. Označme $a < b < c < d$ hľadané čísla. Položme $M = abcd + 1$. Máme dokázať, že M je druhá mocnina prirodzeného čísla. Zrejme je $c \geq 3$. Potom

$$a = c - 2, \quad b = c - 1, \quad d = c + 1.$$

Platí

$$M = (c - 2)(c - 1) \cdot c \cdot (c + 1) + 1$$

a postupne ďalej

$$\begin{aligned} M &= (c^2 - 2c)(c^2 - 1) + 1, \\ M &= c^4 - 2c^3 - c^2 + 2c + 1. \end{aligned}$$

Z toho

$$M = (c^2 - c - 1)^2.$$

Pretože c je prirodzené číslo, je $c^2 - c - 1$ iste celé číslo. Dokážeme, že je kladné. Platí $c \geq 3$ a teda $c - 1 \geq 2$. Preto

$$c^2 - c - 1 = c(c - 1) - 1 \geq 3 \cdot 2 - 1 = 5,$$

takže $c^2 - c - 1$ je celé kladné číslo, t. j. prirodzené číslo.

Tým sme vetu dokázali.

7. Jsou dána celá čísla $a, b \neq 0$.

Určete všechny dvojice celých čísel m, n , pro něž platí

$$\frac{a}{b} = \frac{a + m}{b + n}. \quad (1)$$

Řešení. Podle požadavku úlohy má platit vztah (1) neboli vztah

$$\frac{a}{b} - \frac{a + m}{b + n} = 0,$$

t. j. vztah

$$\frac{ab + an - ab - bm}{b(b + n)} = 0$$

a tedy vztahy

$$\begin{aligned} an - bm &= 0, \\ b + n &\neq 0. \end{aligned} \quad (2)$$

Rozeznávejme dva případy.

Případ [1]. Nechť je $n = 0$. Potom ze (2) plyne, že $m = 0$ (neboť je $b \neq 0$). Tedy $m = n = 0$, což je jedna dvojice čísel m, n řešící úlohu.

Případ [2]. Nechť je $n \neq 0$. Potom ze vztahu (2) plyne

$$\frac{m}{n} = \frac{a}{b}. \quad (3)$$

Označme $\varphi > 0$ největšího společného dělitele čísel a, b ; pak je

$$a = a' \cdot \varphi, \quad b = b' \cdot \varphi,$$

kde a', b' , jsou nesoudělná čísla. Podle (3) potom platí

$$\frac{m}{n} = \frac{a'}{b'},$$

kde zlomek $\frac{a'}{b'}$ je v základním tvaru; proto o číslech m, n musí platit

$$m = \varrho a', \quad n = \varrho b',$$

kde $\varrho \neq 0$ je celé číslo.

Obráceně utvořme celá čísla

$$m_0 = \varrho \cdot \frac{a}{\varphi}, \quad n_0 = \varrho \cdot \frac{b}{\varphi}, \quad (4)$$

kde $\varphi > 0$ je největší společný dělitel čísel a, b a kde $\varrho \neq 0$ a $\varrho \neq -\varphi$ je libovolné celé číslo. Potom platí $b + n_0 =$
 $= b \cdot \frac{\varrho + \varphi}{\varphi} \neq 0$ a tedy

$$\frac{a + m_0}{b + n_0} = \frac{a \left(1 + \frac{\varrho}{\varphi}\right)}{b \left(1 + \frac{\varrho}{\varphi}\right)} = \frac{a(\varrho + \varphi)}{b(\varrho + \varphi)};$$

proto je

$$\frac{a + m_0}{b + n_0} = \frac{a}{b}.$$

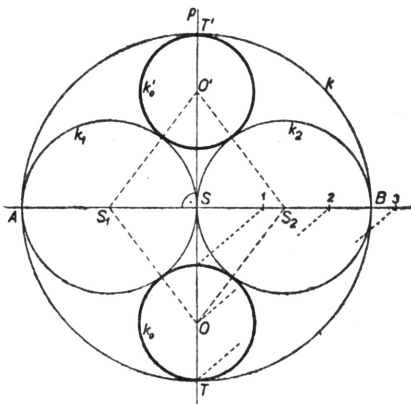
Čísla (4) s příslušnými podmínkami jsou proto všechna čísla, která vyhovují úloze.

8. V rovině nad danou úsečkou AB jako průměrem sestrojte kružnici $k \equiv (S, r)$. Nad každou z úseček SA , SB jako průměrem sestrojte kružnice $k_1 \equiv (S_1, \frac{1}{2} r)$, $k_2 \equiv (S_2, \frac{1}{2} r)$.

Sestrojte všechny kružnice, které se dotýkají všech tří kružnic k, k_1, k_2 . (Vypočítejte nejprve poloměry hledaných kružnic a pak proveďte konstrukci.)

Řešení (obr. 33). Kružnice k, k_1, k_2 vždy existují. Kružnice k_1, k_2 se dotýkají zevnitř kružnice k po řadě v bodech A, B a jedna druhé se dotýkají vně v bodě S ; leží tedy každá z kružnic k_1, k_2 uvnitř kružnice k (až na bod A a B). Proto hledaná kružnice $k_0 \equiv (O, \rho)$ se musí dotýkat kružnic k_1, k_2 vně a kružnice k zevnitř (měla-li by se k_0 dotýkat k vně, pak by pro dotyk s kružnicemi k_1, k_2 přicházely v úvahu jen body A, B a pak by kružnice k_0 nutně splývala s kružnicí k). Bod O proto leží uvnitř kružnice k a vně kružnic k_1, k_2 . To znamená, že body S_1, S_2, O tvoří vrcholy trojúhelníka S_1S_2O , o němž platí

$$S_1S_2 = r, S_1O = r + \rho = S_2O;$$

Obr. 33.

je to tedy trojúhelník rovnoramenný o základně S_1S_2 a přímka OS je zřejmě jeho osou souměrnosti. Proto je trojúhelník OS_1S pravoúhlý s pravým úhlem při vrcholu S . O jeho stranách podle Pythagorovy věty platí

$$\left(\frac{r}{2} + \varrho\right)^2 = \left(\frac{r}{2}\right)^2 + x^2, \quad (1)$$

kde $x = SO$. Celý útvar je zřejmě souměrný podle přímky SO (kružnice k_1, k_2 přecházejí jedna v druhou, každá z kružnic k, k_0 přechází sama v sebe). Proto dotykový bod T kružnic k, k_0 musí padnout na přímku SO . Platí tedy $ST = SO + OT$ neboli

$$x + \varrho = r. \quad (2)$$

Po úpravě rovnic (2), (1), které nutně musí platit o neznámých ϱ, x , dostaneme

$$\begin{aligned} x &= r - \varrho, \\ x^2 &= r\varrho + \varrho^2. \end{aligned}$$

Po vyloučení neznámé x z druhé rovnice dostaneme

$$(r - \varrho)^2 = r\varrho + \varrho^2$$

neboli

$$r^2 - 3r\varrho = 0,$$

t. j.

$$r(r - 3\varrho) = 0.$$

Protože je $r \neq 0$, je nutně

$$r - 3\varrho = 0$$

a tedy

$$\varrho = \frac{1}{3} r. \quad (3)$$

Pak je

$$x = \frac{2}{3} r. \quad (4)$$

Čísla (3), (4) zřejmě splňují vztah (2) i vztah (1), neboť dosadíme-li ze (3), (4) do obou stran vztahu (1), dostaneme jednak

$$\left(\frac{5r}{6}\right)^2, \text{ jednak } \left(\frac{r}{2}\right)^2 + \left(\frac{2}{3}r\right)^2 = \frac{r^2}{36} (9 + 16) = \left(\frac{5r}{6}\right)^2.$$

Odtud plyne konstrukce. V bodě S sestrojíme kolmici p k přímce ASB a označíme T jeden z jejích průsečíků s kružnicí k . Rozdělíme úsečku ST na tři shodné úsečky; při tom dostaneme bod O takový, že $OS = \frac{2}{3}r$. Kružnice opsaná z bodu O poloměrem OT je hledaná kružnice, jak plyne ze zkoušky provedené na závěr rozboru.

Protože přímka p protne kružnici k vedle bodu T v dalším bodu $T' \neq T$, dostaneme ještě druhou kružnici $k'_0 \equiv (O', \varrho)$. Obě kružnice k_0, k'_0 (i celý obrazec) jsou souměrně sdružené podle přímky AB . Tím jsou všechna řešení úlohy nalezena; existují tedy vždy dvě řešení.

Jiné řešení. Rozbor (obr. 34). Stejně jako v předchozím řešení usoudíme, že hledaná kružnice $k_0 \equiv (O, \varrho)$ musí ležet uvnitř dané kružnice k (až na bod T) a vně každé z obou daných kružnic k_1, k_2 (až na dotykové body). Platí tedy nutně

$$OS_1 = OS_2 = \frac{1}{2}r + \varrho \quad (1)$$

(podmínka pro vnější dotyk dvojice kružnic k_1, k_0 a dvojice k_2, k_0). Proto bod O leží na ose p úsečky S_1S_2 . Hledaná kružnice k_0 má přímku p za osu souměrnosti stejně jako kružnice k . Proto dotykový bod T kružnic k, k_0 je jedním ze společných bodů přímky p a kružnice k (druhý společný bod označme $T' \neq T$). Je tedy

$$OT = \varrho, \quad (2)$$

při čemž bod O leží uvnitř kružnice k a vně každé z kružnic k_1, k_2 .

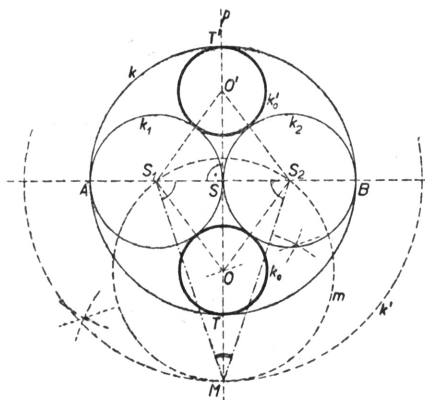
Uvažujme nyní kružnici $m \equiv (O, \frac{1}{2}r + \varrho)$, která vzhledem k (1) nutně prochází oběma body S_1, S_2 , při čemž s polopřímkou OT (a tedy s polopřímkou ST) má společný bod M , o němž platí $OM = OT + TM$ neboli

$$OM = \frac{1}{2}r + \varrho, \quad TM = \frac{1}{2}r. \quad (3)$$

Bod M tedy dovedeme sestrojit; při tom je O zřejmě středem kružnice m opsané rovnoramennému trojúhelníku MS_1S_2 . Těchto výsledků užijeme ke konstrukci.

Konstrukce (obr. 34). Sestrojíme bodem S přímkou $p \perp S_1S_2$ a její průsečíky s kružnicí k označíme $T \neq T'$. Konstrukci provedeme pro bod T (konstrukci pro bod T' dostaneme z konstrukce pro bod T pomocí souměrností podle osy S_1S_2). Na prodloužení úsečky ST za bod T sestrojíme bod M tak, aby platilo

$$TM = \frac{1}{2} r.$$

Obr. 34.

Pak sestrojíme střed O kružnice opsané rovnoramennému trojúhelníku MS_1S_2 se základnou S_1S_2 . Potom kružnice $k_0 \equiv (O, OT)$ vyhovuje úloze.

Důkaz. V rovnoramenném trojúhelníku MS_1S_2 je $MS_1 > MS$, $MS = \frac{3}{2} r$ a tedy $MS_1 > \frac{3}{2} r$, t. j. $MS_1 > S_1S_2$; proto v tomto trojúhelníku o úhlech k těmto stranám protějších platí $\sphericalangle S_2 > \sphericalangle M$. Avšak úhly $\sphericalangle S_1 = \sphericalangle S_2$ jsou ostré (úhly při základně rovnoramenného trojúhelníka); proto je $\sphericalangle M$ také ostrý. Je tedy MS_1S_2 ostroúhlý trojúhelník a proto střed O

kružnice m jemu opsané podle známé věty padne dovnitř trojúhelníka, t. j. v našem případě dovnitř úsečky SM . Proto je průměr 2. OM kružnice m větší než úsečka $SM = \frac{3}{2}r$ neboli $OM > \frac{3}{4}r$. Protože $OS = SM - OM$, je $OS < \frac{3}{4}r$; z toho plyne, že bod O , padne dovnitř kružnice $k \equiv (S, r)$, t. j. dovnitř úsečky ST . Protože je přímka ST tečnou kružnic k_1, k_2 v bodě S , leží bod O vně každé z kružnic k_1, k_2 a úsečky $OS_1 = OS_2$ jsou větší než $\frac{1}{2}r$.

Sestrojená kružnice k_0 se zřejmě v bodě T dotýká kružnice k a má poloměr $\varrho = OM - \frac{1}{2}r$, takže platí

$$OM = \frac{1}{2}r + \varrho. \quad (4)$$

Protože podle konstrukce je $OM = OS_1 = OS_2$ (poloměry kružnice opsané trojúhelníku MS_1S_2), platí na př. $OS_1 = \frac{1}{2}r + \varrho$; je tedy OS_1 středná kružnic k_1, k_0 rovna součtu jejich poloměrů, takže se tyto kružnice dotýkají vně, což zřejmě platí také o kružnicích k_2, k_0 .

Tím je důkaz proveden.

Diskuse. Ve zvolené polorovině S_1S_2T lze sestavit jediný bod M , popsáný v konstrukci; jemu podle provedeného důkazu přísluší jediná kružnice k_0 vyhovující úloze. K bodu T' přísluší druhá taková kružnice k'_0 , souměrně sdružená ke k_0 podle přímky S_1S_2 . Protože přímka S_1S_2 středy O, O' těchto kružnic odděluje, jsou obě kružnice různé a úloha má dvě řešení. Tím je řešení úlohy provedeno.

Podle řešení s. Drahomíry Chládkové,
žákyně 10a JŠŠ v Poličce.

9. V rovině buď dána kružnice $k \equiv (S, r)$. Dále buď dán bod P , který neleží na této kružnici.

Bodem P veďte sečnu p kružnice k , která protíná tuto kružnici v různých bodech A, B , a to tak, že jeden z bodů A, B, P je středem úsečky, jejímiž krajními body jsou oba body zbývající.

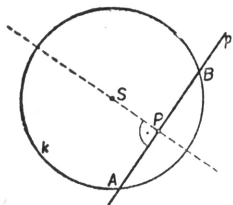
Proveďte diskusi řešitelnosti úlohy vzhledem k číslům r, v , kde v je vzdálenost bodů S, P .

Řešení. Rozeznávejme dvě možnosti.

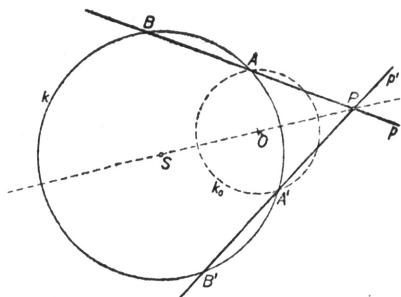
Případ [1]. Nechť daný bod P leží uvnitř dané kružnice $k \equiv (S, r)$. Tu jsou dvě možnosti: a) je $P \equiv S$; b) je $P \not\equiv S$.

[a] Nechť je $P \equiv S$. Potom každá sečna kružnice k , vedená bodem P , obsahuje jeden průměr AB této kružnice a platí $PA = PB$. V tomto případě má úloha nekonečně mnoho řešení.

[b] Nechť je $P \not\equiv S$. Sečna AB , která vyhovuje úloze a která tedy prochází bodem P , ležícím uvnitř kružnice, obsahuje tětivu AB kružnice k a jen uvnitř této tětivy leží body sečny AB , které zároveň leží uvnitř kružnice. Proto je P vnitřním bodem tětivy AB , a protože má platit $PA = PB$, je bod P středem této tětivy. Pak ovšem osa tětivy AB prochází středem S kružnice k . Musí tedy platit $AB \perp PS$. Odtud plyne konstrukce (viz obr. 35):

Obr. 35.

Obr. 36.

Sestrojíme přímku PS a v bodě P k ní sestrojíme kolmici p . Protože je $PS < r$, je přímka p sečnou kružnice k a vytíná na k tětivu AB . Podle známé věty z planimetrie je bod P skutečně středem této tětivy AB .

Z provedeního rozboru a konstrukce vyplývá, že v tomto případě má úloha vždy jediné řešení.

Případ [2]. Nechť daný bod P leží vně dané kružnice, t. j. platí (obr. 36)

$$v = PS > r.$$

Předpokládejme, že přímka p vedená bodem P protíná kružnici k v bodech $A \neq B$, které vyhovují úloze. Protože bod P leží vně kružnice k (a je různý od bodů A, B), nemůže ležet uvnitř tětiny AB ; jinak by byl bodem ležícím uvnitř kružnice. Leží tedy P na prodloužení úsečky AB . Označení bodů A, B můžeme (bez újmy obecnosti řešení úlohy) zvolit tak, že bod P leží na prodloužení úsečky AB za bod A , neboli že bod A leží uvnitř úsečky BP . Protože přímka p vyhovuje požadavkům úlohy, musí platit

$$AB = AP.$$

Proto platí $\frac{PA}{PB} = \frac{1}{2}$. Uvažujme stejnoolehlost $\mathbf{P}$ o středu P , ve které bodu B přísluší bod A , tedy stejnoolehlost o koeficientu $\frac{1}{2}$. V této stejnoolehlosti $\mathbf{P}$ přísluší kružnici k kružnice $k_0 \equiv \left(O, \frac{r}{2}\right)$, kde O je středem úsečky PS . Na této kružnici k_0 leží nutně bod A jako bod příslušný bodu B v této stejnoolehlosti. Odtud plyne konstrukce.

Konstrukce. Sestrojme střed O úsečky PS a opišme kružnici $k_0 \equiv \left(O, \frac{r}{2}\right)$. Označme písmenem A jeden společný bod kružnic k, k_0 . Potom přímka PA (pokud existuje) vyhovuje požadavkům úlohy.

Důkaz. Body P, A jsou jistě různé; kdyby splynuly, potom by bod P ležel na kružnici k , což je proti předpokladu. Uvažujme stejnoolehlost $\mathbf{P}'$, která má střed P a koeficient stejno-

lehlosti roven číslu 2 (t. j. stejnolehlost obrácená ke stejnolehlosti $\mathbf{P}$). V ní zřejmě kružnici k_0 přísluší kružnice k a bodu A určitý bod B polopřímky PA , takže platí $PB = 2 \cdot PA$ neboli $AB = AP$. Tím je důkaz proveden.

Diskuse. Úloha má řešení, jestliže o kružnicích k , k_0 platí

$$r - \frac{r}{2} \leq SO \leq r + \frac{r}{2};$$

protože je $SO = \frac{1}{2}v$, lze předchozí podmínce dát tvar

$$r \leq v \leq 3r.$$

Přitom v případě, že platí $v = r$ anebo $v = 3r$ (dotyk vnitřních nebo vnějších kružnic k , k_0), je řešení jediné. V případě, že platí $r < v < 3r$ jsou dvě řešení (když se totiž kružnice k , k_0 protínají — viz obr. 36 a v něm různé přímky PAB , $PA'B'$, které jsou souměrně sdružené podle přímky PS).

Tím je řešení úlohy provedeno.

Několik dalších řešení případu [2] předchozí úlohy.

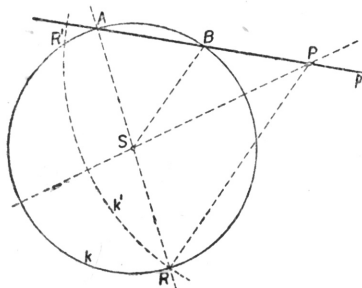
Řešení 1 (obr. 37). Nechť je

$$v > r \tag{1}$$

a nechť přímka $p \equiv PBA$ je řešením úlohy; při tom nechť je $p \neq PS$. Sestrojíme průměr AR kružnice k a všimněme si trojúhelníka PAR . Protože platí $SA = SR$, $AB = BP$, je $SB = r$ střední příčkou tohoto trojúhelníka; proto je $PR = 2r$, takže bod R leží na kružnici k a na kružnici $k' \equiv (P, 2r)$. Odtud konstrukce.

Konstrukce (viz obr. 37). Sestrojíme kružnici $k' \equiv (P, 2r)$ a označíme R jeden ze společných bodů kružnic k , k' . Dále sestrojíme průsečík $A \equiv R$ kružnice k a přímky SR ; potom je $p \equiv AP$ jedna z hledaných přímek.

Důkaz. Označme B střed úsečky AP . Potom je SB střední příčka trojúhelníka PAR příslušná ke straně $PR = 2r$; je tedy $SB = \frac{1}{2} PR = r$ a bod B skutečně leží na kružnici k . Tím je důkaz proveden.

Obr. 37.

Diskuse. Řešitelnost úlohy závisí na tom, zda kružnice k, k' mají společný bod R . Tento bod existuje právě tehdy, jestliže o středné $SP = v$ a poloměrech $2r, r$ platí nerovnosti $2r - r \leq v \leq 2r + r$ neboli

$$r \leq v \leq 3r.$$

Vztah $r \leq v$ je vzhledem k (1) splněn, při čemž je vnitřní dotyk obou kružnic vyloučen vztahem (1).

Jestliže platí $v < 3r$, mají kružnice dva různé společné body R, R' a k nim příslušejí i dva různé body A, A' a tím dvě přímky $p \equiv PA, p' \equiv PA'$, které jsou souměrně sdružené podle přímky PS ; úloha má dvě řešení.

Jestliže platí $v = 3r$, je bod $R \equiv B$ bližším z obou průsečíků přímky PS s kružnicí k vzhledem k bodu P ; bod A je vzdálenějším z obou průsečíků (je $AP = 4r$). Tu má úloha jediné řešení.

Jestliže platí $v > 3r$, je vzdálenost nejbližšího bodu kružnice k od bodu P větší než $2r$; protože tětiva kružnice k má velikost rovnu nejvýše $2r$, nelze najít přímku p , která by vyhovovala úloze. V tomto případě nemá úloha řešení.

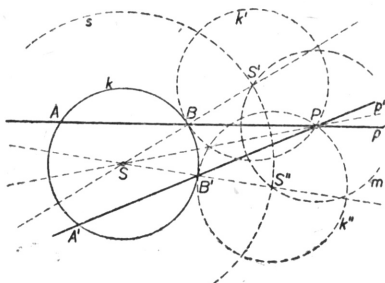
Tím je případ [2] rozřešen.

Podle řešení s. Miroslava Žáby,
žáka 10b JŠŠ ve Vysokém Mýtě.

Řešení 2 (obr. 38). Necht' je

$$v > r; \quad (1)$$

necht' přímka $p \equiv PBA$ je řešením úlohy. Uvažujme středovou souměrnost se středem B ; tím přejde daná kružnice k v kružnici $k' \equiv (S', r)$, která se v bodě B dotýká vně kružnice k . V této souměrnosti přejde bod A v bod P . Úlohu tedy můžeme převést na úlohu sestrojiti kružnici k' o poloměru r , která se

Obr. 38.

dotýká vně kružnice k a která prochází bodem P . Množinou středů všech kružnic o poloměru r , které se kružnice k dotýkají vně, je kružnice $s \equiv (S, 2r)$. Na základě toho provedeme konstrukci.

Konstrukce (obr. 38). Opišme kružnici $s \equiv (S, 2r)$; dále sestrojme kružnici $m \equiv (P, r)$ a označme S' jeden ze společných bodů kružnic m, s . Potom kružnice $k' \equiv (S', r)$ prochází bodem P a dotýká se kružnice k vně; příslušný dotykový bod B kružnic k, k' leží na úsečce SS' a na kružnici k . Potom je přímka $p \equiv PB$ řešením úlohy.

Důkaz. Správnost konstrukce bodu B je zřejmá. Protože je $B \equiv P$, přísluší v souměrnosti o středu B kružnici k' kružnice k a bodu P bod $A \equiv B$, který skutečně leží na přímce p , takže pořádek bodů na této přímce je P, B, A a platí $BP = BA$. Tím je důkaz proveden.

Diskuse. Řešitelnost úlohy závisí na tom, zda lze sestrojit bod B neboli sestrojit bod S' ; to závisí na tom, zda kružnice m, s mají společný bod. Středná těchto kružnic má podle (1) velikost $v = SP$, poloměry jsou $2r, r$. Kružnice m, s mají společný bod, jestliže platí $2r - r \leq v \leq 2r + r$ neboli $r \leq v \leq 3r$. Vztah $r \leq v$ je vzhledem k (1) splněn, při čemž nemůže nastat vnitřní dotyk.

Jestliže platí $v < 3r$, mají kružnice m, s dva různé společné body S', S'' a protože středy B, B' úseček SS', SS'' jsou různé, má úloha dvě řešení $p \equiv PB, p' \equiv PB'$, což jsou zřejmě dvě různoběžky souměrné podle přímky PS .

Jestliže platí $v = 3r$, je zřejmě přímka PS řešením úlohy.

Jestliže platí $v > 3r$, nemá úloha řešení (viz Řešení 1).

Tím je řešení případu (2) provedeno.

Podle řešení s. Jana Zitka,
žáka 10b JŠŠ v Chrudimi.

Řešení 3 (obr. 39). Nechť platí

$$v > r \quad (1)$$

a nechť přímka $p \equiv PBA$ je řešením úlohy, takže platí

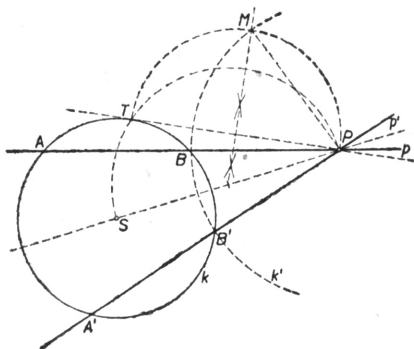
$$AP = 2 \cdot BP. \quad (2)$$

Mocnost bodu P ke kružnici k je číslo $AP \cdot BP$, které je rovno číslu PT^2 , kde T je dotykový bod tečny vedené z bodu P ke kružnici k , t. j. platí

$$PT^2 = AP \cdot BP.$$

Dosaďme sem ze vztahu (2); dostaneme po úpravě

$$BP \sqrt{2} = PT.$$

Obr. 39.

Je tedy velikost úsečky BP rovna velikosti strany čtverce sestrojeného nad úsečkou PT jako úhlopříčkou. Na základě toho provedeme konstrukci.

Konstrukce. Z bodu P sestrojíme tečnu PT ke kružnici k (viz obr. 39); nad úsečkou PT jako přeponou sestrojíme pravoúhlý rovnoramenný trojúhelník PTM . Dále opišeme kružnici $k' \equiv (P, PM)$ a označíme písmenem B jeden ze společných bodů kružnic k, k' . Potom přímka $p \equiv PB$ je hledané řešení.

Důkaz. Podle konstrukce je

$$BP = \frac{1}{\sqrt{2}} PT. \quad (3)$$

Pro mocnost bodu P ke kružnici platí

$$BP \cdot AP = PT^2, \quad (4)$$

při čemž A, B jsou společné body přímky PB s kružnicí k . Po dosazení za PT ze (3) do (4) a po úpravě dostaneme $AP = 2 \cdot BP$; vzhledem k tomu, že bod P leží vně kružnice k , plyne odtud, že pořádek bodů na přímce p je P, B, A . Tím je důkaz proveden.

Diskuse se provede stejně jako v předchozích řešeních, jen je při tom třeba užít vztahu $PT^2 = v^2 - r^2$.

Podle řešení s. Drahomíry Chládkové,
žákyně 10a JŠŠ v Poličce.

10. Mezi místy A, B jezdí dva autobusy, které mají jedinou zastávku v místě C ; poměr vzdáleností míst A, C a míst B, C (v tomto pořadí) je roven danému číslu p .

Oba autobusy vyjedou současně z míst A, B proti sobě a do konečných stanic dorazí rovněž současně po době T minut; při tom oba stojí po dobu t minut v místě C .

Při kterých hodnotách čísla p (v závislosti na dobách T, t) se oba autobusy setkají:

- a) mezi místy A, C ,
- b) mezi místy B, C ,
- c) právě v místě C (to neznamená, že autobusy musí přijet do místa C současně).

(Předpokládá se, že rychlost obou autobusů za jízdy je konstantní.)

Řešení. Označme $d \neq 0$ vzdálenost míst A, B . Pak vzdálenost míst A, C je $\frac{dp}{p+1}$ a míst C, B je $\frac{d}{p+1}$. Podle textu úlohy je $T > t > 0$. Rychlost autobusu za jízdy je $\frac{d}{T-t}$. Autobus jedoucí z A dojde do C za dobu

$$x = \frac{dp}{p+1} : \frac{d}{T-t} = \frac{p(T-t)}{p+1} \quad (1)$$

a po zastávce v C další cesta do B mu trvá dobu

$$y = \frac{d}{p+1} : \frac{d}{T-t} = \frac{T-t}{p+1}. \quad (2)$$

Protože druhý autobus má stejnou rychlost, trvá mu cesta z B do C dobu y , cesta z C do A dobu x .

a) Jestliže doba jízdy prvního autobusu mezi místy A, C trvá déle než jízda druhého autobusu mezi B, C zvětšená o dobu zastávky v C , setkají se autobusy mezi A, C . Je-li tedy

$$x > y + t, \quad (3)$$

setkají se autobusy mezi A, C .

b) Je-li doba jízdy druhého autobusu mezi místy B, C delší než doba jízdy prvního autobusu mezi A, C zvětšená o dobu zastávky v C , setkají se autobusy mezi B, C . Je-li tedy

$$y > x + t, \quad (4)$$

nastane setkání mezi B, C .

c) Je-li doba jízdy prvního autobusu mezi A, C nejvýše rovna době jízdy druhého autobusu mezi B, C zvětšené o dobu zastávky v C , nepotkají se autobusy mezi A, C .

Jestliže přitom ještě doba jízdy druhého autobusu mezi B, C je nejvýše rovna době jízdy prvního autobusu mezi A, C

zvětšené o dobu čekání v C , nepotkají se autobusy ani mezi B , C . Platí-li tedy současně

$$y \leq y + t, \quad y \leq x + t, \quad (5)$$

potom se autobusy setkají v C .

Shrnutí. 1. Jestliže je $T - t \leq t$ čili $T - 2t \leq 0$, nastane zřejmě setkání v místě C . Kdyby totiž platilo $x > y + t$, bylo by též $x + y - t > 2y$ čili $T - 2t > 2y$ čili $0 \geq T - 2t > 2y$. Odtud by plynulo $0 > 2y$, tedy $y < 0$, ale doba y nemůže být záporná. Podobně zamítneme předpoklad $y > x + t$.

2. Zkoumejme dále případ, kdy je

$$T - 2t > 0.$$

a) Ze vztahu (3) užitím vztahů (1), (2) dostáváme vztah

$$\frac{p(T-t)}{p+1} > \frac{T-t}{p+1} + t,$$

což je možno psát ekvivalentním tvarem

$$p > \frac{T}{T-2t}.$$

Platí-li tento vztah, pak se autobusy setkají mezi A , C .

b) Ze vztahu (4) užitím vzorců (1), (2) dostáváme vztah

$$\frac{T-t}{p+1} > \frac{p(T-t)}{p+1} + t$$

čili ekvivalentně

$$p < \frac{T-2t}{T}.$$

Platí-li tento vztah, pak se autobusy setkají mezi B , C .

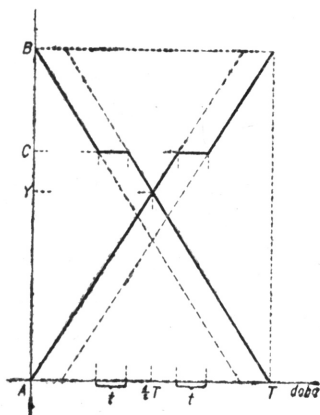
c) Jestliže platí vztahy (5) neboli vzhledem ke vztahům (1),

(2) vztahy

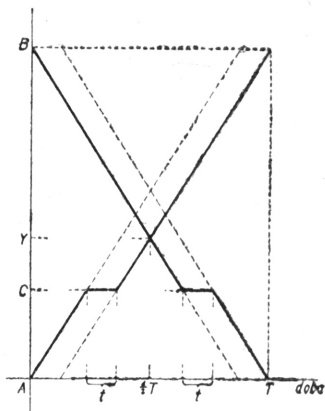
$$\frac{T - 2t}{T} \leq p \leq \frac{T}{T - 2t},$$

pak se autobusy setkají v C .

Tím je řešení úlohy provedeno.

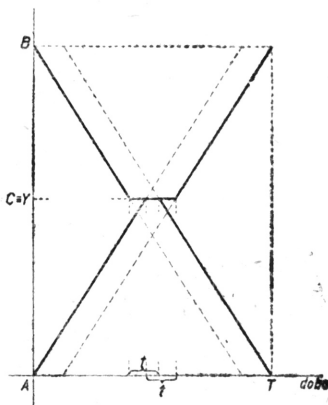
Obr. 40a.

Obr. 40b.

Poznámka. Jízdní řád obou autobusů si můžeme znázornit graficky. Na osu x nanášíme dobu, která uplynula od okamžiku, kdy autobusy vyjely, a na osu y vzdálenost jednotlivých autobusů třeba od místa A (je tedy počátek souřadnic totožný s bodem A). Jízdní řád prvního autobusu (vyjíždějícího z místa A) je pak dán „stoupající“ lomenou čarou, druhý autobus se řídí „klesající“ lomenou čarou. Průsečíku obou grafů odpovídá bod Y , v němž se oba autobusy setkají. Na obr. 40a je znázorněna situace (jedna z možných), kdy se oba autobusy setkají mezi místy A , C ; na obr. 40b je jeden z případů, kdy setkání

nastalo mezi místy B , C . Na obr. 40c je ukázka střetnutí právě v místě C ; tento obrázek znázorňuje situaci, kdy do místa C přijel nejprve autobus vyjíždějící z místa B a pak teprve autobus vyjíždějící z místa A , při čemž v témže pořadí autobusy odjížděly.

Obr. 40c.

11. Má-li desetinný zlomek $a = 0,999 \dots$ bezprostředně za desetinnou čárkou právě n devítek, potom má jeho druhá mocnina a^2 bezprostředně za desetinnou čárkou buď n nebo $n - 1$ devítek. Dokažte.

Řešení. Platí

$$\frac{10^n - 1}{10^n} \leq a < \frac{10^{n+1} - 1}{10^{n+1}},$$

neboli

$$1 - \frac{1}{10^n} \leq a < 1 - \frac{1}{10^{n+1}}.$$

Odtud umocněním dostaneme

$$1 - \frac{2}{10^n} + \frac{1}{10^{2n}} \leq a^2 < 1 - \frac{2}{10^{n+1}} + \frac{1}{10^{2(n+1)}} ;$$

odtud dále

$$\frac{10^n - 2}{10^n} = 1 - \frac{2}{10^n} < a^2 < \frac{10^{2(n+1)} - 2 \cdot 10^{n+1} + 1}{10^{2(n+1)}} .$$

Na levo je v čitateli číslo mající $n - 1$ devítek, za nimiž následuje osmička; na pravo v čitateli zlomku je číslo, mající n devítek, za nimiž následuje osmička, potom přijde n nul a za nimi jednička, takže a^2 má vskutku na počátku buď $n - 1$ nebo n devítek, což jsme měli dokázat.

12. Je dána krychle $ABCDEFGH$ o hraně délky a . Hrany krychle, které nemají s tělesovou úhlopříčkou BH žádný společný bod, tvoří lomenou čáru. Všemi body této lomené čáry vedeme kolmice k přímce BH .

Dokažte, že paty těchto kolmic vyplní jistou úsečku. Určete její délku a vzdálenost jejích krajních bodů od vrcholů B, H .

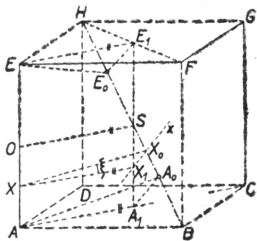
Řešení (obr. 41a). Lomená čára, o níž se mluví v textu úlohy, je čára $AEFGCDA$. Budeme se zatím zabývat jednou její stranou, na př. úsečkou AE .

Označme X libovolný bod úsečky AE a X_0 patu kolmice XX_0 vedené bodem X k přímce BH ; tato kolmice leží v rovině XBH a dále v rovině $\xi \perp BH$ vedené bodem X . Rovina ξ protne rovinu $BFHD$ v přímce $x \perp BH$. Na přímce x leží pata X_1 kolmice XX_1 vedené bodem X k rovině $BFHD$.

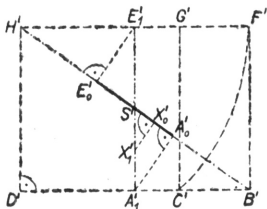
Označme po řadě A_0, E_0 paty kolmic vedených body A, E k přímce BH . Dále označme po řadě A_1, E_1 paty kolmic vedených body A, E k rovině $BFHD$. Protože $ABCD, EFGH$ jsou čtverce, jsou body A_1, E_1 středy těchto čtverců. Protože úsečka AE

náleží prostorové vrstvě o hraničních rovinách $AA_0A_1 \parallel EE_0E_1$,
 náležejí všechny body X_1 úsečky A_1E_1 a všechny body X ná-
 ležejí úsečky A_0E_0 .

V obr. 41b je sestroyen obdélník $B'F'H'D'$, který je skutečnou velikostí obdélníka $BFHD$ z obr. 41a; tu platí $B'F' = BF$, $B'D' = BD$. Některé další úvahy je dobré sledovat v obr. 41b.

Obr. 41a.

Obr. 41b.

Nyní vypočteme velikost úsečky BA_0 ; při tom je zřejmé $HE_0 = BA_0$, jak se snadno dokáže. Označme $a = DH$ velikost hrany dané krychle. Pak platí

$$BD = a\sqrt{2}, BA_1 = \frac{1}{2} a \sqrt{2}, BH = \sqrt{BD^2 + DH^2} = a \sqrt{3}, (1)$$

$$\Delta BHD \sim \Delta BA_1A_0 \text{ (uu)},$$

proto platí

$$\frac{BA_0}{BD} = \frac{BA_1}{BH}$$

neboli

$$BA_0 = BD \cdot BA_1 \cdot \frac{1}{BH}.$$

Po dosazení ze vztahů (1) dostaneme

$$BA_0 = a \sqrt{2} \cdot \frac{1}{2} a \sqrt{2} \cdot \frac{1}{a \sqrt{3}}$$

neboli

$$BA_0 = \frac{a}{\sqrt{3}}.$$

Obdržíme tedy výsledek

$$BA_0 = HE_0 = \frac{a}{\sqrt{3}}, \quad (2)$$

což jsme měli vypočítat.

Pak je

$$A_0E_0 = BH - BA_0 - HE_0$$

neboli podle (1), (2)

$$A_0E_0 = a \sqrt{3} - \frac{2a}{\sqrt{3}} = \frac{a(3-2)}{\sqrt{3}} = \frac{a}{\sqrt{3}},$$

t. j.

$$A_0E_0 = \frac{a}{\sqrt{3}},$$

což jsme měli vypočítat.

Proto platí

$$BA_0 = A_0E_0 = HE_0$$

a krajní body A_0 , E_0 hledané úsečky dělí úsečku BH na tři shodné úsečky. Odtud plyne, že též výsledek dostaneme pro každou stranu uvažované lomené čáry $AEFGCDA$.

Že pak obráceně každý bod úsečky A_0E_0 je patou jedné kolmice vedené z jistého bodu hrany AE k přímce BH , to dokážeme: Nechť bod X_0 (viz též obr. 41b) leží na úsečce A_0E_0 . Určíme bod X_1 na přímce A_1E_1 takový, aby platilo $X_0X_1 \perp A_0E_0$; tento bod leží v pásu rovnoběžek $A_0A_1 \perp A_0E_0$,

$E_0E_1 \perp A_0E_0$, v němž leží celá úsečka A_1E_1 (pás je společná část polorovin $A_0A_1E_1$, $E_0E_1A_1$ a úsečka A_1E_1 v každé z nich leží). Je tedy X_1 bodem úsečky A_1E_1 . Dále sestrojme na přímkce AE bod X tak, aby bylo $XX_1 \parallel AA_1$; bod X_1 padne na úsečku A_1E_1 , jak plyne z obdélníka AA_1E_1E . Platí $XX_1 \perp BDHF$, neboť je $AA_1 \perp BDHF$; proto je též $XX_1 \perp BH$. Dále je $X_1X_0 \perp BH$ (podle konstrukce) a proto je rovina $XX_1X_0 \perp BH$ a bod X_0 je skutečně patou přímky $XX_0 \perp BH$. (Výjimku při předchozí úvaze činí střed S úsečky BH , který je však zřejmě patou kolmice vedené středem O úsečky AE .) Tím je důkaz proveden a úloha rozřešena.

5. Úlohy II. kola kategorie B.

1. Riešte rovnicu

$$x^2 + 2|x - 1| - 6 = 0. \quad (1)$$

Riešenie. I. Hľadáme také riešenie, že $x \geq 1$. Potom $x - 1 \geq 0$, teda $|x - 1| = x - 1$ a rovnica (1) znie

$$x^2 + 2(x - 1) - 6 = 0$$

čiže

$$x^2 + 2x - 8 = 0.$$

Jej korene sú $r = 2$, $s = -4$. Druhý koreň nevyhovuje rovnici (1).

II. Hľadáme teraz také riešenie, že $x < 1$. Potom $x - 1 < 0$, čiže $|x - 1| = -x + 1$ a rovnica (1) znie

$$x^2 - 2(x - 1) - 6 = 0,$$

čiže

$$x^2 - 2x - 4 = 0.$$

Jej korene sú $r' = 1 + \sqrt{5}$, $s' = 1 - \sqrt{5}$. Prvé číslo rovnici (1) nevyhovuje.

Zhrnutie. Rovnica (1) má dva korene: 2 , $1 - \sqrt{5}$.

2. Jsou dány dvě kolmé roviny ρ, σ o průsečnici s . V rovině ρ je dána kružnice $k \equiv (S, r)$, kde bod S leží na přímce s . V rovině σ je dána přímka p , která je k přímce s kosá.

Nechť se kružnice k otáčí kolem přímky p . Vyšetřte útvar, který vyplní body otáčející se kružnice k .

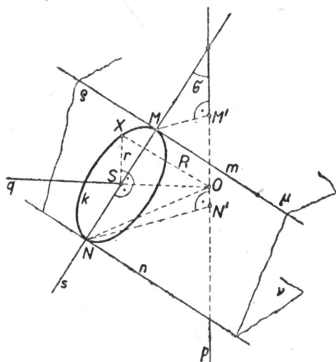
Proveďte diskusi vzhledem k vzájemné poloze dané přímky p a dané kružnice k . (Vysvětlení. Při otáčení bodu X kolem přímky p , která jím neprochází, vytvoří bod X kružnici, jejíž rovina stojí kolmo na přímce p a jejíž střed leží na přímce p .)

Řešení (obr. 42). Dokážeme: Za daných podmínek je hledanou množinou všech bodů, která vznikne rotací kružnice k kolem přímky p , kulový pás nebo vrchlík, který je společnou částí jisté plochy kulové κ a jisté vrstvy (μ, ν) určené dvěma různými rovinami $\mu \parallel \nu$. Při tom v každé z rovin μ, ν leží celá kružnice, jejíž body náleží hledané množině, nebo výjimečně v jedné z obou rovin μ, ν leží jediný bod hledané množiny.

Označme q kolmici vedenou bodem S k rovině ρ ; protože $\rho \perp \sigma$, leží přímka q v rovině σ , dále je $q \perp s$. Protože p, s jsou kosé přímky, jsou i přímky p, q kosé, jak snadno dokážeme.

Označme $M \neq N$ společné body přímky s a kružnice k , takže úsečka MN je průměrem kružnice k . Označme dále $\mu \neq \nu$ roviny vedené po řadě body M, N kolmo k přímce p ; protože p leží v rovině σ , je $\mu \perp \sigma, \nu \perp \sigma$. Přitom jsou roviny μ, ν různé od roviny ρ , která je k přímce p kosá (jinak by bylo $s \perp p$, což je proti předpokladu textu úlohy). Označme $m \parallel n$ po řadě průsečnice rovin μ, ν s rovinou ρ , při čemž je $m \neq n$; přitom bod M leží na přímce m a bod N na přímce n . Protože je rovina σ kolmá ke každé z rovin ρ, μ, ν , je rovinou souměrnosti každé z nich a σ je rovinou souměrnosti každé z přímek m, n (které jistě v σ neleží); proto je $m \perp \sigma, n \perp \sigma$ a proto platí též $m \perp s, n \perp s$. Proto jsou m, n tečny kružnice k v kraj-

Nyní dokážeme, že kružnice x leží na jisté kulové ploše $\kappa \equiv (O, R)$, kde O je společný bod kosých přímk p, q . Rozeznávejme dvě možnosti.

Případ [1]. Necht přímka p prochází bodem S , t. j. $O \equiv S$. Potom je k hlavní kružnicí kulové plochy $\kappa \equiv (S, r)$. Protože rovina ϱ neobsahuje přímku p (tu by bylo $p \equiv s$), neleží žádný z bodů M, N na přímce p ; označíme-li M', N' průsečíky rovin μ, ν s přímkou p , pak je zřejmě vzdálenost bodu S od každého z bodů M', N' menší než r (t. j. M', N' leží uvnitř κ). Odtud plyne, že vrstva (μ, ν) má s plochou κ společný kulový pás.

Případ [2]. Necht přímka p neprochází bodem S , takže je $O \not\equiv S$. Označme $OS = v$ a $OX = R$, kde X je libovolný bod kružnice k , takže $SX = r$. Trojúhelník OXS má při vrcholu S pravý úhel (je $q \perp \varrho$) a podle Pythagorovy věty je $OX = \sqrt{SX^2 + OS^2}$ neboli $R = \sqrt{r^2 + v^2} = \text{konst.}$ Je-li X' nová poloha bodu X při rotaci kolem přímky p , potom je $OX' = OX = R$ a všechny body vzniklé při rotaci kružnice k kolem p leží na kulové ploše $\kappa \equiv (O, R)$. Protože tyto body X' zároveň leží ve vrstvě (μ, ν) , leží buď na kulovém pásu (když žádný z bodů M, N nepadne na p), nebo na kulovém vrchlíku (když právě jeden z bodů M, N padne na přímku p).

Obráceně, necht Y' je bod právě popsaného kulového pásu nebo vrchlíku z případů [1], [2]; pak tento bod vznikl rotací některého bodu kružnice k .

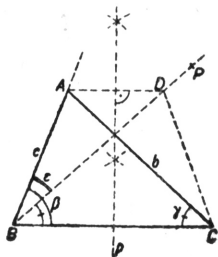
Důkaz. Jestliže Y' leží na přímce p , je to zřejmě jeden z bodů M, N . Necht Y' neleží na p ; označme $\eta \perp p$ rovinu vedenou bodem Y' . Protože bod Y' leží ve vrstvě (μ, ν) , leží i rovina η v této vrstvě a protne rovinu ϱ v přímce $u \parallel m$, která nutně leží v pásu rovnoběžek m, n ; proto má přímka u s kružnicí k společný alespoň jeden bod Y . Protože rovina η protne plochu κ v kružnici y , musí bod Y , který leží na k i u , ležet i na kružnici y . Bod Y' je tedy zřejmě jedním z bodů kružnice y , která vznikla rotací bodu Y kolem p . Tím je důkaz podán a řešení úlohy provedeno.

3. Zostrojte trojuholník ABC , ak sú dané veľkosti $AC = b$, $AB = c$ jeho strán a kladné číslo $\varepsilon = \sphericalangle ABC - \sphericalangle BCA$. Urobte diskusiu riešiteľnosti.

Riešenie (obr. 43). Z textu úlohy vyplýva, že v trojuholníku ABC je $\beta > \gamma$ a teda aj $b > c$.

Ak ABC je hľadaný trojuholník, zostrojme v polrovine BCA uhol $\sphericalangle CBP = \gamma$; potom je $\sphericalangle PBA = \beta - \gamma = \varepsilon$. Na polpriamku BP nanesieme úsečku b , čím dostaneme úsečku

$BD = b$ a platí $\triangle CDB \cong BCA$ (sus). Oba tieto trojuholníky sú zrejme súmerne združené podľa osi p úsečky BC , takže $ABCD$ je rovnoramenný lichobežník a p je tiež osou úsečky AD . Avšak trojuholník ABD je určený stranami $AB = c$, $BD = b$ a uhlom nimi zovretým ε . Z toho vyplýva konštrukcia:

Obr. 43.

Zostrojme trojuholník ABD tak, aby $AB = c$, $BD = b$, $\sphericalangle ABD = \varepsilon$ (veta o určenosti sus). Ďalej zostrojíme os p úsečky AD . Pretože je $b > c$, leží bod B vnútri polroviny pA a bod C súmerne združený s B podľa osi padne dovnútra polroviny pD . Tým sme trojuholník ABC zostrojili.

Platí skutočne $AB = c$ (podľa konštrukcie), $AC = b$, lebo je $AC = BD = b$ (podľa konštrukcie). Pretože je $b > c$, je $\beta > \gamma$ a obraz BD úsečky CA leží v uhle $\sphericalangle ABC$, pričom je $\sphericalangle DBC = \gamma$ (t. j. rovná sa uhlu $\sphericalangle BCA$) a rozdiel uhlov $\sphericalangle ABC$, $\sphericalangle DBC$, t. j. $\beta - \gamma$ sa rovná danému uhlu ε . Tým sme urobili dôkaz správnosti konštrukcie.

Diskusia. Ak zvolíme umiestenie danej úsečky $c = AB$ a polrovinu s hranicou AB , do ktorej chceme umiestiť trojuholník ABD , potom možno trojuholník ABD zostrojiť s jediným výsledkom (uhol ε musí byť dutý). Už sme zistili, že bod B leží za predpokladu, že je $b > c$, vnútri polroviny pA a preto existuje bod C . Má teda úloha za predpokladu, že je

$b > c$ a ε dutý uhol, pri zvolenom umiestení jediné riešenie. Ak jedna z uvedených podmienok neplatí, nemá úloha riešenie.

4. Buďte p, q celá čísla. Potom zlomek

$$\frac{p^5q - pq^5}{30} \quad (1)$$

je rovněž celé číslo. Dokažte.

Řešení. Označme

$$a = pq(p^4 - q^4)$$

neboli

$$a = pq(p + q)(p - q)(p^2 + q^2). \quad (2)$$

Musíme dokázat, že číslo (2) je dělitelné každým z prvočinitelů 2, 3, 5 čísla 30. Důkaz provedeme pro každé z těchto čísel odděleně:

a) Dokážeme, že číslo a je dělitelné dvěma.

Důkaz. To je zřejmé, je-li alespoň jedno z čísel p, q sudé. Jestliže p, q jsou obě lichá čísla, potom je $p + q$ sudé a tím i číslo a podle (2). Tím je důkaz proveden.

b) Dokážeme, že číslo a je dělitelné třemi.

Důkaz. To je zřejmé, je-li alespoň jedno z čísel p, q dělitelné třemi.

Nechť dále žádné z čísel p, q není dělitelné třemi. Pak jsou dvě možnosti:

[1] Obě čísla p, q dávají při dělení třemi sobě rovné nenulové zbytky (jedno z čísel 1, 2). Pak je jistě číslo $p - q$ dělitelné třemi, neboť příslušný zbytek po dělení třemi bude roven nule.

[2] Každé z čísel p, q má jiný nenulový zbytek, jeden zbytek je 1, druhý zbytek 2. Potom číslo $p + q$ má po dělení třemi „zbytek“ $1 + 2$ neboli je dělitelné třemi.

Tím je důkaz proveden.

c) Dokážeme, že číslo a je dělitelné pěti.

Důkaz. Je-li jedno z čísel p, q dělitelné pěti, je zřejmě a dělitelné pěti.

Nechť dále žádné číslo p, q není dělitelné pěti; pak jsou možné nenulové zbytky 1, 2, 3, 4 po dělení pěti. Jsou tyto možnosti:

[1] Obě čísla p, q mají stejné nenulové zbytky.

Pak číslo $p - q$ má zbytek 0 a je tedy dělitelné pěti a s ním i číslo a .

[2] Jedno z čísel p, q má zbytek 1 a druhé 4 anebo jedno má zbytek 2 a druhé 3, pak je $p + q$ dělitelné pěti.

[3] Jsou-li zbytky čísel p, q po řadě 1, 2 nebo 1, 3 nebo 2, 4 nebo 3, 4, pak je*)

$1^2 + 2^2 = 5, 1^2 + 3^2 = 10, 2^2 + 4^2 = 20, 3^2 + 4^2 = 25,$
takže číslo $p^2 + q^2$ je dělitelné pěti.

Tím jsou všechny kombinace zbytků čísel p, q po dělení pěti vyčerpány a důkaz části c) a tím i řešení úlohy je provedeno.

6. Úlohy I. kola kategorie C.

1. Řešte soustavu rovnic

$$x + y = s, \quad (1)$$

$$ax + 2y = 0 \quad (2)$$

o neznámých x, y , při čemž a, s jsou daná reálná čísla.

Proveďte diskusi řešitelnosti soustavy vzhledem k číslům a, s .

Řešení. Z rovnice (1) plyne

$$y = s - x. \quad (3)$$

Dosaďme ze vztahu (3) do rovnice (2); dostaneme

$$ax + 2(s - x) = 0$$

*) Platí totiž: Jestliže číslo a má při dělení pěti zbytek r , pak čísla a^2, r^2 mají při dělení pěti zbytky sobě rovné.

neboli

$$x(2 - a) = 2s. \quad (4)$$

To je lineární rovnice pro neznámou x . Rozeznávejme dvě možnosti.

Případ [1]. Nechť je $2 - a \neq 0$ neboli $a \neq 2$. Potom z rovnice (4) dostaneme

$$x = \frac{2s}{2 - a}.$$

Dosaďme tento výsledek do rovnice (3); potom dostaneme

$$y = s - \frac{2s}{2 - a}$$

neboli

$$y = - \frac{as}{2 - a}.$$

Dvojice čísel

$$x = \frac{2s}{2 - a}, y = - \frac{as}{2 - a} \quad (5)$$

je řešením soustavy rovnic (1), (2), jak se ihned přesvědčíme. Dosaďme z (5) do levé strany rovnice (1); postupně dostáváme

$$L = \frac{2s}{2 - a} - \frac{as}{2 - a} = \frac{s(2 - a)}{2 - a}.$$

Protože je $2 - a \neq 0$, pak po zkrácení posledního zlomku máme $L = s$, takže platí $L = P$. Dvojice (x, y) , daná vztahy (5), je proto řešením rovnice (1).

Nyní dosaďme z (5) do levé strany rovnice (2); postupně platí

$$L' = a \cdot \frac{2s}{2 - a} - 2 \cdot \frac{as}{2 - a} = \frac{2as - 2as}{2 - a} = 0.$$

To souhlasí s pravou stranou $P' = 0$ rovnice (2). Proto platí $L' = P'$ a dvojice (x, y) , daná vztahy (5), je řešením rovnice (2). Jsou tedy čísla (x, y) , daná vztahy (5), řešením dané soustavy.

Případ [2]. Necht' je $2 - a = 0$ neboli $a = 2$. Pak rovnice (2) zní $2(x + y) = 0$. Uvažujme tyto dvě možnosti:

[a] Necht' je $s \neq 0$. Pak daná soustava zní

$$x + y = s, \quad 2(x + y) = 0, \quad \text{kde } s \neq 0.$$

Tyto dvě rovnice jsou sporné a soustava nemá řešení.

[b] Necht' je $s = 0$. Pak daná soustava zní $x + y = 0$, $2(x + y) = 0$, kde druhá rovnice vznikne znásobením obou stran první rovnice číslem 2. Soustavu lze tedy nahradit rovnicí $x + y = 0$, t. j.

$$y = -x.$$

Číslo x volíme libovolně, pro číslo y platí $y = -x$. Dvojice $(x, y = -x)$ je vždy řešením dané soustavy, která tedy má nekonečně mnoho řešení.

Závěr. Daná soustava má jediné řešení pro $a \neq 2$. Pro $a = 2$, $s \neq 0$ nemá soustava řešení. Pro $a = 2$, $s = 0$ má soustava nekonečně mnoho řešení.

2. Kolika různými způsoby je možno v naší měně rozměnit pětadvacetihalěr?

Řešení. Označíme-li x počet desetihalěrů, y pěťahalěrů, z tříhalěrů a u halěrů, máme určit, kolik řešení (v celých nezáporných číslech) má rovnice

$$10x + 5y + 3z + u = 25. \quad (1)$$

Přitom čísla x, y, z, u jsou celá nezáporná čísla a zřejmě musí být

$$0 \leq x \leq 2, \quad 0 \leq y \leq 5, \quad 0 \leq z \leq 8, \quad 0 \leq u \leq 25.$$

V kolika řešeních je $x = 2$? V tolika, kolik je řešení rovnice

$$5y + 3z + u = 5.$$

Tato řešení jsou napsána v tabulce:

y	z	u
1	0	0
0	1	2
0	0	5

Máme tedy celkem tři případy.

V kolika řešeních je $x = 1$? V tolika, kolik je řešení rovnice

$$5y + 3z + u = 15.$$

Příslušná řešení jsou v tabulce:

y	z	u
3	0	0
2	1	2
2	0	5
1	3	1
1	2	4
1	1	7
1	0	10
0	5	0
0	4	3
0	3	6
0	2	9
0	1	12
0	0	15

Je jich tedy celkem třináct.

V kolika řešeních je $x = 0$? V tolika, kolik řešení má rovnice

$$5y + 3z + u = 25.$$

Řešení jsou zase v tabulce:

y	z	u	y	z	u	y	z	u
5	0	0	2	2	9	0	8	1
4	1	2	2	1	12	0	7	4
4	0	5	2	0	15	0	6	7
3	3	1	1	6	2	0	5	10
3	2	4	1	5	5	0	4	13
3	1	7	1	4	8	0	3	16
3	0	10	1	3	11	0	2	19
2	5	0	1	2	14	0	1	22
2	4	3	1	1	17	0	0	25
2	3	6	1	0	20			

Je jich 29.

Celkový počet tedy je $3 + 13 + 29 = 45$.

3. Je dán rovnoramenný trojúhelník ABC o základně AB . Na prodloužení strany AC za bod A sestrojte bod E a na prodloužení strany BC za bod B sestrojte bod F tak, aby platilo

$$AE = EF = BF.$$

Proveďte diskusi řešitelnosti úlohy a dokažte, že úloha má řešení, jestliže platí $\sphericalangle CAB > 60^\circ$.

Řešení (obr. 44). Rozbor. Označme AP , BQ polopřímky po řadě opačné k polopřímám AC , BC . Necht' E , F jsou body požadované úlohou, takže platí $AE = EF = FB$ a tedy též $EF \parallel AB$. Pak je FEB rovnoramenný trojúhelník, jehož úhly $\sphericalangle E$, $\sphericalangle B$ při základně EB jsou shodné. Veďme bodem C přímkou $p \parallel EF$ a označme D její průsečík s přímkou EB . O trojúhelníku CBD platí

$$\sphericalangle CBD = \sphericalangle FBE \text{ (vrcholové úhly),}$$

$\sphericalangle CDB = \sphericalangle FEB$ (střídavé úhly mezi rovnoběžkami EF, p).
Protože však je $\sphericalangle FBE = \sphericalangle FEB$, platí též

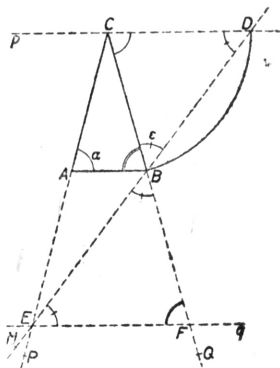
$$\sphericalangle CBD = \sphericalangle CDB.$$

Proto o stranách protějších k těmto úhlům v trojúhelníku CBD nutně platí

$$CD = CB.$$

Toto užijeme ke konstrukci.

Konstrukce. Bodem C sestrojíme přímku $p \parallel AB$. V polo-
rovině opačné k polorovině BCA na přímce p sestrojíme bod D
tak, aby $CD = CB$. Dále označíme E společný bod přímky BD
a polopřímky AP . Konečně označme F společný bod polo-
přímky BQ a přímky $q \parallel CD$ vedené bodem E . Body E, F
jsou body požadované úlohou.

Obr. 44.

Důkaz. Podle konstrukce jsou úhly při vrcholech B, D
v trojúhelníku CBD shodné. Dále platí

$$\sphericalangle EBF = \sphericalangle CBD \text{ (vrcholové úhly),}$$

$$\sphericalangle BEF = \sphericalangle BDC \text{ (střídavé úhly mezi rovnoběžkami } p, q\text{).}$$

Velikosti úhlů na pravé straně obou těchto rovností jsou si však rovny a proto platí

$$\sphericalangle EBF = \sphericalangle BEF.$$

Proti těmto úhlům leží tedy v trojúhelníku BEF shodné strany $BF = EF$.

Dále je $BF = AE$, jak plyne na příklad ze souměrnosti podle osy úsečky AB . Je tedy $AE = EF = BF$, což jsme měli dokázat.

Diskuse. Označme BM polopřímku opačnou k polopřímce BD . Řešitelnost úlohy závisí na tom, zda polopřímky AP , BM mají společný bod. Aby tomu tak bylo, musí podle Eukleidova postulátu platit

$$\sphericalangle PAB + \sphericalangle ABM < 180^\circ. \quad (1)$$

Označme $\sphericalangle CAB = \sphericalangle ABC = \alpha$; potom je též $\sphericalangle BCD = \alpha$ (úhly střídavé mezi rovnoběžkami AB , p). V trojúhelníku CBD jsou úhly $\sphericalangle B$, $\sphericalangle D$ shodné; o velikosti ε každého z nich platí

$$\varepsilon = \frac{1}{2} (180^\circ - \sphericalangle BCD)$$

neboli

$$\varepsilon = 90^\circ - \frac{1}{2} \alpha. \quad (1')$$

O úhlech vedlejších $\sphericalangle ABM$, $\sphericalangle DBA$ platí $\sphericalangle ABM = 180^\circ - \sphericalangle DBA$; dále platí $\sphericalangle DBA = \sphericalangle CBD + \sphericalangle CBA$ (úhly styčné), neboli $\sphericalangle DBA = \varepsilon + \alpha$. Je tedy

$$\sphericalangle ABM = 180^\circ - (\varepsilon + \alpha)$$

neboli vzhledem ke vztahu (1') je

$$\sphericalangle ABM = 90^\circ - \frac{1}{2} \alpha. \quad (2)$$

Dále je

$$\sphericalangle PAB = 180^\circ - \alpha. \quad (3)$$

Po dosazení do (1) ze vztahů (2), (3) dostaneme podmínku pro

velikost úhlu α , která nutně platí, když má úloha řešení, t. j.

$$90^\circ < \frac{3}{2}\alpha$$

$$\alpha > 60^\circ. \quad (4)$$

Jestliže obráceně o dutém úhlu α platí vztah (4), pak platí vztah (1), jak se snadno užitím vztahů (2), (3) zjistí.

Jestliže tedy platí $90^\circ > \alpha > 60^\circ$ má úloha jediné řešení. Neplatí-li tato podmínka, nemá úloha řešení.

Tím je řešení úlohy provedeno.

Podle řešení s. Květy Adamcové,
žákyně 9b třídy v Chrudimi.

Jiné řešení (obr. 45). Označme AP , BQ polopřímky po řadě opačné k polopřímkám AC , BC . Předpokládejme, že jsme sestrojili body E , F , které vyhovují požadavkům úlohy, t. j. platí

$$AE = EF = FB, \quad EF \parallel AB.$$

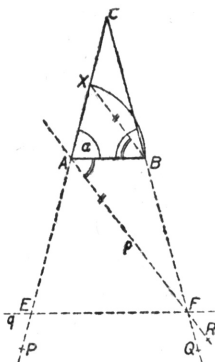
Uvažujme stejnolehlost o středu C , ve které bodu E přísluší bod A a tím bodu F bod B ; označme X bod, který v této stejnolehlosti přísluší bodu A . Protože bod A leží uvnitř úsečky CE , leží bod X uvnitř úsečky CA a platí $BX \parallel FA$; protože je $AE = EF$, je též $AX = AB$. Odtud plyne konstrukce.

Konstrukce. Na polopřímce AC sestrojíme bod X tak, aby platilo $AX = AB$; bodem A vedeme přímku $p \parallel XB$ a označíme F společný bod přímky p s polopřímkou BQ opačnou k polopřímce BC . Konečně sestrojíme průsečík E přímky CA s přímkou $q \parallel AB$ vedenou bodem F . Pak E , F jsou body požadované úlohou.

Důkaz. Podle konstrukce je $AB = AX$. Podle konstrukce jsou trojúhelníky ABX , EFA stejnohlé podle bodu C . Ke shodným úsečkám AX , AB příslušejí v této stejnolehlosti shodné úsečky EA , EF . Protože podle konstrukce je $EA = FB$, je $EF = EA = FB$.

Diskuse. Označme $\sphericalangle CAB = \sphericalangle ABC = \alpha$ a R bod přímky p , který leží v polovině ABQ . Trojúhelník ABX je rovnoramenný a úhel $\sphericalangle ABX = \frac{1}{2} \sphericalangle EAB$ ($\sphericalangle EAB$ je vnějším úhlem v trojúhelníku ABX a je roven dvojnásobku úhlu při jeho základně BX), t. j. $\sphericalangle ABX = \frac{1}{2}(180^\circ - \alpha)$ neboli

$$\sphericalangle ABX = 90^\circ - \frac{1}{2} \alpha. \quad (1)$$

Obr. 45.

Úhly $\sphericalangle ABX$, $\sphericalangle BAR$ jsou střídavé úhly mezi rovnoběžkami $BX \parallel p$ a proto vzhledem k (1) je

$$\sphericalangle BAR = 90^\circ - \frac{1}{2} \alpha. \quad (2)$$

Podle Eukleidova postulátu má polopřímka BQ s polopřímkou AR společný bod F , jestliže platí

$$\sphericalangle BAR + \sphericalangle ABQ < 180^\circ. \quad (3)$$

Po dosazení ze (2) a ze vztahu $\sphericalangle ABQ = 180^\circ - \alpha$ ze (3) dostaneme

$$90^\circ - \frac{1}{2} \alpha + 180^\circ - \alpha < 180^\circ,$$

což je nutná podmínka pro úhel α . Odtud plyne

$$90^\circ < \frac{3}{2} \alpha$$

neboli

$$\alpha > 60^\circ. \quad (4)$$

Jestliže obráceně platí tento vztah, platí i vztah (3) a společný bod F uvnitř každé z polopřímek BQ , AR existuje. Neplatí-li vztah (4) o dutém úhlu α , potom nemá úloha řešení.

Poznámka. Užití stejnolehlosti je v podaném řešení nepodstatné.

Podle řešení s. Jiřího Mosera,
žáka 9. třídy JSŠ v Lanškrouně.

Jiné řešení. Rozbor. Označme $\alpha \equiv \sphericalangle CAB \equiv \sphericalangle ABC$ (obr. 46). Předpokládejme, že jsme sestrojili body E , F podle textu úlohy, o nichž platí že $AE = EF = BF$. Potom je trojúhelník EAF rovnoramenný o základně AF . Proto o úhlech při této základně platí

$$\sphericalangle EAF = \sphericalangle EFA. \quad (1)$$

Protože je $AB \parallel EF$, je

$$\sphericalangle EFA = \sphericalangle FAB \text{ (úhly střídavé)}. \quad (2)$$

Ze vztahů (1), (2) plyne

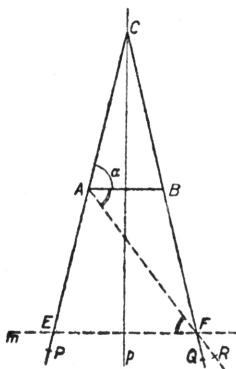
$$\sphericalangle EAF = \sphericalangle FAB.$$

Odtud plyne, že polopřímka AF je osou úhlu $\sphericalangle EAB$ vedlejšího k úhlu $\sphericalangle CAB$. Podle tohoto výsledku provedeme konstrukci:

Označme AP polopřímku opačnou k polopřímce AC a dále označme BQ polopřímku opačnou k polopřímce BC . Sestrojme osu AR úhlu $\sphericalangle PAB$ a označme F společný bod polopřímek AR , BQ . Potom je F hledaným bodem. Bodem F vedme přímku $m \parallel AB$ a označme E její průsečík s polopřímkou AP .

Nyní provedeme důkaz správnosti provedené konstrukce. Máme dokázat, že platí $AE = EF = BF$.

Důkaz. Podle konstrukce je $\sphericalangle EAF = \sphericalangle FAB$ (neboť polopřímka AR je osou úhlu $\sphericalangle EAB$) a dále je $\sphericalangle FAB =$

Obr. 46.

$= \sphericalangle AFE$ (úhly střídavé). Odtud plyne, že $\sphericalangle EAF = \sphericalangle AFE$, takže trojúhelník EAF je rovnoramenný se základnou AF . Proto je

$$AE = EF. \quad (3)$$

Nyní dokážeme, že je též $AE = BF$. Označme $p \perp AB$ osu souměrnosti trojúhelníka ABC . V této souměrnosti jsou polopřímky CA , CB neboli polopřímky CE , CF souměrně sdružené. Protože je $AB \parallel EF$, $AB \perp p$, je též $EF \perp p$. Proto na přímce EF leží souměrně sdružené body polopřímek CE , CF , t. j. body E , F jsou též souměrně sdružené podle přímky p . Proto jsou i obě úsečky AE , BF souměrně sdružené podle přímky p , neboť A , B a E , F jsou dvojice souměrně sdružených bodů. Ale souměrně sdružené úsečky jsou shodné a proto je

$$AE = BF. \quad (4)$$

Ze vztahů (3), (4) plyne, že $AE = EF = BF$, což jsme měli dokázat.

Diskuse. Řešitelnost úlohy závisí na tom, zda polopřímky AR , BQ mají společný bod F , který musí ležet uvnitř každé z nich. O tom rozhodneme podle Eukleidova postulátu. Polopřímky budou mít společný bod F , jestliže bude platit

$$\sphericalangle BAR + \sphericalangle ABQ < 180^\circ. \quad (5)$$

Podle konstrukce je $\sphericalangle BAR = \frac{1}{2} \cdot \sphericalangle PAB = \frac{1}{2} (180^\circ - \alpha) = 90^\circ - \frac{1}{2} \alpha$. Dále je $\sphericalangle ABQ = 180^\circ - \sphericalangle ABC = 180^\circ - \alpha$. Dosadíme do (5) za $\sphericalangle BAR = 90^\circ - \frac{1}{2} \alpha$ a za $\sphericalangle ABQ = 180^\circ - \alpha$. Dostaneme

$$90^\circ - \frac{1}{2} \alpha + 180^\circ - \alpha < 180^\circ$$

neboli

$$90^\circ < \frac{3}{2} \alpha,$$

t. j.

$$60^\circ < \alpha.$$

Jestliže platí $\alpha > 60^\circ$, potom je $\sphericalangle BAR < 90^\circ - \frac{1}{2} \cdot 60^\circ$ neboli $\sphericalangle BAR < 60^\circ$ a dále je $\sphericalangle ABQ < 180^\circ - 60^\circ$ neboli $\sphericalangle ABQ < 120^\circ$. Proto je $\sphericalangle BAR + \sphericalangle ABQ < 120^\circ + 60^\circ$, t. j. menší než 180° a podle Eukleidova postulátu mají polopřímky AR , BQ společný bod F . Úloha má proto jediné řešení, jestliže je $\alpha > 60^\circ$, t. j. jsou-li ostré úhly při základně AB daného trojúhelníku ABC větší než 60° . Jinak nemá úloha řešení.

4. Určte prirodzené trojčíslné číslo, ktorého zápis v dekadické sústave má tieto vlastnosti: Súčet druhých mocnín jeho číier je 118. Súčet jeho číier sa rovná číslu, ktoré dostaneme z daného čísla, keď v ňom vynecháme cifru stojacu na mieste stoviek.

Riešenie. Hľadané trojčíslné číslo (xyz) možno zapísať v tvare

$$100x + 10y + z,$$

kde $x \neq 0$, y , z sú niektoré z čísel

$$0, 1, 2, \dots, 9. \quad (1)$$

Ak vynecháme v tomto čísle cifru na mieste stoviek, dostaneme číslo (yz), t. j. číslo

$$10y + z.$$

Podľa požiadavky úlohy má platiť

$$x^2 + y^2 + z^2 = 118, \quad (2)$$

$$x + y + z = 10y + z. \quad (3)$$

Rovnicu (3) upravíme na tvar

$$x = 9y, \quad (4)$$

z ktorého vyplýva, že $x \neq 0$ je nevyhnutelne deliteľné číslom 9. Z čísel (1) vyhovuje tejto požiadavke jedine číslo $x = 9$. K nemu potom podľa (4) prislúcha $y = 1$. Teraz dosadíme do rovnice (2) za $x = 9$, $y = 1$; dostaneme

$$9^2 + 1^2 + z^2 = 118$$

alebo

$$z^2 = 36$$

a pretože je $z \geq 0$, je nevyhnutne

$$z = 6.$$

Riešením úlohy môže byť teda jedine číslo 916. To skutočne vyhovuje požiadavkám úlohy (t. j. vzťahom (2), (3)), ako sa ľahko presvedčíme. Hľadané číslo je preto 916.

5. Máme tri tenké a priehľadné meradlá. Označme ich krátko meradlá OA , O_1A_1 , O_2A_2 , pričom body O , O_1 , O_2 sú začiatky meraní (obrazy nuly). Pravítko OA je rozdelené na milimetrové dielky. Pravítko O_1A_1 má dielky rovnajúce sa

$\frac{15}{16}$ milimetra a pravítko O_2A_2 má dielky rovnajúce sa $\frac{27}{28}$ milimetra.

Položme meradlá na seba tak, že sa pokryjú, pri čom sa kryjú aj všetky tri body O , O_1 , O_2 . Ktorá prvá čiarka (rozdielna od bodu O) na pravítku OA má tú vlastnosť, že sa kryje aj s čiarkou pravítka O_1A_1 , aj s čiarkou pravítka O_2A_2 ?

Riešenie. Meradlá OA , O_1A_1 sa kryjú vždy po 16 dielcoch meradla O_1A_1 , t. j. po 15 milimetroch (lebo $\frac{15}{16} \cdot 16 = 15$).

Meradlá OA , O_2A_2 sa kryjú vždy po 28 dielcoch meradla O_2A_2 , t. j. po 27 milimetroch (lebo $\frac{27}{28} \cdot 28 = 27$).

Aby sa kryli meradlá O_1A_1 , O_2A_2 , musíme vziať x úsečiek po 15 milimetroch; ich súčet musí byť ten istý, ako súčet y úsečiek po 27 milimetroch (čísla x , y sú prirodzené a čo najmenšie), t. j. musí platiť

$$15x = 27y,$$

alebo

$$5x = 9y.$$

Čísla 5, 9 sú nesúdeliteľné. Z predošlého vzťahu teda vyplýva, že číslo 5 je nevyhnutne deliteľom čísla y a číslo 9 deliteľom čísla x . Najmenšie také prirodzené čísla sú $x = 9$, $y = 5$.

Skutočne $15x = 27y = 135$. Dielky všetkých troch meradiel sa teda môžu po prvý raz kryť po 135 milimetroch v bode X (t. j. $OX = 135$ mm).

Na meradle O_1A_1 tomu odpovedá

$$135 \cdot \frac{16}{15} = 9 \cdot 16 = 144 \text{ dielkov.}$$

Na meradle O_2A_2 tomu odpovedá

$$135 \cdot \frac{28}{27} = 5 \cdot 28 = 140 \text{ dielkov.}$$

Dielky na seba priložených meradiel sa po prvý raz kryjú

v bode, který je 135. dílkom prvního, 144. dílkom druhého a 140. dílkom třetího meradla.

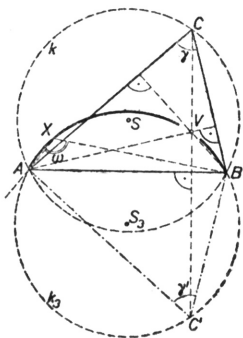
6. Je dán ostroúhlý trojúhelník ABC . Zvolme přímky BC , CA , AB po řadě za osy souměrnosti a sestrojme podle každé z nich trojúhelník souměrně sdružený s daným trojúhelníkem ABC . Takto sestrojené trojúhelníky označme po řadě $A'BC$, $AB'C$, ABC' .

Sestrojte kružnice opsané těmto třem trojúhelníkům a dokažte, že procházejí týž bodem; vyšetřte geometrický význam tohoto bodu vzhledem k trojúhelníku ABC .

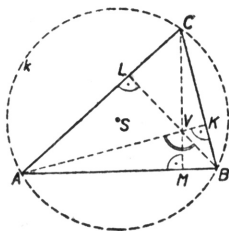
Řešení (viz obr. 47, 48). Úhly trojúhelníka ABC označme po řadě α , β , γ . Dále po řadě označme V , V_1 , V_2 , V_3 průsečíky výšek trojúhelníků ABC , $A'BC$, $AB'C$, ABC' a

$$k \equiv (S, r), k_1 \equiv (S_1, r), k_2 \equiv (S_2, r), k_3 \equiv (S_3, r)$$

kružnice opsané těmto trojúhelníkům. Protože ABC je ostroúhlý trojúhelník, leží body S , V uvnitř tohoto trojúhelníka; z konstrukce trojúhelníků $A'BC$, $AB'C$, ABC' vyplývá obdobná vlastnost bodů S_1 , S_2 , S_3 a V_1 , V_2 , V_3 vzhledem k příslušnému z těchto trojúhelníků.

Obr. 47.

Obr. 48.

Označme K, L, M paty výšek trojúhelníka ABC po řadě vedených body A, B, C ; ty leží po řadě uvnitř stran BC, CA, AB .

Vypočtěme na př. úhel $\sphericalangle AVB$:

Výpočet. Z trojúhelníka ABK , kde $\sphericalangle K = 90^\circ$, plyne, že

$$\sphericalangle BAK = 90^\circ - \beta. \quad (1)$$

Stejně z trojúhelníka BAL , kde $\sphericalangle L = 90^\circ$, plyne, že

$$\sphericalangle ABL = 90^\circ - \alpha. \quad (2)$$

Úhel $\sphericalangle AVB$ vypočteme z trojúhelníka ABV pomocí výsledků (1), (2). Zřejmě je

$$\sphericalangle AVB = \alpha + \beta. \quad (3)$$

Podobně platí

$$\sphericalangle BVC = \beta + \gamma,$$

$$\sphericalangle CVA = \gamma + \alpha.$$

Nyní dokážeme, že kružnice k_3 prochází bodem V .

Důkaz. Body C, C' jsou podle konstrukce odděleny přímkou AB . Bod V však leží uvnitř trojúhelníka ABC a tedy i uvnitř poloroviny ABC . Proto i body V, C' jsou odděleny přímkou AB .

Označme X libovolný bod (obr. 48) v tom oblouku AB kružnice k_3 , který leží v polorovině ABC ; tento oblouk označme $\widehat{AXB}$. Potom platí

$$\sphericalangle AC'B + \sphericalangle AXB = 180^\circ$$

(viz věta v odst. 1 na str. 21 učebnice Geometrie pro 9. ročník). Protože je $\sphericalangle AC'B = \gamma$, je $\sphericalangle AXB = 180^\circ - \gamma$ neboli $\sphericalangle AXB = \alpha + \beta$.

Nyní dokážeme, že bod V leží se zvoleným bodem X na zmíněném oblouku $\widehat{AXB}$ kružnice k_3 . K tomu použijeme věty (9) na str. 30 učebnice Geometrie pro 9. ročník; větu jen pro náš úkol vhodně vyslovíme: „Buď dána polorovina ABC . Množinu všech bodů poloroviny ABC , z nichž je úsečka AB vidět pod daným dutým úhlem $\omega = \alpha + \beta$, tvoří všechny

body oblouku AB (s výjimkou bodů A, B) určité kružnice, která prochází body A, B .“

Protože úhel $\sphericalangle AXB = \alpha + \beta$, patří bod X oblouku AB , o němž tato věta mluví; proto oblouk $\widehat{AXB}$ je v našem případě obloukem z naší věty (body A, B, X , které neleží v jedné přímce, prochází jediná kružnice a tou je podle volby bodu X kružnice k_3). Ale bod V leží v polorovině ABC a podle (3) o něm platí vztah $\sphericalangle AVB = \alpha + \beta$. Proto podle vyslovené věty leží bod V na oblouku $\widehat{AXB}$, t. j. na kružnici k_3 . Tím je dokázáno, že kružnice k_3 prochází bodem V . Stejně se dokáže, že i kružnice k_1, k_2 procházejí bodem V . Tím je úloha rozřešena.

7. Jsou dána reálná čísla a, b, c , o nichž platí vztah

$$a + b + c = 0. \quad (1)$$

Dokažte, že potom platí vztah (pokud ovšem jednotlivé zlomky mají smysl)

$$\begin{aligned} & \frac{27(a^2 + b^2 + c^2)}{(a-b)^2 + (b-c)^2 + (c-a)^2} = \\ & = \left(\frac{a}{b+c} + \frac{b}{c+a} + \frac{c}{a+b} \right) \cdot \left(\frac{b+c}{a} + \frac{c+a}{b} + \frac{a+b}{c} \right). \end{aligned}$$

(Čemu se rovná hodnota každé strany?)

Řešení. Označme P pravou a L levou stranu vztahu, jehož platnost máme dokázat. Při tom čísla a, b, c musí být různá od nuly, jinak by výraz P neměl smysl. Ze vztahu (1) plyne na př. $b + c = -a$; protože je $a \neq 0$, proto je též $b + c \neq 0$ atd., takže výraz P má vždy smysl. Ze vztahu (1) vyplývá, že neplatí $a = b = c$; pak by totiž bylo $3a = 0$ neboli $a = 0$. Výraz L má vždy smysl, neboť platí alespoň jedna z těchto nerovností $(a-b)^2 > 0$, $(b-c)^2 > 0$, $(c-a)^2 > 0$, takže je jmenovatel výrazu L kladné číslo.

Nyní platí

$$L = \frac{27(a^2 + b^2 + c^2)}{2(a^2 + b^2 + c^2) - 2(ab + bc + ca)}. \quad (2)$$

Ze vztahu (1) plyne

$$(a + b + c)^2 = 0$$

neboli

$$a^2 + b^2 + c^2 + 2(ab + bc + ca) = 0$$

a tedy

$$- 2(ab + bc + ca) = a^2 + b^2 + c^2.$$

Dosaďme tento výsledek do výrazu (2); dostaneme

$$L = \frac{27(a^2 + b^2 + c^2)}{3(a^2 + b^2 + c^2)},$$

kde jmenovatel je vskutku číslo kladné; proto platí

$$L = 9. \quad (3)$$

Dále podle (1) platí $b + c = -a$, $c + a = -b$, $a + b = -c$; dosaďme tyto hodnoty do výrazu P . Obdržíme

$$P = \left(\frac{a}{-a} + \frac{b}{-b} + \frac{c}{-c} \right) \left(\frac{-a}{a} + \frac{-b}{b} + \frac{-c}{c} \right)$$

neboli

$$P = (-3) \cdot (-3),$$

t. j.

$$P = 9.$$

Vzhledem ke vztahu (3) platí $L = P$ a proto je daný vztah (za předpokladu, že platí vztah (1)) správný, což jsme měli dokázat.

8. Je dána kružnice $k \equiv (S, r)$ a dva body A, B , z nichž A leží uvnitř kružnice k a B leží vně. Víme, že každá kružnice m , která prochází body A, B , protíná kružnici k ve dvou různých bodech X, Y .

Sestrojte všechny kružnice m , pro které alespoň jeden ze čtyř dutých úhlů přímk AB, XY je roven 45° .

Proveďte diskusi řešitelnosti úlohy.

Řešení. Definice. Dvě různoběžky a, b dělí rovinu na čtyři duté úhly, z nichž alespoň jeden není tupý; jeho velikost označme ω a nazveme ji odchylkou přímk a, b . Platí tedy $0 < \omega \leq 90^\circ$.

Rozbor (obr. 49). Daná úloha vyžaduje, abychom sestrojili dva různé body X, Y kružnice k takové, aby přímky XY, AB měly odchylku 45° a body A, B, X, Y ležely na kružnici.*)

Označme po řadě p, q osy úseček AB, XY a O jejich průsečík; přitom je přímka q střednou dvojice kružnic $k, m \equiv (O, OA)$ a proto prochází bodem S . Snadno se dokáže, že je-li odchylka přímk AB, XY rovna 45° , že potom i odchylka přímk $p \perp AB, q \perp XY$ je rovněž 45° . Máme tedy za úlohu sestroit bodem S přímku q , která má od přímky p odchylku 45° . Na základě tohoto výsledku provedeme konstrukci.

Konstrukce. Sestrojme osu p úsečky AB a zvolme na ní dva různé body V, P . Zvolme jednu z polorovin vytaťých přímkou p a nanese do ní k polopřímce VP úhel $\sphericalangle PVQ = 45^\circ$. Potom přímky p, VQ mají odchylku 45° . Bodem S sestrojme přímku $q \parallel VQ$; o ní se snadno dokáže, že má od přímky p odchylku rovněž 45° . Protože p, VQ jsou různoběžky, jsou i p, q různoběžky; jejich průsečík označme O . Dále sestrojme kružnici $m \equiv (O, OA)$. Jestliže je $O \neq A, O \neq S$, potom kružnice m existuje a protíná kružnici k ve dvou různých bodech X, Y . Přímka XY je řešením úlohy.

Důkaz. Podle konstrukce je odchylka přímk p, q rovna 45° ; protože je $p \perp AB, q \perp XY$, dokáže se odtud snadno, že odchylka přímk AB, XY je též 45° .

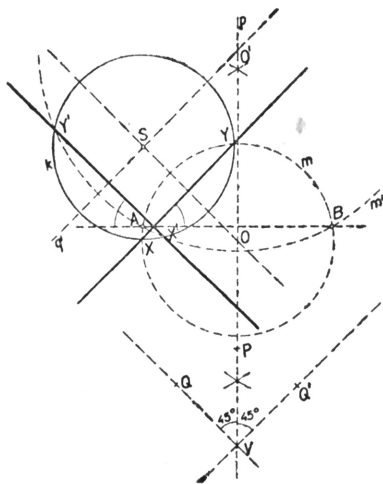
Diskuse. Podle konstrukce bod O vždy existuje, neboť p, q jsou různoběžky. Osa p úsečky AB nikdy neprochází bodem S ; pak by totiž bod S měl od bodů A, B rovné vzdálenosti, což není možné, neboť bod A podle předpokladu leží uvnitř kružnice k a bod B leží vně. Proto je vždy $O \neq S$.

Rovněž je $O \neq A$, neboť bod O leží na ose p úsečky AB a ta

*) V obr. 49 označte q přímku OS .

nikdy neprochází krajním bodem A úsečky AB . Proto existuje kružnice $m \equiv (O, OA)$ nesoustředná s kružnicí k . Protože kružnice m prochází body A, B , z nichž jeden leží uvnitř a druhý vně kružnice k , proto se kružnice k, m protínají ve dvou různých bodech X, Y . Proto k sestrojené přímce VP přísluší jedna přímka $XY \perp VQ$, která vyhovuje úloze.

Úhel $\sphericalangle PVQ$ jsme sestrojili ve zvolené polorovině vyřtuté
přímku p . Avšak v opačné polorovině k polorovině VPQ
lze sestrojit ještě úhel $\sphericalangle PVQ' = 45^\circ$ a k přímce $VQ' \perp VQ$
přislší rovněž přímka $X'Y'$, která vyhovuje úloze. Protože
je $XY \perp VQ$, $X'Y' \perp VQ'$, $VQ \perp VQ'$, je též $XY \perp X'Y'$

Obr. 49.

a přímky XY , $X'Y'$ jsou tedy různé. Protože vedle přímek VQ , VQ' nelze bodem V sestavit další přímku, která by měla s přímkou p odchylku 45° , jsou právě dvě řešení XY , $X'Y'$ dané úlohy.

Tím je řešení dané úlohy provedeno.

9. Kolika nulami končí součin bezprostředně po sobě následujících přirozených čísel od 1 do 365 (včetně)?

Řešení. Označme N přirozené číslo dané součinem bezprostředně následujících čísel od 1 do 365. Abychom spočítali počet nul, jimiž v dekadickém zápisu končí číslo N , musíme spočítat, kolik dvojic $2 \cdot 5$ lze vybrat z rozkladu čísla N v prvočinitele. Uvidíme, že stačí zjistit, kolik pětěk se vyskytuje ve zmíněném rozkladu čísla N v prvočinitele.

Především každé přirozené číslo tvaru $5m \leq 365$, kde m je přirozené číslo, poskytne pro rozklad čísla N jednu pětku.

To je celkem $\frac{365}{5}$ neboli 73 pětěk.

Dále po jedné další pětce dostaneme z čísel tvaru $5^2 \cdot n \leq 365$, kde n je přirozené číslo. Pak je $\frac{365}{25} = 14 + \frac{15}{25}$, t. j. 14 takových čísel a tím i dalších 14 pětěk.

Konečně po jedné pětce dostaneme z čísel tvaru $5^3 \cdot p \leq 365$, kde p je přirozené číslo. Tu je $\frac{365}{125} = 2 + \frac{115}{125}$ a jsou tedy dvě taková čísla a tím i dvě další pětky.

Čísla tvaru $5^k \cdot l \leq 365$, kde $k > 3$, l jsou přirozená čísla, se mezi přirozenými čísly od 1 do 365 již nevyskytnou. Máme tedy v rozkladu čísla N v prvočinitele $73 + 14 + 2$ pětěk, t. j. 89 pětěk. Mezi přirozenými čísly od 1 do 365 je polovina čísel sudých, což je více než 89; každé z těchto sudých čísel pro rozklad čísla N v prvočinitele poskytne alespoň jednu dvojku, takže v tomto rozkladu bude dvojek více než 89. Proto se dá z tohoto rozkladu vybrat 89 dvojic $2 \cdot 5$ a číslo N proto končí 89 nulami, což jsme měli vypočítat.

10. Je dán zlomek $\frac{a}{b}$ v základním tvaru.

Potom zlomek

$$\frac{a(b-a)}{b^2},$$

který je rozdílem daného zlomku a jeho druhé mocniny, je opět zlomkem v základním tvaru; dokažte.

Řešení. Zlomek $\frac{a}{b}$ je podle předpokladu v základním tvaru, t. j. čísla a , b jsou nesoudělná neboli mají za společné dělitele jen čísla 1, -1 . Máme dokázat, že zlomek

$$\frac{a(b-a)}{b^2} \quad (1)$$

je rovněž v základním tvaru.

Zlomek (1) lze psát ve tvaru

$$\frac{a}{b} \cdot \frac{b-a}{b}. \quad (2)$$

Dokážeme, že žádný z obou zlomků v součinu (2) se nedá krátit (také se nedá krátit ani „křížem“); tím dokážeme, že ani zlomek (1) se nedá krátit.

Toto tvrzení je zřejmé pro zlomek $\frac{a}{b}$. Musíme tedy ještě dokázat, že se nedá krátit zlomek

$$\frac{b-a}{b}. \quad (3)$$

Předpokládejme, že by existovalo celé číslo p (různé od čísel 0, 1, -1), kterým se dá zlomek (3) krátit. Pak by p bylo dělitelem čísel $b-a$, b ; pak by se dala tato čísla rozložit takto:

$$b-a = m \cdot p, \quad (4)$$

$$b = n \cdot p, \quad (5)$$

kde m , $n \neq 0$ jsou čísla celá.

Dosaďme ze vztahu (5) do vztahu (4). Po úpravě dostaneme

$$a = (n - m)p, \quad (6)$$

kde $n - m$ je číslo celé.

Vztahy (5), (6) však vyjadřují fakt, že čísla a , b mají společného činitele p a že tedy musí být soudělná. To však odporuje předpokladu, že jsou nesoudělná. Proto se zlomek (3) krátit nedá, tedy ani zlomek (1) se nedá krátit. Tím je proveden důkaz pomocného tvrzení a celá úloha rozřešena.

11. Je dán pravý úhel $\sphericalangle XOY$. Dále buďte dána kladná čísla $a > b$. Sestrojme body A , B na polopřímce OX tak, aby platilo $OA = a$, $OB = b$.

Sestrojte uvnitř polopřímky OY bod M tak, aby platilo

$$\sphericalangle OMB = \sphericalangle BMA.$$

Proveďte diskusi řešitelnosti úlohy vzhledem k daným číslům a , b .

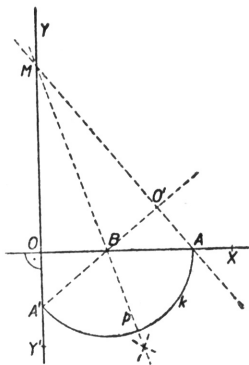
Řešení (obr. 50). Rozbor. Necht' je bod M uvnitř polopřímky OY řešením úlohy. Na polopřímce MO sestrojme bod A' tak, aby $MA' = MA$; protože je $MO < MA$ (odvěsna a přepona pravoúhlého trojúhelníka AMO), padne bod A' dovnitř polopřímky OY' opačné k polopřímce OY . Trojúhelník MAA' je rovnoramenný se základnou AA' ; protože je $AO \perp \perp OY$, $\sphericalangle OMB = \sphericalangle BMA$, je bod B průsečíkem výšek AO , MB tohoto trojúhelníka, a protože je MB jeho osou, platí $BA' = BA$. Na základě toho provedeme konstrukci.

Konstrukce. Opíšme kružnici $k \equiv (B, BA = a - b)$ a označme A' společný bod kružnice k a polopřímky OY' opačné k polopřímce OY . Dále sestrojme osu p úsečky AA' a označme M společný bod přímky p a polopřímky OY . Potom je M bod požadovaný úlohou.

Důkaz. V trojúhelníku MAA' podle konstrukce jsou přímky AO , p výšky a tedy B průsečík výšek; protože je tento trojúhelník rovnoramenný se základnou AA' , je p jeho osou a proto

platí $\sphericalangle BMA' = \sphericalangle BMA$, jak požaduje úloha. Tím je důkaz proveden.

Diskuse. Řešitelnost úlohy závisí na tom, zda existuje trojúhelník MAA' jehož vrchol A' padne dovnitř polopřímky OY' neboli zda kružnice k a vnitřek polopřímky OY' mají

Obr. 50.

společný bod A' . To znamená, že přímka OY' musí být sečnou kružnice $k \equiv (B, a - b)$; při tom je $a - b > 0$, neboť podle textu úlohy je $a > b$. Přímka OY' je sečnou kružnice k právě tehdy, jestliže platí $a - b > b$ neboli $a > 2b$; přitom druhý průsečík se neuplatní, neboť leží uvnitř polopřímky OY .

Úloha má tedy jedno řešení tehdy, platí-li $a > 2b$, jinak nemá řešení.

Tím je řešení úlohy provedeno.

Podle řešení s. Květy Adamcové,
žákyně 9b třídy JŠŠ v Chrudimi,
a s. Stanislava Uhra,
žáka 9. tř. JŠŠ v Lanškrouně.

Jiné řešení (obr. 51). Použijeme pomocné věty: „Jestliže je polopřímka MB osou úhlu $\sphericalangle OMA$ trojúhelníka MAO , potom platí

$$\frac{OB}{BA} = \frac{OM}{AM} \quad (1)$$

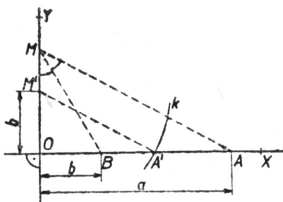
a obráceně“. (Srovnej cvič. 5c v učebnici Geometrie pro 9. ročník, str. 69.)

V našem případě je $OB = b$, $BA = a - b$. Jestliže má úloha řešení, potom podle pomocné věty platí

$$\frac{b}{a - b} = \frac{OM}{AM},$$

t. j. trojúhelník OMA je stejnohlý s pomocným trojúhelníkem $OM'A'$, kde $OM' = b$, $A'M' = a - b$, $\sphericalangle A'OM' = 90^\circ$. Podle toho provedeme konstrukci.

Konstrukce (obr. 51). Na polopřímce OY sestrojíme bod M' tak, aby $OM' = b$. Dále sestrojíme kružnici $k \equiv (M', a - b)$ a označíme A' její společný bod s polopřímkou OX . Ve stejnohllosti o středu O přiřadíme bodu A' bod A a obraz bodu M' označíme M . Potom je M bod, který vyhovuje požadavkům úlohy.

Obr. 51.

Důkaz. Dokážeme nejprve, že pro bod B platí vztah (1). Podle konstrukce je $\frac{OM}{OM'} = \frac{AM}{A'M'}$, při čemž je $OM' = b$,

$$A'M' = a - b; \text{ odtud plyne } \frac{OM}{AM} = \frac{b}{a-b} \text{ neboli } \frac{OM}{AM} = \frac{OB}{BA}.$$

Je tedy splněn vztah (1) a podle obrácení pomocné věty je MB osou úhlu $\sphericalangle OMA$ v trojúhelníku MAO . Tím je důkaz proveden.

Diskuse. Řešitelnost úlohy zřejmě závisí na tom, zda lze sestrojit bod A' neboli zda lze při umístění předepsaném v konstrukci sestrojit trojúhelník $A'M'O$ o odvěsně $OM' = b$ a přeponě $M'A' = a - b$. To lze provést s jediným výsledkem právě tehdy, jestliže platí $a - b > b$ neboli $a > 2b$; jinak nemá úloha řešení.

Tím je řešení provedeno.

Podle řešení s. Jiřího Kašpera,
žáka 9b třídy JŠŠ v České Třebové.

Iné riešenie.)* Pomocná veta V (obr.52): Nech je daný ostrý uhol $\sphericalangle OAM$ a bod B , ktorý leží vnútri ramena AO . Potom päta P kolmice vedenej z bodu B k priamke AM padne dovnútra polpriamky AM (pozri učebnicu Geometria pre 7. post. roč., str. 267, príklad 17).

Rozbor. Predpokladajme, že sme našli hľadaný bod M vnútri polpriamky OY . Potom podľa požiadaviek úlohy platí o ňom $\sphericalangle OMB = \sphericalangle BMA$. Pritom bod B leží medzi bodmi O, A , lebo podľa predpokladu úlohy je $a > b$ a teda $OA > OB$.

Vedme bodom B kolmicu p k priamke AM a označme P jej pätu. Dokážeme, že bod P padne dovnútra úsečky AM . To dokážeme, ak dokážeme, že uhly $\sphericalangle OAM, \sphericalangle BMA$ sú ostré, lebo potom bod P podľa pomocnej vety V padne dovnútra každej z polpriamok AM, MA alebo dovnútra úsečky AM . Uhol $\sphericalangle OAM$ je ostrý uhol v pravouhlom trojuholníku AMO , lebo $\sphericalangle O = 90^\circ$. Uhol $\sphericalangle BMA$ je časťou uhla $\sphericalangle OMA$,

*) V obr. 52 doplňte písmeno M poblíž bodu Y .

ktorý je ostrým uhlom trojuholníka AMO ; preto je tiež ostrý. Tým je tvrdenie dokázané.

Trojuholníky BMO , BMP majú spoločnú preponu BM , zhodujú sa v pravých uhloch pri vrchoch O , P a ďalej sa zhodujú podľa požiadaviek úlohy v uhloch pri vrchole M ; zhodujú sa teda vo všetkých troch uhloch a sú zhodné podľa vety (usu), t. j. platí

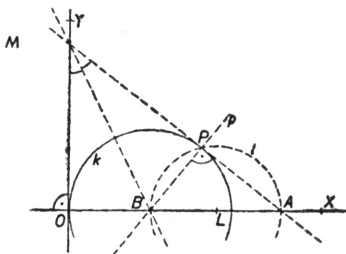
$$\triangle BMO \cong \triangle BMP \text{ (usu).}$$

Preto je

$$MO = MP, \quad (1)$$

$$BO = BP. \quad (2)$$

Zostrojme kružnicu $k \equiv (B, BO)$; tá vzhľadom na vzťah (2) prechádza bodmi O , P a pretože je $OM \perp OB$, $PM \perp PB$, sú OM , PM dotyčnicami kružnice k . Pritom dotyčnica MP prechádza bodom A . Z toho vyplýva konštrukcia.

Obr. 52.

Konštrukcia (obr. 52). Opíšme kružnicu $k \equiv (B, BO)$ a uríme dotykový bod P dotyčnice vedenej z bodu A k tejto kružnici, a to ten, ktorý padne dovnútra polroviny OXY .

Konštrukciu urobíme takto: Nad úsečkou AB ako priemerom opíšme Thaletovu kružnicu $l \equiv (L, \frac{1}{2} AB)$ a označme P ten z priesečníkov kružníc k , l , ktorý leží vnútri polroviny OXY . Potom je spoločný bod polpriamok AP , OY hľadaným bodom M .

Dôkaz. Bod M leží vnútri polpriamky OY . Musíme dokázať, že platí $\sphericalangle OMB = \sphericalangle BMA$.

Uvažujme o súmernosti s osou BM . V nej prejde priamka OM , ktorá je dotyčnicou kružnice k vedenou bodom M , v druhú dotyčnicu vedenú z toho istého bodu M ku kružnici k . Touto druhou dotyčnicou je podľa konštrukcie priamka MP alebo priamka AP . Súmernosť je však zhodnosť a pretože si v nej prislúchajú uhly $\sphericalangle OMB$, $\sphericalangle PMB$, sú tieto uhly zhodné. Tým sme dôkaz ukončili.

Diskusia. Kružnica k vždy existuje. Dotyčnica AP vedená z bodu A ku kružnici k existuje len vtedy, ak platí $OA \geq 2 \cdot OB$ (ak A neleží vnútri kružnice k). Avšak v prípade, že je $OA = 2 \cdot OB$, t. j. keď A leží na kružnici k , je dotyčnica v bode A kolmá k priamke OX a teda rovnobežná s priamkou OY , takže priesečník M neexistuje.

Avšak ak platí $OA > 2 \cdot OB$, možno priamku AP zostrojiť, pričom je $\sphericalangle BAP$ uhlom v trojuholníku BAP , kde $\sphericalangle P = 90^\circ$; preto je $\sphericalangle BAP < 90^\circ$. Podľa Euklidovho postulátu majú polpriamky OY , AP spoločný bod M vnútri polroviny OAY , lebo o príľahlých uhloch platí

$$\sphericalangle YOA = 90^\circ, \sphericalangle BAP < 90^\circ,$$

takže súčet uhlov je menší než 180° .

Záver. Úloha má jediné riešenie, ak platí $OA > 2 \cdot OB$, t. j. ak platí $a > 2b$. Ak platí $a \leq 2b$, nemá úloha riešenie.

12. Daný je rovnobežník $ABCD$ so stredom S . Označme K , L , M , N (v tomto poradí) stredy strán AB , BC , CD , DA . Ďalej označme X , Y , Z , U (v tomto poradí) priesečníky dvojíc priamok (AL, DK) , (BM, AL) , (CN, BM) , (DK, CN) .

Dokážte:

- a) Štvoruholník $XYZU$ je rovnobežník so stredom S .
a) Platí

$$XY = \frac{2}{5} AL, YZ = \frac{2}{5} MB.$$

c) Obsah rovnobežníka $XYZU$ sa rovná pätine obsahu rovnobežníka $ABCD$.

Riešenie (obr. 53). a) Uvažujme o súmernosti podľa stredu S . V nej si odpovedajú tieto dvojice bodov: (A, C) , (B, D) , (K, M) , (N, L) . Pre posledné dve dvojice to vyplýva z vlastností stredných priecok KM , LN rovnobežníka $ABCD$ (pozri učebnicu Geometria pre 8. post. roč., str. 171).

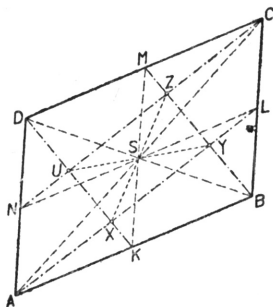
O uhlopriečkach štvoruholníka $ALCN$ platí

$$AS = CS, NS = LS$$

a pretože priamky AC , NL sú rôznobežky, je $ALCN$ rovnobežník, takže je

$$AL \parallel NC \quad (1)$$

a tieto priamky si odpovedajú v súmernosti podľa stredu S .

Obr. 53.

Rovnako sa dokáže, že $BMDK$ je rovnobežník, takže je

$$BM \parallel KD \quad (2)$$

a tieto priamky si odpovedajú v súmernosti podľa stredu S . V tejto súmernosti teda priamkam AL , DK odpovedajú

(v tomto poradí) priamky CN , BM ; preto bodu $X \equiv AL \cdot KD$ odpovedá súmerne združený bod $Z \equiv CN \cdot BM$. Preto úsečka XZ má bod S za stred. Rovnako sa dokáže, že úsečka YU má bod S za stred. V štvorouholníku $XYZU$ sa teda uhlopriečky navzájom rozpolťujú a je to rovnobežník so stredom S . Tým je úloha a) rozriešená.

b) Dokážeme platnosť vzťahu

$$XY = \frac{2}{5} AL; \quad (3)$$

vzťah $YZ = \frac{2}{5} BM$ sa dokáže podobne.

V trojuholníku ABY je K stredom strany AB ; podľa vzťahu (2) je KX strednou priečkou trojuholníka a preto platí

$$XY = AX. \quad (4)$$

Zo súmernosti podľa stredu S vyplýva

$$AX = ZC. \quad (5)$$

Zo vzťahov (4), (5) vyplýva

$$XY = ZC. \quad (6)$$

V trojuholníku BCZ je L stredom strany BC a podľa (1) je LY (leží v priamke AL) strednou priečkou príslušnou k strane ZC , takže platí $YL = \frac{1}{2} ZC$; vzhľadom na vzťah (6) je teda

$$YL = \frac{1}{2} XY. \quad (7)$$

O úsečke AL platí

$$AL = AX + XY + YL.$$

Dosadíme sem za AX , YL zo vzťahov (4), (7); dostaneme

$$AL = \frac{5}{2} XY$$

alebo

$$XY = \frac{2}{5} AL, \quad (8)$$

čo je vzťah (3), ktorého platnosť sme mali dokázať.

c) Rovnobežník $ALCN$ má stranu AN a príslušnú výšku v zhodnú s výškou rovnobežníka $ABCD$, ktorá príslúcha k strane AD . Pretože je $AN = \frac{1}{2} AD$, je jeho obsah $AN \cdot v$ alebo $\frac{1}{2} AD \cdot v$, t. j. rovná sa polovici obsahu rovnobežníka $ABCD$.

Rovnobežník $XYZU$ má stranu XY a príslušná výška w je

zhodná s výškou rovnobežníka $ALCN$, která prislúcha k strane AL . Preto podľa (8) je obsah rovnobežníka $XYZU$

$$XY \cdot w \text{ alebo } \frac{2}{5} AL \cdot w,$$

t. j. rovná sa $\frac{2}{5}$ obsahu rovnobežníka $ALCN$; avšak podľa predošlého obsah rovnobežníka $ALCN$ sa rovná polovici obsahu rovnobežníka $ABCD$. Obsah rovnobežníka $XYZU$ sa teda rovná $\frac{2}{5} \cdot \frac{1}{2}$ alebo $\frac{1}{5}$ obsahu rovnobežníka $ABCD$, čo sme mali dokázať.

Tým sme úlohu rozriešili.

7. Úlohy II. kola kategórie C.

1. Riešte rovnicu

$$\sqrt{x^2 + 2x - 7} = 5 - 2x.$$

Riešenie. Ak existuje riešenie, je

$$x^2 + 2x - 7 = (5 - 2x)^2,$$

čiže

$$x^2 + 2x - 7 = 25 - 20x + 4x^2,$$

$$3x^2 - 22x + 32 = 0. \quad (1)$$

Rovnica (1) má korene $r = \frac{16}{3}$, $s = 2$. Prvý z nich nevyhovuje danej rovnici, lebo $5 - 2r = -\frac{17}{3} < 0$. Koreň s vyhovuje, lebo $5 - 2s = 1$ a $\sqrt{s^2 + 2s - 7} = 1$.

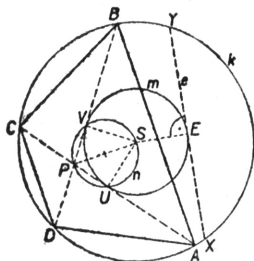
2. V rovine je dána kružnica $k \equiv (S, r)$ a kladná čísla e , v . Dále buď dán bod P , o němž platí $SP = v$.

Sestrojte rovnoramenný lichoběžník $ABCD$ o základně AB , jehož vrcholy leží na kružnici k a jehož úhlopříčky se protínají v bodě P , při čemž je $AC = BD = e$.

Proveďte diskusi řešitelnosti vzhledem k daným číslům e , v , r .

Řešení. Předpokládejme, že je hledaný lichoběžník $ABCD$ sestrojen (obr. 54), a že bod P je průsečík úhlopříček AC , BD tohoto lichoběžníka. Je tedy bod P nutně uvnitř kružnice k .

Úhlopříčka $AC = e$ lichoběžníka $ABCD$ má střed U ; protože je $AC = e$ tětivou kružnice k , leží bod U na kružnici m opsané kolem bodu S , kterážto kružnice je množinou středů všech tětiv dané velikosti e v kružnici k . Totéž platí o druhé úhlopříčce $BD = e$ a jejím středu V . Obě přímky PA , PB jsou tedy tečnami kružnice m . Odtud konstrukce.

Obr. 54.

V kružnici k sestrojíme libovolnou tětivu $XY = e$ a označíme E patu kolmice vedené bodem S k přímce XY . Potom je $m \equiv (S, SE)$. Nyní z bodu $P \neq S$ daného uvnitř kružnice k sestrojíme tečny ke kružnici m . Nad úsečkou PS jako průměrem sestrojíme Thaletovu kružnici n a označíme $U \neq V$ společné body kružnic m, n . Společné body polopřímek PU , PV s kružnicí k označíme A, B a dále označíme $C \neq A$, $D \neq B$ společné body přímek PU , PV s kružnicí k . Pak je $ABCD$ hledaný lichoběžník se základnami $AB \parallel CD$.

Důkaz. Obě přímky PU , PV jsou navzájem souměrně sdružené podle přímky PS , která je osou souměrnosti kružnice k i kružnice n . Je tedy přímka PS osou úsečky AB i úsečky CD a proto je $AB \perp PS$, $CD \perp PS$ neboli $AB \parallel CD$. Přitom

není $AD \parallel BC$, jinak by čtyřúhelník $ABCD$ byl obdélník, takže by bod P splýval s bodem S ; avšak podle textu úlohy je $P \neq S$, neboť je $PS = v > 0$. Sestrojený lichoběžník $ABCD$ má tedy osu souměrnosti, takže je rovnoramenný. Tím je důkaz správnosti konstrukce proveden.

Diskuse. Řešitelnost úlohy především závisí na tom, zda lze sestrojít tětívu $XY = e$. Proto musí být $e \leq 2r$. Případ $e = 2r$ vyloučíme, neboť pak by bylo $P \equiv S$ neboli $v = 0$, což je proti předpokladu, že je $v > 0$. Jestliže je $e < 2r$, lze sestrojít kružnici m ; avšak dvě různé tečny z bodu P lze k této kružnici vést jediné v případě, že je $PS = v > SE$. Při tom však musí bod P ležet uvnitř kružnice k , t. j. musí platit $PS = v < r$.

Závěr. Jestliže je $e < 2r$ a bod P leží vně kružnice m , ale uvnitř kružnice k (t. j. platí-li $SE < PS = v < r$), má úloha jediné řešení (pokud nepřihlížíme k možné záměně v označení vrcholů). Jinak nemá úloha řešení.

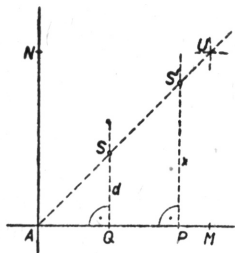
3. V rovine je daný pravý uhol $\sphericalangle MAN$ a vnútri jeho osi AU je daný bod S , ktorého vzdialenosť od priamky AN je dané kladné číslo d .

Zostrojte dve zhodné navzájom sa dotýkajúce kružnice k, k' , pričom kružnica k má stred S a kružnica k' sa dotýka oboch ramien AM, AN . (Poznámka. Ľahko usúdite, že stred S' kružnice k' leží vnútri úsečky AS .)

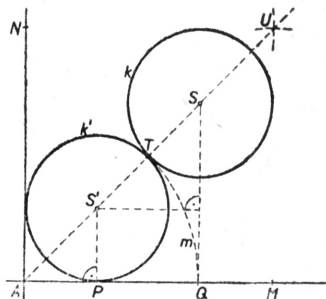
Riešenie. Označme x veľkosť polomerov hľadaných zhodných kružnic k, k' ; ich stredy S, S' ležia vnútri polpriamky AU . Bod S' nemôže ležať na predĺžení úsečky AS za bod S , ako ihneď dokážeme (obr. 55).

Dôkaz. Veľkosť strednej $SS' = 2x$. Vzdialenosť bodu S' od priamky AM je x a teda $AS' = x\sqrt{2}$ (lebo trojuholník $AS'P$ je pravouhlý rovnoramenný, pričom je P päta kolmice vedenej bodom S' k priamke AM). Ale $2x > x\sqrt{2}$ alebo

$SS' > AS'$. Ak by bod S' neležal vnútri úsečky AS , musel by vzhľadom na poslednú nerovnosť padnúť na polpriamku opačnú k polpriamke AU , čo odporuje podmienke úlohy. Tým sme dôkaz urobili.

Obr. 55.

Obr. 56.

Bod S' teda leží nevyhnutne vnútri úsečky AS (obr. 56). Označme P, Q päty kolmíc vedených bodmi S', S (v tomto poradí) k priamke AM , pričom je $S'P = x$, $SQ = d$, takže je $AS' = x\sqrt{2}$, $AS = d\sqrt{2}$ a ďalej je $SS' = 2x$; avšak $SS' = AS - AS'$. Z toho dostaneme

$$2x = d\sqrt{2} - x\sqrt{2}.$$

Stade dostaneme postupne

$$x(2 + \sqrt{2}) = d\sqrt{2},$$

$$x = \frac{d\sqrt{2}}{2 + \sqrt{2}},$$

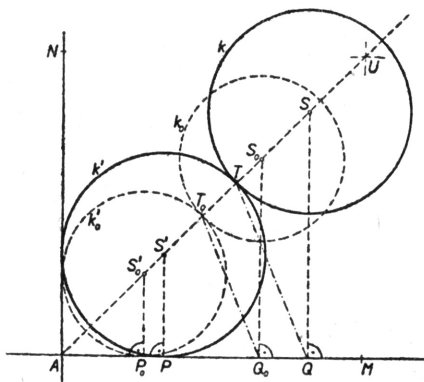
$$x = \frac{d\sqrt{2}(2 - \sqrt{2})}{2^2 - (\sqrt{2})^2} = \frac{2d(\sqrt{2} - 1)}{2} = d(\sqrt{2} - 1),$$

t. j.

$$x = d(\sqrt{2} - 1).$$

Teda je $x = d\sqrt{2} - d$. Z toho vyplýva konštrukcia:

Pretože je $AS = d\sqrt{2}$, $AQ = SQ = d$, preniesieme úsečku AQ na polpriamku AU do polohy $AT = d$. Potom je $ST = AS - AT = d\sqrt{2} - d = x$. Z toho ľahko zostrojíme obe hľadané kružnice k, k' . Dôkaz aj diskusia vyplýva bezprostredne z predošlého. Úloha má vždy práve jedno riešenie.

Obr. 57.

Poznámka. Úlohu možno riešiť pomocou rovnoláhlosti so stredom A , ktorá priradzuje zvolenému vnútornému bodu S'_0 polpriamky AU bod S' (obr. 57). Zostrojíme kružnicu k'_0 so stredom S'_0 , ktorá sa dotýka priamky AM . Ďalej zostrojíme kružnicu k_0 , ktorá je zhodná s kružnicou k'_0 a ktorá sa jej dotýka, pričom body A, S'_0, S_0 ležia v práve napísanom poradí na polpriamke AU . Dvojicou bodov S_0, S je zmienená rovnoláhlosť so stredom A úplne určená. V nej prislúcha kružnici k_0 hľadaná kružnica k .

4. Je dán výraz

$$V = x^3(y - z)^3 + y^3(z - x)^3 + z^3(x - y)^3.$$

Výraz V rozložte v součin jednoduchých činitelů.

Řešení. Platí postupně

$$\begin{aligned} V &= x^3(y^3 - 3y^2z + 3yz^2 - z^3) + \\ &+ y^3(z^3 - 3xz^2 + 3x^2z - x^3) + \\ &+ z^3(x^3 - 3x^2y + 3xy^2 - y^3) = \\ &= x^3y^3 - x^3z^3 + y^3z^3 - x^3z^3 + x^3y^3 - y^3z^3 + \\ &+ 3xyz[x^2z + xy^2 + yz^2 - (x^2y + y^2z + xz^2)] = \\ &= 3xyz[x(xz - z^2 - xy + yz) - \\ &- y(xz - z^2 - xy + yz)] = * \\ &= 3xyz(x - y)(xz - z^2 - xy + yz) = \\ &= 3xyz(x - y)[y(z - x) - z(z - x)] = \\ &= 3xyz(x - y)(y - z)(z - x), \end{aligned}$$

takže

$$V = 3xyz(x - y)(y - z)(z - x).$$

Tím je řešení úlohy provedeno.

***) Jiná možnost úpravy.**

$$\begin{aligned} &x^2z + xy^2 + yz^2 - x^2y - y^2z - xz^2 = \\ &= z(x^2 - y^2) - xy(x - y) - z^2(x - y) = \\ &= (x - y)(zx + zy - xy - z^2) = \\ &= (x - y)[x(z - y) - z(z - y)] = \\ &= (x - y)(z - y)(x - z). \end{aligned}$$

8. Úlohy I. kola kategorie D.

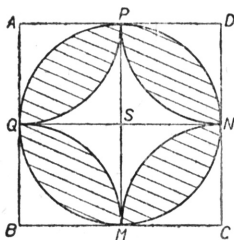
1. Na obrázku 58 vidíte čtverec o straně a a středu S . Dále je tu narysována kružnice o středu S a poloměru rovném polo-

vině strany čtverce; z každého vrcholu čtverce jsou opsány čtvrtkružnice o poloměru rovném rovněž polovině strany čtverce. Kružnice a čtvrtkružnice omezuji útvar, který je v obrázku vyčárkován.

Kolik procent obsahu čtverce zaujímá vyčárkovaný obrazec? Závisí toto číslo na velikosti strany daného čtverce? (Položte $\pi \doteq \frac{22}{7}$.)

Řešení. Strana daného čtverce má velikost a , na př. centimetrů. Obsahy, které budeme počítat, budou pak udány v cm^2 . Kružnice v našem obrázku 58 i každá ze čtyř čtvrtkružnic mají poloměry $r = \frac{1}{2} a$ neboli

$$a = 2r.$$

Obr. 58.

Střední příčky velkého čtverce na našem obrázku 58 rozdělují bílou plochu (t. j. nevyčárkovanou) kolem bodu S na čtyři části. Každou z těchto částí dostaneme, když od čtverce (malého) o straně r oddělíme čtvrtkruh o poloměru r ; střed tohoto čtvrtkruhu je v jednom z vrcholů velkého čtverce. Rovněž bílé plošky při vrcholech velkého čtverce vzniknou tak, že od čtverce o straně r oddělíme čtvrtkruh o poloměru r (střed je ve středu velkého čtverce). Dostáváme tak celkem osm bílých ploch, z nichž každá má týž obsah x . Tento obsah x

je roven rozdílu obsahu r^2 malého čtverce a čtvrtkruhu o obsahu $\frac{1}{4}\pi r^2$, tedy

$$x = r^2 - \frac{1}{4}\pi r^2.$$

Všech osm bílých plošek má dohromady obsah

$$8x = 8\left(r^2 - \frac{1}{4}\pi r^2\right)$$

neboli

$$8x = 8r^2 - 2\pi r^2.$$

Plochu, která je na obr. 58 vyčárkována, dostaneme, když od velkého čtverce oddělíme oněch osm bílých plošek. Označme y obsah vyčárkované plochy. Obsah velkého čtverce je $a^2 = (2r)^2$ neboli $a^2 = 4r^2$. Obsah $y = a^2 - 8x$ neboli

$$y = 4r^2 - (8r^2 - 2\pi r^2),$$

t. j.

$$y = 2\pi r^2 - 4r^2.$$

Označme p počet procent, když y je procentová část a když $4r^2$ (obsah velkého čtverce) je základ. Tu platí

$$p = \frac{y}{4r^2} \cdot 100$$

neboli

$$p = \frac{2\pi r^2 - 4r^2}{4r^2} \cdot 100.$$

Odtud úpravami postupně dostáváme

$$p = \left(\frac{2\pi r^2}{4r^2} - \frac{4r^2}{4r^2} \right) \cdot 100$$

neboli po zkrácení

$$p = \left(\frac{\pi}{2} - 1 \right) \cdot 100. \quad (1)$$

Protože $\pi \doteq \frac{22}{7}$, je $\frac{\pi}{2} \doteq \frac{11}{7} = 1,571428$ a tedy $\frac{\pi}{2} - 1 \doteq 0,571428$.

Je tedy

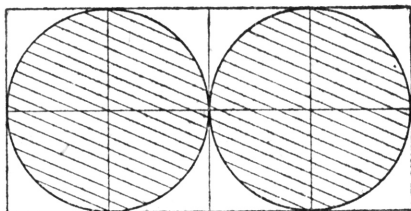
$$p \doteq 0,5714 \cdot 100$$

neboli

$$p \doteq 57,14.$$

Obsah čárkované části na obr. 58 je přibližně 57% obsahu čtverce o straně a . Protože číslo p , které jsme ve vztahu (1) vypočítali, nezávisí na velikosti poloměru r a tím ani na velikosti a strany velkého čtverce, dospějeme k témuž výsledku při každém daném kladném čísle a .

Poznámka. Snadno usoudíme, že bílé plošky, o nichž jsme mluvili (viz obr. 58), jsou shodné s bílými ploškami na obr. 59. Proto obsah $8x$ těchto bílých plošek podle obr. 59 dostaneme,

Obr. 59.

když od obsahu $2a^2$ dvou velkých čtverců odečteme obsah $2\pi r^2$ dvou kruhů, z nichž každý má poloměr r . Platí tedy

$$8x = 2 \cdot (2r)^2 - 2\pi r^2$$

neboli

$$8x = 8r^2 - 2\pi r^2,$$

čímž bychom podstatně zkrátili předchozí výpočet.

Jiné řešení (obr. 58). Strana čtverce $a = 2r$, při čemž r je poloměr vepsané kružnice. Proto obsah čtverce

$$P = (2r)^2 = 4r^2,$$

což představuje 100 %; z toho 1 % je

$$\frac{4r^2}{100} = \frac{r^2}{25}.$$

Obsah kruhu do čtverce vepsaného je $P_1 = \pi r^2$, což představuje x % obsahu čtverce. Vypočteme nyní v procentech jakou částí obsahu čtverce je obsah kruhu P_1 . Zjistíme to dělením:

$$\pi r^2 : \frac{r^2}{25} = 25 \pi.$$

Potom platí, že

$$25\pi \doteq 25 \cdot \frac{22}{7} = 78\frac{4}{7}.$$

Obsah kruhu se rovná $78\frac{4}{7}$ % obsahu čtverce. Čtyři plošky při vrcholech čtverce se rovnají nevyčárkovanému obrazci uvnitř kruhu, to znamená, že jejich obsah je roven $P - P_1$, což v procentech činí:

$$100 - 78\frac{4}{7} = 21\frac{3}{7}.$$

Obsah nevyčárkovaného obrazce uvnitř kruhu se rovná $21\frac{3}{7}$ % obsahu čtverce.

Obsah vyčárkovaného obrazce se rovná rozdílu obsahu kruhu a obrazce uvnitř kruhu. V procentech to znamená:

$$78\frac{4}{7} - 21\frac{3}{7} = 57\frac{1}{7}.$$

Vyčárkovaný obrazec zaujímá asi $57\frac{1}{7}$ % obsahu čtverce.

Z výrazu

$$\frac{\pi r^2 \cdot 25}{r^2} = 25 \pi$$

je vidět, že počet procent je nezávislý na délce strany čtverce, neboť se rovná 25π (r^2 se totiž zkrátí).

Podle řešení J. Stuchlíkové,
žákyně 8. tř. 2. OSS v Turnově.

2. V izbe je dvoje hodín. Jedny sa predbiehajú o jednu minútu za tri hodiny a druhé sa opozďujú o jednu minútu za šesť hodín. Oboje hodín sme nariadili v sobotu presne na poľudnie.

Kedy sa po prvý raz budú tieto hodiny rozchádzať práve o 20 minút 45 sekúnd? (Udajte, o koľkej hodine a ktorý deň to nastane a koľko budú ukazovať prvé aj druhé hodiny.)

Riešenie. Prvé hodiny sa za 1 deň zrýchlia o 8 minút (lebo $1 \cdot \frac{24}{3} = 8$); druhé hodiny sa opozďujú za 1 deň o 4 minúty (lebo $1 \cdot \frac{24}{6} = 4$). Po 24 hodinách sa oboje hodiny, pôvodne rovnako nariadené, rozchádzajú o 12 minút; preto sa za každú hodinu rozdiel časových údajov na obojich hodinách zväčší o $\frac{12}{24} = \frac{1}{2}$ minúty.

Časový rozdiel 20 minút 45 sekúnd alebo $20 \frac{3}{4}$ minúty nastane za toľko hodín, koľko je

$$20 \frac{3}{4} : \frac{1}{2}.$$

Platí

$$20\frac{3}{4} : \frac{1}{2} = \frac{83}{4} \cdot 2 = \frac{83}{2} = 41\frac{1}{2}.$$

Hodiny sa teda budú rozchádzať o 20 minút 45 sekúnd o $41\frac{1}{2}$

hodiny. Ale $41\frac{1}{2}$ hodiny je 1 deň a $17\frac{1}{2}$ hodiny. Preto zmiene-

ný rozdiel časových údajov nastane $17\frac{1}{2}$ hodiny po 12. hodine

v nedeľu, t. j. v pondelok o 5. hodine, 30 minúte. Hodiny sa teda rozchádzajú o 20 minút 45 sekúnd v pondelok o 5. hodine, 30 minúte ráno.

Skúška. Prvé hodiny sa predchádzajú o 8 minút za deň, t. j. predchádzajú sa o $\frac{1}{3}$ minúty za hodinu. Za $41\frac{1}{2}$ hodiny sa teda predídu o toľko minút, koľko je

$$\frac{1}{3} \cdot 41\frac{1}{2} = \frac{83}{6} = 13\frac{5}{6},$$

teda o 13 minút 50 sekúnd. Prvé hodiny budú teda ukazovať 5 hod. 43 min. 50 sek.

Druhé hodiny sa spozďujú o 4 minúty za deň, t. j. o $\frac{1}{6}$ minúty za hodinu. Za $41\frac{1}{2}$ hodiny sa teda spozdia o toľko minút, koľko je

$$\frac{1}{6} \cdot 41\frac{1}{2} = \frac{83}{12} = 6\frac{11}{12},$$

teda o 6 minút 55 sekúnd. Druhé hodiny budú teda ukazovať 5 hod. 23 min. 5 sek.

Jiné řešení. První hodiny se předcházejí za 3 hodiny o 1 min., t. j. za 6 hodin o 2 min.

Druhé hodiny za 6 hod. se zpožďují o 1 minutu.

Oboje hodiny se za 6 hodin budou rozcházet o 3 minuty.

O $20\frac{3}{4}$ min. se budou rozcházet za tolikrát 6 hodin, kolikrát

je $20\frac{3}{4}$ větší než 3; platí

$$20\frac{3}{4} : 3 = \frac{83}{4} \cdot \frac{1}{3} = \frac{83}{12}, \frac{83}{12} \cdot 6 = 41\frac{1}{2}.$$

První hodiny si za tuto dobu nadejdou $\frac{83}{12} \cdot 2 = 13\frac{5}{6}$, t. j.

13 min. 50 vt. Druhé hodiny se za tuto dobu zpozdí o $\frac{83}{12} \cdot 1 =$

$= 6\frac{11}{12}$, t. j. 6 min. 55 vt.

Hodiny se budou rozcházet o $20\frac{3}{4}$ min. v pondělí v 5 hod.

30 min. První hodiny budou ukazovat 5 hod. 43 min. 50 vt.

Druhé hodiny budou ukazovat 5 hod. 23 min. 5 vt.

Podle řešení s. J. Stuchlíkové,
žákyně 8. tř. 2. OSŠ v Turnově.

3. Je dán kvádr o rozměrech a, b, c (viz obr. 60). Od kváдру oddělíme tělesa rovinnými řezy tak, že zbude těleso, které je na obrázku vyznačeno silnými čarami. Jeho vrcholy leží ve středech hran přední a zadní stěny daného kváдру.

a) Narýsujte obrázek, z něhož je vidět, že se odříznuté části dají složit v jiný kvádr.

b) Vypočtěte objem tělesa, které zbylo po odříznutí.

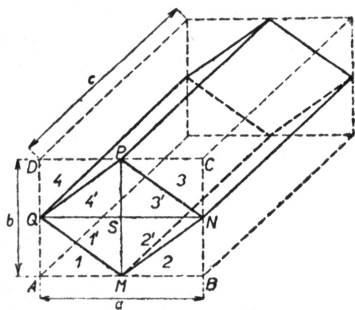
Řešení. a) Viz obr. 61. [Poznámka. Označme středy hran stěny $ABCD$ daného kváдру stejně jako na obr. 60. Střední příčky MP , NQ tohoto obdélníka a dále úsečky MN , NP , PQ , QM dělí obdélník $ABCD$ na osm shodných pravoúhlých trojúhelníků; ty jsou na obr. 60 očíslovány 1, 2, 3, 4, 1', 2', 3', 4'. Trojúhelníky se totiž shodují v odvěsnách, tedy podle věty sus. Proto můžeme trojúhelník 3 přemístit do polohy 1', trojúhelník 4 do polohy 2'. S trojúhelníky 3, 4, přemístíme zároveň i odříznuté části kváдру, které k nim přísluší.]

b) Podle výsledku úlohy a) dostaneme z odřezaných částí kvádr, jehož přední stěnou je obdélník $ABNQ$ (obr. 61); rozměry tohoto kváдру jsou a , $\frac{1}{2}b$, c a jeho objem V' je

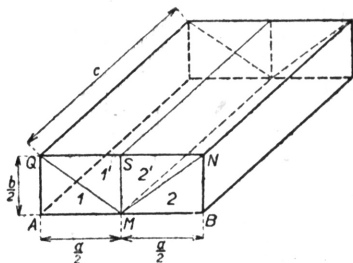
$$V' = a \cdot \frac{b}{2} \cdot c$$

neboli

$$V' = \frac{1}{2} \cdot abc.$$

Obr. 60.

Obr. 61.

Protože objem daného kváдру je abc , rovná se objem odřezaných částí polovině objemu daného kváдру. Z toho plyne, že

zbytek tělesa má objem rovný polovině objemu daného kvádru neboli $\frac{1}{2} \cdot abc$. Tím je úloha rozřešena.

4. Každé prirodzené číslo a jeho piata mocnina majú na mieste jednotiek tú istú cifru. Dokážte to. (Uvedomte si, že napr. súčiny $87 \cdot 56$ a $7 \cdot 6$ majú na mieste jednotiek tie isté cifry.)

Riešenie. Každé prirodzené číslo sa končí niektorou z cifier 0, 1, 2, ..., 9. Ďalej vieme, že súčin dvoch prirodzených čísel m, n sa končí tou istou cifrou, ktorou sa končí súčin jednotiek čísel m, n ; napr. súčin $87 \cdot 56$ sa končí cifrou 2, teda tou istou cifrou ako súčin $7 \cdot 6$.

Majme prirodzené číslo p , ktoré sa končí cifrou c . Piatu mocninu čísla p dostaneme, keď budeme postupne číslo p násobiť tým istým číslom podľa tohto vzoru:

$$p \cdot p = p^2, p^2 \cdot p = p^3, p^3 \cdot p = p^4, p^4 \cdot p = p^5.$$

Súčiny na ľavej strane týchto rovností sa končia po rade tou istou cifrou ako súčiny

$$c \cdot c, c^2 \cdot c, c^3 \cdot c, c^4 \cdot c,$$

takže číslo p^5 sa končí tou istou cifrou ako c^5 . To znamená, že číslo p^5 sa končí tou istou cifrou, ako piata mocnina jednotiek čísla p . Aby sme tvrdenie danej úlohy dokázali, stačí dokázať, že čísla $0^5, 1^5, \dots, 9^5$ sa končia po rade ciframi 0, 1, ..., 9. Ak urobíme výpočet uvedených piatych mocnín, dostaneme: $0^5 = 0$; $1^5 = 1$; $2^5 = 32$; $3^5 = 243$; $4^5 = 1\,024$; $5^5 = 3\,125$; $6^5 = 7\,776$; $7^5 = 16\,807$; $8^5 = 32\,768$; $9^5 = 59\,049$.

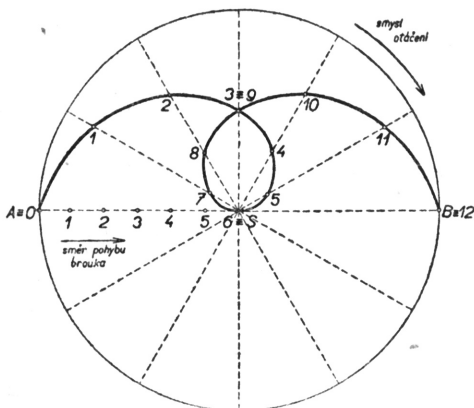
Tým sme dôkaz urobili.

Poznámka. Predošlý výpočet piatych mocnín sme si mohli ušetriť; ukážeme si to na výpočte pre číslo 7:

$7^2 = 7 \cdot 7$ sa končí cifrou **9**; $7^3 = 7 \cdot 7 \cdot 7$ sa končí ako súčin **9** $\cdot$ **7**, teda cifrou **3**; $7^4 = 7^3 \cdot 7$ sa končí ako súčin **3** $\cdot$ **7**, teda cifrou **1**; $7^5 = 7^4 \cdot 7$ sa končí ako súčin **1** $\cdot$ **7**, teda cifrou **7**, čo sme mali dokázať.

5. V bodě *A* na okraji gramofonové desky sedí brouk. Označme *S* střed desky a *AB* její průměr. Brouk začne lézt z bodu *A* po úsečce *AB* do bodu *B*; v okamžiku, kdy se dá brouk do pohybu, počne se deska otáčet. Když se deska jednou otočí, dorazí brouk právě do bodu *B*.

Narýsujte cestu brouka po desce, jak se jeví pozorovateli při pohledu shora. Při tom předpokládáme, že pohyb brouka i otáčení desky se děje rovnoměrně. Průměr *AB* volte 18 cm. Pro narýsování cesty brouka sestrojte přesně body, v nichž je brouk v jednotlivých dvanáctinách jedné otočky desky.

Obr. 62.

Řešení je pro vyznačený smysl otáčení provedeno v obr. 62.

6. O číslu x platí

$$x + \frac{1}{x} = -\frac{13}{6}.$$

Aniž počítáte číslo x , vypočtete hodnoty výrazů:

$$\text{a) } x^2 + \frac{1}{x^2}; \quad \text{b) } x^3 + \frac{1}{x^3}.$$

(Vypočtete nejprve druhou a třetí mocninu dvojčlenu $x + \frac{1}{x}$.)

Řešení. Platí postupně

$$\left(x + \frac{1}{x}\right)^2 = x^2 + \frac{1}{x^2} + 2, \quad (1)$$

$$\begin{aligned} \left(x + \frac{1}{x}\right)^3 &= \left(x + \frac{1}{x}\right)^2 \cdot \left(x + \frac{1}{x}\right) = \\ &= \left(x^2 + \frac{1}{x^2} + 2\right) \cdot \left(x + \frac{1}{x}\right) = \\ &= x^3 + \frac{1}{x} + 2x + x + \frac{1}{x^3} + \frac{2}{x} = \\ &= \left(x^3 + \frac{1}{x^3}\right) + 3\left(x + \frac{1}{x}\right) \end{aligned}$$

neboli

$$\left(x + \frac{1}{x}\right)^3 = \left(x^3 + \frac{1}{x^3}\right) + 3\left(x + \frac{1}{x}\right). \quad (2)$$

a) Ze vztahu (1) plyne

$$x^2 + \frac{1}{x^2} = \left(x + \frac{1}{x}\right)^2 - 2.$$

Dosaďme sem $x + \frac{1}{x} = -\frac{13}{6}$; dostaneme postupně

$$x^2 + \frac{1}{x^2} = \left(-\frac{13}{6}\right)^2 - 2 = \frac{169}{36} - 2 = \frac{169 - 72}{36} = \frac{97}{36},$$

t. j.

$$x^2 + \frac{1}{x^2} = \frac{97}{36},$$

což jsme měli vypočítat.

b) Ze vztahu (2) plyne

$$x^3 + \frac{1}{x^3} = \left(x + \frac{1}{x}\right)^3 - 3\left(x + \frac{1}{x}\right).$$

Dosaďme sem

$$x + \frac{1}{x} = -\frac{13}{6};$$

dostaneme postupně

$$\begin{aligned} x^3 + \frac{1}{x^3} &= \left(-\frac{13}{6}\right)^3 - 3 \cdot \left(-\frac{13}{6}\right) = -\frac{13^3}{6^3} + \frac{3 \cdot 13}{6} = \\ &= \frac{-13^3 + 3 \cdot 6^2 \cdot 13}{6^3} = \frac{13 \cdot (-13^2 + 3 \cdot 6^2)}{6^3} = \\ &= \frac{13 \cdot (-169 + 108)}{216} = \frac{13 \cdot (-61)}{216} = -\frac{793}{216}. \end{aligned}$$

Je tedy

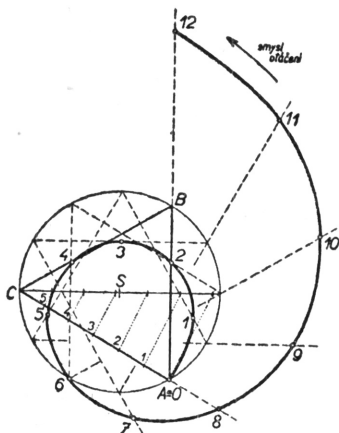
$$x^3 + \frac{1}{x^3} = -\frac{793}{216},$$

což jsme měli vypočítat.

7. Do dané kružnice $k \equiv (S, r = 4 \text{ cm})$ vepište rovnostranný trojúhelník ABC . Trojúhelník ABC se i s kružnicí k a polopřímku AB otáčí rovnoměrně kolem bodu S . Na polopřímce AB se zároveň pohybuje rovnoměrně bod X tak, že jeho počáteční poloha je bod A , při čemž za dobu jedné otočky (t. j. otočení o 360°) trojúhelníka urazí dráhu o velikosti $2 \cdot AB$.

a) Narýsujte polohu bodu X v jednotlivých dvanáctinách první otočky.

b) Nakreslete co nejpřesněji čáru, kterou bod X při svém pohybu během první otočky opíše.

Obr. 63.

Řešení je znázorněno na obr. 63. Případ opačného smyslu otáčení neuvádíme.

8. a) Určete největší celistvý násobek čísla $0,7168$, který je menší než číslo 1000 .

b) Určete nejmenší celistvý násobek čísla $0,7168$, který je větší než číslo 1000 .

Řešení. Když dělením určíme podíl $1000 : 0,7168$ neboli

$$\frac{1000}{0,7168}$$

s přesností na jednotky, dostaneme přirozené číslo x ; potom součin $0,7168 \cdot x$ je menší než 1000. Při tomto dělení dostaneme zbytek z , který je menší než dělitel 0,7168. Naproti tomu součin $0,7168 \cdot (x + 1)$ již bude větší než číslo 1000. Provedme nyní potřebné výpočty.

Platí

$$\frac{1000}{0,7168} = \frac{10\,000\,000}{7168} ; \quad (1)$$

dostáváme

$$\begin{array}{r} 10\,000\,000 : 7168 \quad \underline{1395} \\ 2\,832\,0 \\ 681\,60 \\ 36\,480 \\ 640 \end{array}$$

Protože jsme ve vztahu (1) zlomek rozšířili číslem 10 000, je zbytek z při dělení $1000 : 0,7168$ roven $640 \cdot \frac{1}{10\,000}$.

Je tedy

$$\frac{1000}{0,7168} > 1395 ;$$

zbytek dělení $z = 0,0640$ je menší než dělitel 0,7168.

Jestliže jsme správně počítali, pak musí platit zkouška dělení

$$0,7168 \cdot 1395 + 0,0640 = 1000.$$

Proveďme nyní výkony naznačené v předchozím zápisu:

$0,7168 \cdot 1395$	$999,9360$
7168	0,0640
21504	
64512	1000,0000
35840	
999,9360	

Je tedy výpočet čísla $x = 1395$ proveden správně.

Utvořme nyní součin

$$0,7168 \cdot 1396;$$

ten je již větší než číslo 1000, neboť platí:

$$0,7168 \cdot 1395 = 0,7168 \cdot (1395 + 1) = 0,7168 \cdot 1395 + \\ + 0,7168 = 999,9360 + 0,7168 = 1000,6528.$$

Dostali jsme skutečně číslo větší než 1000.

a) Je tedy $0,7168 \cdot 1395 = 999,9360$ největším celistvým násobkem čísla 0,7168, který je menší než 1000.

b) Protože je $0,7168 \cdot 1396$ prvním celistvým násobkem čísla 0,7168, který je větší než násobek $0,7168 \cdot 1395$ (při čemž je číslo $0,7168 \cdot 1396 = 1000,6528$ větší než 1000), proto je $0,7168 \cdot 1395 = 1000,6528$ nejmenším celistvým násobkem čísla 0,7168, který je větší než 1000.

Odpověď. Číslo $0,7168 \cdot 1395 = 999,9360$ je největším celistvým násobkem čísla 0,7168, který je menší než 1000; $0,7168 \cdot 1396 = 1000,6528$ je nejmenším celistvým násobkem čísla 0,7168, který je větší než 1000.

9. Daný je výpuklý pěťuholník $ABCDE$.

a) Dokážte, že žádné tři jeho uhlopříčky nemôžu precházat tým istým bodom.

b) Narysujte tento pěťuholník a jeho uhlopříčky. Potom ho vystrihnite a rozstrihajte pozdĺž jeho uhlopriečok.

Napište, koľko častí vzniklo a aké sú to útvary.

Riešenie. a) Každá uhlopriečka päťuholníka je úsečka, ktorá má za svoje krajné body vždy dva vrcholy päťuholníka. Keby tri uhlopriečky päťuholníka prechádzali tým istým bodom X , nebol by to predovšetkým vrchol päťuholníka; tým idú len dve jeho uhlopriečky. Avšak bod X nemôže ležať ani vnútri uhlopriečok päťuholníka. Takým bodom X by totiž prechádzali tri priamky (na ktorých ležia naše uhlopriečky), z ktorých každé dve by boli navzájom rôzne. Na každej z nich by ležali dva vrcholy mnohoúhelníka, čím by sme dostali celkom 6 bodov. To však nie je možné, lebo päťuholník má len 5 vrcholov.

Preto žiadne tri uhlopriečky päťuholníka neprechádzajú tým istým bodom.

b) Rozstrihaním päťuholníka vzniklo 10 trojuholníkov a jeden päťuholník.

10. Je dán výraz

$$\frac{630}{2n - 1},$$

kde n je prirodzené číslo. Dosazujeme-li za n prirodzená čísla 1, 2, 3, 4 atd., dostaneme radu zlomkov.

Vypočítajte všetky z týchto zlomkov, ktoré jsou rovny prirodzeným číslům, a udejte, pro která čísla n tyto zlomky obdržíme z daného výrazu.

Řešení. Jestliže daný zlomek

$$\frac{630}{2n - 1},$$

kde n je prirodzené číslo, má být prirodzené číslo, potom se musí dát zkrátit číslem $2n - 1$; to znamená, že číslo 630 musí být dělitelné číslem $2n - 1$.

Při tom je známo, že číslo $2n - 1$, kde n je prirodzené číslo, je číslem lichým. Máme tedy vlastně najít ta prirodzená lichá

čísla, která jsou děliteli čísla 630. Abychom tyto dělitele našli, rozložíme číslo 630 v prvočinitele.

Pak platí postupně

$$630 = 63 \cdot 10 = (9 \cdot 7) \cdot (2 \cdot 5) = (3 \cdot 3 \cdot 7) \cdot (2 \cdot 5) = \\ = 2 \cdot 3 \cdot 3 \cdot 5 \cdot 7,$$

t. j.

$$630 = 2 \cdot 3 \cdot 3 \cdot 5 \cdot 7.$$

Je známo, že když postupně vybereme z prvočinitelů 2, 3, 5, 7 jednoho nebo několik a znásobíme je, dostaneme všechny dělitele čísla 630 (s výjimkou dělitele 1). Chceme-li však dostat všechny liché dělitele čísla 630, musíme z prvočinitelů tohoto čísla vynechat číslo 2. Budeme tedy jen vybírat z těchto prvočinitelů:

$$3, 3, 5, 7.$$

Vybírejme nyní postupně a) jednoho z nich, b) po dvou, c) po třech, d) po čtyřech; tak dostaneme všechna hledaná čísla $2n - 1$ (v závorce uvedeme hned, pro které přirozené číslo n se číslo $2n - 1$ rovná hledanému děliteli):

a) 3 (pro $n = 2$); 5 (pro $n = 3$); 7 (pro $n = 4$); to jsou 3 čísla.

b) $3 \cdot 3 = 9$ (pro $n = 5$); $3 \cdot 5 = 15$ (pro $n = 8$); $3 \cdot 7 = 21$ (pro $n = 11$); $5 \cdot 7 = 35$ (pro $n = 18$); to jsou čtyři čísla.

c) $3 \cdot 3 \cdot 5 = 45$ (pro $n = 23$); $3 \cdot 3 \cdot 7 = 63$ (pro $n = 32$); $3 \cdot 5 \cdot 7 = 105$ (pro $n = 53$); to jsou 3 čísla.

d) $3 \cdot 3 \cdot 5 \cdot 7 = 315$ (pro $n = 158$); to je jedno číslo. K těmto dělitelům musíme přibrat dělitele 1 (pro $n = 1$), takže máme celkem $3 + 4 + 3 + 1 + 1 = 12$ lichých dělitelů čísla 630. Více jich jistě není.

Jsou to skutečně dělitelé, jak je patrné z dalšího:

a) $\frac{630}{3} = 210$; $\frac{630}{5} = 126$; $\frac{630}{7} = 90$;

b) $\frac{630}{9} = 70$; $\frac{630}{15} = 42$; $\frac{630}{35} = 18$;

c) $\frac{630}{45} = 14$; $\frac{630}{63} = 10$; $\frac{630}{105} = 6$;

d) $\frac{630}{315} = 2$;

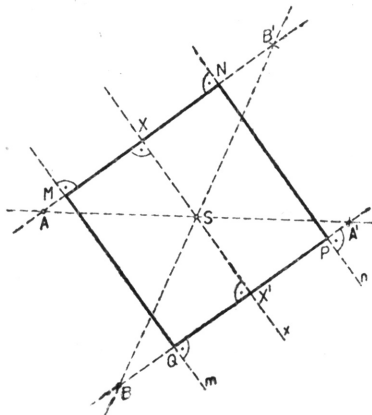
e) $\frac{630}{1} = 630$.

11. Dané sú tri body A, B, S , ktoré neležia v tej istej priamke. Zostrojte taký štvorec $MNPQ$ so stredom S , že priamka MN prechádza bodom A a priamka PQ bodom B .

Dokážte, že úloha má vždy práve jedno riešenie.

Riešenie (obr. 64). Rozbor. Predpokladajme, že daná úloha má riešenie, t. j. že sa nám podarilo zostrojiť štvorec $MNPQ$, ktorý vyhovuje požiadavkám úlohy. Tento štvorec má podľa týchto požiadaviek bod S za stred súmernosti. V súmernosti podľa stredu S si prislúchajú protilahlé vrcholy a protilahlé strany štvorca $MNPQ$. Preto sú priamky MN, PQ súmerne združené podľa stredu S . V tejto súmernosti si prislúchajú aj body X, X' strednej priečky XX' , kde X je stred úsečky MN a X' stred úsečky PQ ; pritom je $XX' \perp MN$. Bod A' súmerne združený s bodom A priamky MN podľa stredu S musí preto ležať na priamke PQ . Bod B' súmerne združený s bodom B priamky PQ musí preto ležať na priamke MN . Priamky MN, AB' teda splývajú; rovnako splývajú priamky PQ, BA' . Na základe tohto výsledku urobíme konštrukciu.

Konštrukcia. Zostrojme body A' B' súmerne združené (v tomto poradí) s bodmi A , B podľa stred S ; tu platí $SA' = SA$, $SB' = SB$. V priamkach AB' , BA ležia (v tomto poradí) strany MN , PQ hľadaného štvorca $MNPQ$. Zostrojme ďalej bodom S kolmicu x k priamke AB' , takže je $x \perp AB'$ (platí

Obr. 64.

aj $x \perp BA'$). Označme X , X' priesečníky priamky x s priamkami AB' , BA' . Úsečka XX' je strednou priečkou hľadaného štvorca a platí $SX = SX'$. Na obe opačné polpriamky, na ktoré rozdeľuje bod X priamku AB' , nanessme úsečku zhodnú s SX ; dostaneme body $M \neq N$. V bodoch M , N zostrojme po rade kolmice m , n k priamke AB' ; označme P , Q (v tomto poradí) priesečníky priamky BA' s priamkami n , m . Potom je $MNPQ$ hľadaný štvorec.

Dôkaz správnosti urobenej konštrukcie. Pretože priamky m , x , n sú kolmé k priamke AB' , sú navzájom rovnobežné (pozri Geometriu pre 7. roč., str. 276 dolu). Preto platí $MQ \parallel NP$; zo súmernosti priamok AB' , BA' podľa stred S vyplýva, že je aj $MN \parallel PQ$. Preto je $MNPQ$ rovnobežník (pozri

Geometriu pre 8 roč., str. 165, veta 4). Tento rovnobežník má podľa konštrukcie pri vrchole M pravý uhol, preto je to obdĺžnik (pozri Geometriu pre 8. roč., veta na str. 174). Ale podľa konštrukcie je $MN = 2 \cdot SX = XX'$; pretože je aj $MXX'Q$ rovnobežník (má protifaľlé strany rovnobežné), platí $XX' = MQ$. Teda je $MN = MQ$; preto je obdĺžnik $MNPQ$ štvorcom (má dve susedné strany zhodné).

Diskusia riešiteľnosti. Priamky AB' , BA' sú rovnobežné a rôzne. Rovnobežnosť vyplýva zo súmernosti podľa bodu S , ich rôznosť vyplýva z toho, že body A , B , S neležia v tej istej priamke. Vzdialenosť priamok AB' , BA' je jediná a udáva veľkosť strany hľadaného štvorca. Z toho vyplýva, že úloha má vždy práve jedno riešenie.

12. Určete největší přirozené číslo, které má tyto tři vlastnosti:

- (1) je dvojciferné,
- (2) číslo napsané týmiž ciframi, ale v obráceném pořádku, je také dvojciferné,
- (3) součet obou předchozích čísel, t. j. hledaného čísla a čísla s týmiž ciframi, ale v obráceném pořádku, je rovněž číslo dvojciferné.

Řešení. Necht $x \neq 0$, $y \neq 0$ značí cifry, pomocí nichž lze hledané číslo zapsat v desítkové soustavě: x je cifra na místě desítek, y je cifra na místě jednotek. Hledané číslo je pak

$$10x + y.$$

Číslo, které z něho dostaneme záměnou cifer, je

$$10y + x.$$

Součet obou těchto čísel je

$$(10x + y) + (10y + x)$$

neboli $11x + 11y$ a tedy

$$11(x + y).$$

Toto číslo má být podle požadavku úlohy menší než 100, ale přitom co možná největší. Protože se rovná součinu čísla 11 a čísla $x + y$, je dělitelné jedenácti. Proto číslo $11(x + y)$ musí být rovno jednomu z čísel

$$99, 88, 77, \dots 11.$$

Dokážeme, že je to číslo 99: Ze vztahu

$$11(x + y) = 99$$

plyne

$$x + y = 9.$$

Tato rovnice má jediné řešení, které vyhovuje požadavkům úlohy, a to

$$x = 8, y = 1.$$

Platí totiž $81 + 18 = 99$.

Pro přirozená čísla x menší než 8 bychom zřejmě dostali menší dvojciferná čísla než 81. Hledané číslo je 81.

9. Úlohy II. kola kategorie D.

1. Kolik násobků čísla 786 je mezi čísly 1 000 000 a 10 000 000 ?
Dále vypočtete nejmenší a největší z těchto násobků.

Řešení. Násobek čísla 786, nejbližší větší než je 1 000 000, určíme takto: Zjistíme částečný podíl a zbytek při dělení $1\,000\,000 : 786$. Součin tohoto částečného podílu a čísla 786 je největší z násobků čísla 786, která jsou menší než 1 000 000. K tomuto násobku přičteme 786; tak dostaneme násobek čísla 786, který je nejmenším z těch násobků čísla 786, která jsou větší než 1 000 000.

Podobným způsobem určíme i největší z násobků čísla 786, které jsou menší než 10 000 000.

Počet násobků čísla 786 větších než 1 000 000 a menších než 10 000 000, určíme jako rozdíl počtu násobků menších než 10 000 000 a počtu násobků menších než 1 000 000.

Výpočty:

$$\begin{array}{r}
 10\,000\,000 : 786 \quad |12\,722 \\
 2\,140 \\
 5680 \\
 1780 \\
 2080 \\
 508
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 1\,000\,000 : 786 \quad |1272 \\
 2140 \\
 5680 \\
 1780 \\
 208
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 12\,722 \\
 \times 786 \\
 \hline
 76\,332
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 1\,017\,76 \\
 8\,905\,4 \\
 \hline
 9\,999\,492
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 1\,272 \\
 \times 786 \\
 \hline
 7\,632
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 101\,76 \\
 890\,4 \\
 \hline
 999\,792
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 999\,792 \\
 786 \\
 \hline
 1\,000\,578
 \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 12\,722 \\
 -1\,272 \\
 \hline
 11\,450
 \end{array}$$

Nejmenší z násobků čísla 786, které jsou větší než 1 000 000, je 1 000 578; největší z těchto násobků, které jsou menší než 10 000 000, je 9 999 492. Počet násobků čísla 786, které jsou větší než 1 000 000, ale menší než 10 000 000, je 11 450. Tím je úloha rozřešena.

Podle řešení s. Jindry Hofmanové,
žákyně 8. tř. OSŠ v Městci Králové,
okres Poděbrady.

2. Sestrojte rovnoramenný lichoběžník $ABCD$, jsou-li dány tyto prvky lichoběžníka: střední příčka $MN = 6$ cm, výška $v = 5$ cm a rameno $AD = 6$ cm.

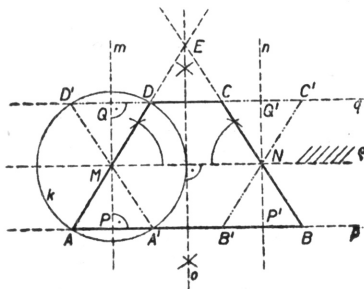
Odůvodněte, proč při těchto číselných údajích má úloha řešení.

Řešení (obr. 65). Rozbor. Mysleme si, že jsme již sestrojili hledaný rovnoramenný lichoběžník o základně $AB > CD$. Označme jako v obrázku $p \equiv AB$, $q \equiv CD$ a m , n kolmice

sestrojené po řadě v bodech M, N k přímce MN ; při tom jsou M, N středy úseček AD, BC , dále P, Q průsečíky přímky m s přímkami p, q a konečně P', Q' průsečíky přímky n s přímkami p, q . Zřejmě je $PP'Q'Q$ obdélník a úsečka $PQ = v$. Dále bod D leží nejen na přímce q , ale též na kružnici $k \equiv (M, \frac{1}{2}AD = 3 \text{ cm})$. Ještě si všimněme toho, že osa o úsečky MN je osou souměrnosti rovnoramenného lichoběžníka $ABCD$ a tím i osou každé z jeho základů AB, CD .

Nyní provedeme konstrukci.

Konstrukce. Zvolme polohu úsečky $MN = 6 \text{ cm}$. Dále zvolme jednu polorovinu vyřazenou přímkou MN a označme ji ϱ . Budeme na př. požadovat, aby bod D padl do zvolené poloroviny ϱ . V této polorovině sestrojíme přímku $q \parallel MN$ ve vzdálenosti $2,5 \text{ cm}$; v polorovině opačné k ϱ sestrojíme rovněž ve vzdálenosti $2,5 \text{ cm}$ přímku $p \parallel MN$.

Obr. 65.

Dále opíšeme kružnici $k \equiv (M, 3 \text{ cm})$; označme D jeden ze společných bodů přímky q a kružnice k (z obou možností jsme jako D označili bod v polorovině mN). Hledaný bod A je průsečíkem přímek p, MD .

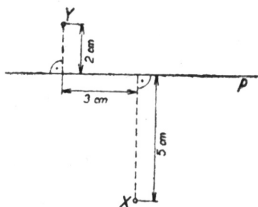
Označme E společný bod osy o úsečky MN a přímky MD . Potom přímka NE protíná po řadě přímky p, q v hledaných

vrcholech B , C lichoběžníka. Tím je lichoběžník sestrojen; zřejmě splňuje požadavky úlohy, a proto nebudeme provádět důkaz správnosti konstrukce.

Diskuse. Protože vzdálenost středu M kružnice k od přímky q je menší než poloměr kružnice k (platí totiž $2,5 < 3$), je q sečnou kružnice k a dostáváme dva průsečíky D , D' . Jeden vede k lichoběžníku $ABCD$, druhý k lichoběžníku $A'B'C'D'$. Protože přímky p, q jsou souměrně sdružené podle osy MN souměrnosti a protože podle této osy je souměrná i kružnice k , jsou zřejmě oba lichoběžníky souměrně sdružené podle přímky MN a proto tedy shodné.

Ještě musíme rozhodnout, zda bod D na našem obrázku leží uvnitř poloroviny oM a zda bod C leží uvnitř poloroviny oN . Oba body M, Q mají od přímky o vzdálenost 3 cm. V pravoúhlém trojúhelníku MDQ je přepona $MD = 3$ cm větší než odvěsna QD . Je tedy $QD < 3$ cm; proto bod D leží uvnitř poloroviny oM . Ze souměrnosti podle přímky o vyplývá, že bod C leží uvnitř poloroviny oN . Úloha má tedy dvě řešení.

Tím je řešení úlohy provedeno.

Obr. 66.

3. Zvolte priamku p a dva body X , Y ako v pripojenom náčrtku (pozri obr. 66).

Zostrojte rovnoramenný trojuholník ABC so základňou AB , ktorý má tieto vlastnosti:

Priamka p je osou súmernosti trojuholníka.

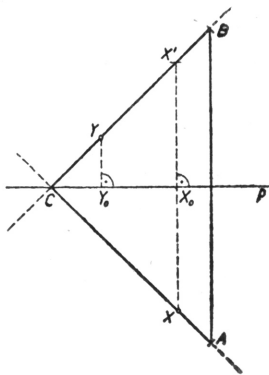
Rameno $AC = 9$ cm.

Polpriamka CA prechádza daným bodom X a polpriamka CB prechádza daným bodom Y .

Odôvodnite, prečo má úloha pri daných číselných údajoch práve jedno riešenie.

Riešenie (obr. 67). Rozbor. Pretože p je osou hľadaného rovnoramenného trojuholníka ABC so základňou AB , sú body A, B súmerne združené podľa priamky p a bod C nevyhnutne leží na priamke p . Zostrojíme k bodu X bod X' súmerne združený podľa priamky p ; bod X' padne na polpriamku CB . Teda BC je tá istá priamka ako priamka YX' . Na základe toho urobíme konštrukciu.

Konštrukcia. Zostrojme k bodu X bod X' súmerne združený podľa priamky p ; tu platí (pozri obr. 67) $XX_0X' \perp p$, $X'X_0 = XX_0$. Priamka YX' pretne priamku p v hľadanom

[Obr. 67.

bode C . Na polpriamkach CX, CY (v tomto poradí) zostrojíme úsečky $CA = CB = 9$ cm. Potom je zrejme CAB hľadaný trojuholník; dôkaz vyplýva z rozboru.

Diskusia. Podľa zadania bodov X , Y sú obe vzdialenosti bodov X , Y a tým aj bodov X' , Y od priamky p rozdielne; preto sú rozdielne aj body X' , Y . Pretože ďalej body X_0 , Y_0 sú podľa textu úlohy tiež rozdielne, nie je priamka $X'Y$ na priamku p kolmá, ani s ňou rovnobežná. Preto priamky $X'Y$, p sú kosé a majú spoločný bod C , čo je vrchol hľadaného rovnoramenného trojuholníka CAB . Úloha má teda jediné riešenie.

4. Dvanásť nájomníkov má spoločne zaplatiť 91,96 Kčs za odobranú vodu. Štyria z nich (vzhľadom na menšiu rozlohu svojich bytov) platia o 25 % menší poplatok, než ostatní.

Vypočítajte, koľko činí plný poplatok nájomníka a koľko činí znížený poplatok.

Riešenie. Znížený poplatok činí $\frac{75}{100}$, t. j. $\frac{3}{4}$ plného poplatku.

Ak zvolíme plný poplatok za jeden diel, zaplatí 8 nájomníkov celkom 8 dielov a 4 nájomníci zaplatia celkom ($\frac{3}{4} \cdot 4$) dielov, t. j. 3 diely. Preto musíme čiastku 91,96 Kčs rozdeliť na $8 + 3$, t. j. 11 navzájom rovnakých dielov; platí

$$\begin{array}{r} 91,96 : 11 \quad \underline{8,36} \\ 39 \\ 66 \\ 0 \end{array}$$

Plný poplatok teda činí 8,36 Kčs. Znížený poplatok je $(8,36 \cdot \frac{3}{4})$ Kčs; platí

$$8,36 \cdot \frac{3}{4} = 2,09 \cdot 3 = 6,27.$$

Znížený poplatok teda činí 6,27 Kčs.

Skúška. Súčet 8 plných poplatkov a 4 znížených poplatkov musí činiť 91,96 Kčs. Platí:

$$8,36 \cdot 8 = 66,88, \quad 6,27 \cdot 4 = 25,08$$

a súčet $66,88 + 25,08 = 91,96$, teda skutočne sa rovná požadovanej čiastke.

Odpoveď. Plný poplatok je 8,36 Kčs, znížený poplatok je 6,27 Kčs.

I. K průběhu V. ročníku matematické olympiady	3
II. Zpráva o výsledcích jednotlivých kol soutěže	
A. Soutěž I. kola	11
B. Soutěž II. kola	12
C. Soutěž III. kola	20
III. Stručné zhodnocení V. ročníku matematické olympiady	
A. K soutěži kategorií A, B, C	21
B. K soutěži v kategorii D	23
IV. Řešení úloh ze soutěže	
1. Úlohy I. kola kategorie A	25
2. Úlohy II. kola kategorie A	65
3. Úlohy III. kola kategorie A	76
4. Úlohy I. kola kategorie B	90
5. Úlohy II. kola kategorie B	126
6. Úlohy I. kola kategorie C	132
7. Úlohy II. kola kategorie C	162
8. Úlohy I. kola kategorie D	167
9. Úlohy II. kola kategorie D	188

Za přispění spolupracovníků zpracoval Rudolf Zelinka

PÁTÝ ROČNÍK
MATEMATICKÉ OLYMPIADY

Obálku navrhl Karel Uhlík

Vydalo Státní pedagogické nakladatelství, n. p., v Praze
jako svou publikaci č. 75-0-03

Edice Pomocné knihy pro všeobecně vzdělávací školy

Odpovědná redaktorka: Květoslava Šnejdárková

Technický redaktor: Josef Holan

Z nové sazby písmem Plantin vytiskly Pražské tiskárny, n. p., provozovna 03, Praha II, Ostrovní 30 — Formát papíru 86 × 122 cm —
AA 7,55 — VA 7,78 — D - 56 913

Thematická skupina a podskupina 02-57

Vydání 1.

Cena brož. výtisku Kčs 4,90

56/II-13

75-0-03 02-57

Cena brož. výtisku Kčs 4,90
56/II-13